

பெண்ணின் குரல் - 1

- பெண்மையும் பிரச்சாரமும்
- பெண்கள் பற்றிய பழமைவாத கருத்து
- தமிழ் திரைப்படங்களும் பெண்களும்
- மனிதத்துவ உரிமைக்கான பெண்களின் போராட்டம்
- பெருந்தோட்டத்துறையில் பெண்களின் நிலை
- சுதந்திர வர்த்தக வலையமும் பெண்களும்
- இந்திய சுஞ்சிகையிலிருந்து....

ரூ. 2-50

பெண் ஒரு விற்பனைப் பண்டமல்ல!

செஞ்சிவப்பு பரிதி உதிக்கையிலே.....

தானை விட்டு உதித்த
சேயையும் நோக்கும் போது.
இது ஆனா? பென்னா?
எனக் கேட்கும் சீதாச் சமுகமம்மா!
பென் என்றால் நான்கு குணம்.
அஶ்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்று.
இலக்கணங்கள் கறி,
பென்னை மென்னை என்று,
சிறைப்பறவை யாக்கிடுவார்!
பென்னீன் விடுதலை என்று,
புது யுகக் கவி பாடிய,
புதுமைப் பென் இல்லையம்மா!
மாளிகையில் தாங்கும்
மாட்டுப் பிறவிகளுக்கு
ஏலப் பொருளும்மா!

பென்னீன் கதை கேட்கின்,
பாரே துயர் அம்மா!
கன்னியினம் வயதினிலே,
காளையர்க்கு திளம்மா!
கன்டவுடன் கன்னாடித்து
வளையவரும் கன்னன்கள்! .
கருத்தொருமித்து போகில்,
கன்கதைகள் பேசி
இந்தை மயக்கிடுவார்.

இந்தை மயங்குகையில்
இந்திரமாக்கிடுவார்!
பந்தம் என்று விட்டால்,
பந்தம் ஏனென்பார்?
சொந்தம் தடையென்பார்.
தங்கள் உடலை வைத்து
ஏலம் பேசிடுவார்.
காணி நிலம் வீடு
ரொக்கம் வேலூடு மென்பார்.
ஏழைப் பென் யாது செய்வாளீ?
ஏததுதில் நிற்கும் மாட்டுப் பிறவிகளை
ஏந்தி வளர்ப்பதற்கும்
காலமோ
அரிசப் பஞ்சமம்மா!

புது யுகத்து வீரர்கள்;
சிந்தனையின் திரர்கள்,
கல்தோன்றி, மன் தோன்று
காலத்து முத்த குடி!
வழி வந்த யுகப்புயல்கள்
மேடையிலே பேசிடுவார்.
யடிப்புக்கும்
பல்கலைக் கழகம் சென்றிடுவார்.
ஏன் என்று கேட்டு விட்டால்.....,
விட்டார் மேல் குறை கூறும்
சிந்தனைத் திற மில்லா
உடல் வீரர் தானம்மா!

உள்ளம் பறி கொடுத்தேன்,
தீரர் என நினைத்தேன்
கொழை அவரம்மா!
உடல் வீரர் தான்ல்லால்
உனர்ச்சி பொங்கி
மயங்கு கையில்.
வீணைய உடைத்து விட்டார்!
கன்னியினம் வயிற்றினிலே
கன்மான சிகவம்மா!
நாளொரு பொழுதாக
வளர்ந்து கொண்டே வருதும்மா!

நாளையொரு யுகம் மலரும்
சிந்தனையின் கண் விழிக்கும்!
பென் என்றால்,
பேயிரங்கும் என்ற மரபழியும்
மாடியிலே தூங்குகின்ற
மாணவில்லா ஈனர்களை
அவர்க்கு தனி செய்யும்
மந்திரி பிரதானிகளை
அழித்தொழிக்கும் யுகமொன்று
கண் முள்ளே மலருதம்மா!
அதை நோக்கி நகருகின்றேன்,
விடிலை நோக்கிச் செல்கின்றேன்
புதுதொளி காட்டுகின்ற
செஞ்சிவப்பு பரிதியும்
நாளை உதித்திடுவான்
அவனிழில் வாழ்ந்திடுவேன்
பயமெல்லாம் மறைந்து விடும்!

புது யுகம் மலரு மட்டும்
பென்னூட்கு தொல்லையம்மா!
வீணை கழித்திருக்கும்
வீணர்க்குப் பலியம்மா!
வயிற்றில் வளருவதை
நானென்ன செய்வேன்?
காலமோ அரிசி,
பஞ்ச காலமம்மா!
சிந்தனைத் திறனில்லா,
பாலிகள் செய்ததற்கு
நான் யாது செய்வேணம்மா?
ஆனால்,
நாளை மலரும்,
செஞ்சிவப்பு பரிதி உதிக்கையிலே.....
வையத்தை வாழ வைக்கும்,
பல சிக்ககள் பெற்றிடுவேன்
கவலீகள் மறந்திருப்பேன்!

நன்றி:- குமரன்-48

உள்ளடக்கம்

	பக்கம்
(1) பென்னையும் பிரச்சாரமும்	1
(2) பன்னள் பற்றிய பழுமைமாத கருத்து	3
(3) ✓தமிழ் திரைப்படங்களும் பென்களும்	5
(4) பூர்ண மனிதத்துவ உரிமைக்கான எம் நாட்டு பென்களின் போராட்டம்	7
(5) சீதனம்	11
(6) பெருந்தோட்டத் துறையில் ஒரு பென்னீன் வாழ்க்கை	12
(7) ✓பென்களை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்புதல்	14
(8) உல்லாசப் பயணமும் எமதுபென்களும்	15
(9) ✓சுதந்திர வர்த்தக வலயமும் பென்களும்	16
(10) பெருந்தோட்டத்துறையில் பென்களின் நிலை	17
(11) பென்களை அடக்குவது மானசீக இன்பமாகும்	20
(12) இந்திய சஞ்சிகையிலிருந்து.....	21
(13) ✓குழந்தைத் தொழிலாளர்	25
(14) ✓சம்பள ஜெறுபாடு தொடர்ந்து நிலவுகிறது.	26

கவிதைகள்

(1) கொழிக்கு	6
(2) இந்த வன்னவங்கள்	27

பெண்மையும் பிரச்சாரமும்

இன்று பண்ட உற்பத்தி, சந்தை என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதார பாங்கிலேயே நாம் வாழ்கின்றோம். இவைகளை உற்பத்தி செய்யும் போது நுகர்வதற்கு போதுமான அளவு உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை. உற்பத்தியாளர்கள் பொட்டிக்காக உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். இருந்தாலும் சந்தைப்படுத்தும் பிரச்சிகள் எழுகின்றது. நுகர்வோருக்கு தேவைப்பெறப்படும் வரை அவர்களால் பொறுத்திருக்க முடியாது. ஆகவே உண்மையான தேவையிலும் அதிகமான விசால தேவையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்று மக்கள் மத்தியில் பண்ட பாவசீயின் மேலதிக தேவையை ஏற்படுத்துவதற்காக வர்த்தக விளம்பரங்கள் பிரதான ஆயுதமாக பாவிக்கப்படுகின்றன.

வர்த்தக விளம்பரங்களின் நோக்கம் பொருட்களை வாங்குவதற்கு தான்டுதலாகும். அதற்காக மனித சிந்தனைகள் பலவிதமான ஆசைகள் கருத்துக்களை ஏற்படுத்துவதற்கு இவற்றை தந்திரமாகக் கொள்கின்றார்கள். பெண்களைப் பற்றி எமது சமூகத்தில் காணப்படும் மோகம், மற்றும் வேறுபட்ட உணர்வுகளையும் தூண்டி வர்த்தக பொருட்கள் மீது சிந்தனையை திருப்பும் விளம்பரங்கள் அநேகமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இன்று இலண்ணைகயின் பத்திரிகைகளில், சஞ்சினைகளில் அதிகமாக விளம்பரங்களே காணப்படுகின்றன. அது கூதந்திர பொருளாதார அமைப்பின் விளைவாகும். இந்த விளம்பரங்களில் “மிகவும் மலம் கவரப்படுவது” பொருட்களின் மீதான அறைநிர்வாண பெண்களின் உருவத்தின் மீதாகும். சில வேளைகளில் சுற்றும் பொருந்தாத கருத்தைத் தரும் சொற்கள் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. பொருட்கள் மீது நுகர்வோரின் சிந்தனையை திருப்புவதற்கு பெண்கள் மீது காம உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதன் மூலமாகும்.

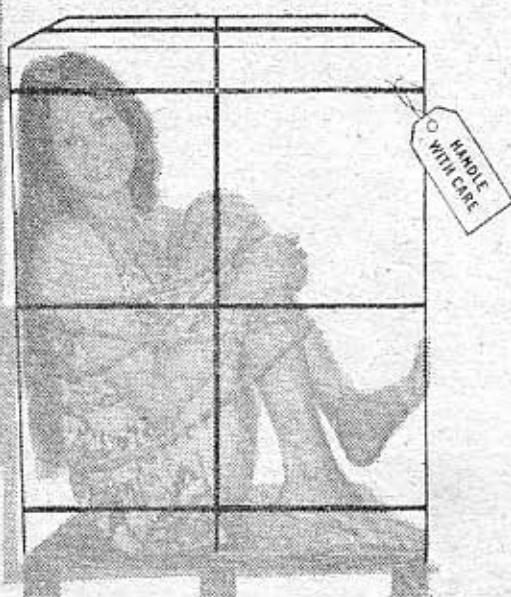
பெண்கள் உருவங்களை இவ்விதம் பாவிப்பது முழுப் பெண் சமூகத்தையுமே கேள்கூத்தாக்குவதாகும். இவர்

கள் பற்றி வளர்ச்சியடையா பழைமை வாத கருத்துக்களையடைய வர்க்கக்களின் கருத்தை ஸ்திரப்படுத்துவதாகும். மறுபக்கத்தில் ஆண்களின் மத்தியில் காம இச்சைகளை உண்டுபொன்னுவதன் மூலம் பொதுவாக முழு சமூகத்தினதும் பொருளாதார நிலை பலவீனமடைகின்றது. இவ்விதமான வர்த்தக விளம்பரங்கள் மூலம் பெண்களைக் கேள்க்கு இடமாக்குதலாகவும் பெண்கள் இயக்கக்கூட்கே செய்யப்படும் நிந்தையாகவும் உள்ளது. இதற்கு எதிர்படுக்காட்டுவது பெண்களினது கண்டமையாகும். இது போன்ற வர்த்தக விளம்பரங்களில் வியாபாரிகளின் கபட நந்திரங்களுக்கு எதிராக பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும்.

இதுவரையும் “பெண்ணின் குரல்” இவ்விதமான வர்த்தக விளம்பரங்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது. அது சம்பந்தமான முதலாவது நடவடிக்கையாக அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனம் மற்றும் தனியார் வர்த்தக நிறுவனத்திற்கு பெண்ணின் குரலால் அனுப்பப்பட்ட இருக்கிடதங்கள் சஞ்சிகையில் வேறு இடத்தில் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சுதந்திர பொருளாதாரம் என்ற போர்வையில் கொள்கையடித்தலையும் பெண்களின் உருவத்தை பாவிக்க வர்த்தகர்களுக்கு இருக்கும் சுதந்திரத்தை வரையறுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு கூறி வைக்க விரும்புகின்றோம். தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் மாத்திரமல்ல அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களும் இவ்விதமான நிந்தனைக்குரிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருப்பதால் அரசாங்கமும் இதற்கு பொறுப்பாளியாக இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமான விடயங்கள் பற்றி எச்சரிக்கையோடும் அதற்கு எதிராகவும் அவற்றை எமக்கு அறியத்தருவதிலும் கூடிய வேகமாக செயல்படும்படி எமது வாசகர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

Packaging

LANKA WALLTILES

முதலாளித்துவ முறையில் சீதனம்

தலைவர்,
செர்மன் அன் பிரதர்ஸ் விமிட்டட்
25 சங்கராஜ் மாவத்தை
கொழும்பு-2.

ஐயா,

உங்களது வர்த்தக நிறுவனத்தினால் 1978 டிசம்பர் 11ம் திகதி திங்கட்கிழமை “சிலோன் டெயிலி நியூஸ்” பத்திரிகையில் பிரகரிக்கப்பட்டிருந்த வர்த்தக விளம் பரத்திற்கு மாதர் ஸ்தாபனமான “பெண்ணின்குரல்” தனது கண்டனத்தை தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

தேவையான வகைகளிலும், அளவுகளிலும் (“பெக் செய்து”) பொதி கட்டி அவ்விதம் பொதி கட்டிய பொருட்களை பிரச்சாரம் செய்வதற்காக அரை நிர்வாணத்துடன் கூடிய பெண்ணின் உருவமொன்றை இதற்கு பயன்படுத்தி இருக்கும் அதே வேளையில் அவள் கயிறுகளால் கட்டப்பட்டு “கவனமாக கையாளவும்” என்ற வேபலுடன் உருவம் வர்த்தக பொருள் போல் பெட்டியின் மீது ஒட்டப்பட்டிருந்தது.

அவ்விதம் பெட்டியில் ஒட்டப்பட்டிருந்த பிரச்சார வேபலில் காணப்பட்ட பெண் உருவம் புன்னகை பூத்த முகத்தோடும் குதூகலத்தோடும் காணப்படுவதாக சித்தரித்துள்ளது.

இவ்விதம் இழிவான ரசனையோடு பெண்களை நிந்திக்கின்ற ஆத்திரமுட்டுகின்ற வர்த்தக விளம் பரங்களை உங்கள் நிறுவனம் வெளியிடுவது சம்பந்தமாக நாங்கள் கவலையடைகின்றோம். உங்களது வர்த்தக விளம்பரத்தில் காட்சியளிக்கும் “பெண்” னுக்குப் பொதிகட்டும் அல்லது “பெக் செய்யும்” நடவடிக்கைக்கும் எதுவித சம்பந்தமும் கிடையாது. வாடிக்கையாளர்களின் கவனத்தை திருப்புவதை நோக்கமாகக் கொண்டு வெறுமேன் பாலியல் குறியீடாக பெண்களை இலங்கையில் பயன்படுத்த தொடங்கி யிருப்பது துரதிஷ்டமான ஒரு போக்காகும்.

உங்களது பெண்கள் விடுதலையைப் பெற்று நாட்டின் பொருளாதார சமூக அரசியல் நடவடிக்கைகளில் அதிகமாக சம்பந்தப்படும் இக்கால கட்டத்தில் எங்கள் பிரச்சார, கலாச்சார மரபுகளுக்கு முரண் பட்ட வகையில் பெண்கள் மிக கேவலமான ஒரு பிரிவினராக காட்ட முற்படுவது அனுதாபத்துக்குரிய தாகும்.

உங்கள் நிறுவனம் பெண்ணை அடிமையாகவும் விளையாட்டுப் பொருளாகவும் சித்தரித்து காட்டி வர்த்தக விளம்பரங்களைப் பயன்படுத்த முற்படுவது எமது கவனத்துக்கேட்டுக்கப்பட்டுள்ளதை கூறிக் கொள்ள விரும்புகின்றோம். எதிர்க்காலத்தில் இவ்வித யான பிரச்சார விளம்பரங்களை பாலிப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

இப்படிக்கு

ஆரி. டி. வீரசிங்க

“பெண்ணின் குரலுக்காக”

பிரதி:- குடியரசு ஐஞ்சிபதி

விவாகம் முடித்தலில் பெண்களுக்கு சீதனம் கொடுப்பது நிலப்பிரபுத்துவ சமூகத்தின் மிச்ச சொக்சமாகும். முதலாகவும், சொத்தாகவும், ஆபரணங்களாகவும் மன மகனுக்கு கொடுக்கப்படும் சீதனமானது சமூக அந்தஸ்து, வருமானம், என்ற அளவுக்கேட்ப மாறுபட்டு அமையும். அதே வேளையில் சம்பிரதாய கண்ணேட்டம் மிகக் கடுமையாகக் காணப்படும். நாட்டின் பல பகுதிகளில் அநேசமாகக் காணக்கூடிய ஒரு வழக்கமாகும். நிலப்பிரபுத்துவ சமூதாயத்தில் கட்டாய அம்சமாகக் காணப்பட்ட சீதனமுறை கொடுக்கல், வாங்கலுக்கு பலவிதமான முதலாளித்துவ தந்திரங்கள் உட்புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

இலங்கையின் ஒரு சில பிரதேசங்களில் மணமகளின் பெற்றேருக்கு சீதனம் வழங்குவது, மணமகளின் சகோதரிகளை மணமுடித்துக்கொடுக்க மணமகளின் பெற்றேருக்கு கணிசமான அளவு முதல் சொடுக்க வேண்டியுள்ளது. உறவினர் வெளிநாட்டில் வாழும்போது சீதனத்தின் ஒரு பகுதியை அந்திய செலர்வணியாக பெற்றுக் கொள்வது இன்னேரு பது அம்சமாகும். சீதனமுறையின் பலவிதமுறைகள் மூலம் பெண்கள் அடிமை நிலைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். இவ்விவாக ஒப்பந்தத்தை இரு கடுமைபங்களுக்கிடையில் நடக்கும் வர்த்தகமாக மாற்றியுள்ளார்கள். அது சீதனம் கொடுக்க வசதியில்லாத கொள்கை விவாகம் முடித்துக்கொடுப்பதை தடை செய்வதுடன் பெண் பிள்ளைகளின் பிறப்பே குடும்பத்திற்கு ஒரு பாரமாகிவிட்டது. சமூக நிதியாக விருத்தி குறைந்த இந்தியாவில் கூட 1961ம் ஆண்டு சீதன தடைச்சட்டத்தை அமுலாக்கியுள்ளார்கள். இலங்கையில் சீதன முறையை இல்லாமல் செய்ய 1937ல் மந்திரிசபையில் முதன்முறையாக கொடுவரப்பட்ட சீதன தடைச்சட்டம் சபையில் தோற்கூடிக்கப்பட்டது. இவ்விதம் 40 வருடங்கள் சீதன தடைச்சட்டம் தடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அந்தக் கோரிக்கையை மீண்டும் வலியுறுத்தி, இந்த வர்க்க நிந்தனையை உடைத்தெறிய அரசினால் சட்ட அமுலாக்கப்பட வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுபோம். எவ்விதமாயினும் சீதன முறையை இல்லாதாழிப்பதற்கு இருபாலர்க்கும் சொத்துக்களில் சம உரிமைகளையும், பெண்களுக்கு அச் சொத்துக்களை பயன்படுத்தும் சம உரிமையும் கிடைக்க வேண்டும்.

இரண்டு தீர்மானங்கள்

எமது நாட்டுப் பெண்கள் கல்வி, சுயாதினம், என்ற அடிப்படையில் முன்னேற்றமான நிலையில் காணப்பட்டாலும் பெண்கள் விவாகம் முடித்தலில் சீதனம் கொடுத்தல் இலங்கையின் சகலமுக்கள் கூட்டங்களிலும் இன்னும் பரந்து காணப்படும் பழைய நிலைப் பிரபுத்துவ யுகத்திற்குரிய வழக்கமாகும். சீதனம் கொடுத்தலும் அதனை ஏற்றலையும் தடை செய்யும் சட்டத்தை அமுலாக்குவதில் சிரமங்கள் காணப்பட்டாலும் இவ்வழக்கத்தை, சட்ட விரோதமான ஒன்றுக்கமாற்றவேண்டுமென்று “பெண்ணின்குரல்” கண்டிப்பாக கூறுகின்றது.

சாதாரண விவாகம், மேல்நாட்டு (உடராட்ட) விவாகம் ஆகிய இருவகை விவாக சட்டங்களிலும் ஆணுக்கு குறைந்தது 16 வயதும், பெண்ணுக்கு 12 வயதும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் வெவ்வேறு பட்ட விவாக வயதை இல்லாமல் செய்து இனபேதமின்றி சகலருக்கும் பொறுந்தல் கூடிய வகையில் விவாகம் முடிக்கும் வயது குறைந்தது 18 ஆக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று “பெண்ணின்குரல்” பிரேரணை முன் வைக்கின்றது.

பெண்கள் பற்றிய பழமைவாதக் கருத்து

— குமாரி ஜயவர்தன —

தந்தை வழி சமூகத்தைக் கொண்டுள்ள பிற நாடுகளைப் போலவே இலங்கையிலும் பெண் கள் அடிமை நிலையிலேயே இருக்கின்றார்கள். இருந்தாலும் இவ்வழிமை நிலை வர்க்கம், சமயம், இனம் போன்றவற்றிற்கேற்ப வேறு பட்டு காணப்படுகின்றது. இலங்கையின் முதாடையர் இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்களாவர். இரு நாடுகளுக்கிடையேயும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு காணப்பட்டது. இரு நாடுகளின் கலாச்சாரம், பெண்கள் பற்றிய கண்ணேட்டம், சமூக அமைப்பு என்பன ஒரேமாதிரியானவையாகக் காணப்படுகின்றது. சமூகத்தில் பெண்களுக்கு உரிய அந்தஸ்து இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுக்குரிய கடமைகள் பற்றிய பலவித கருத்துக்களுக்கும், நம்பிக்கைகளுக்கும் மத்தியில் பாரம்பரிய கருத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நான்கு பிரதான கருத்துக்களை நாம் அடையாளம் காணலாம்.

- 1 -

குடும்பத்தில் ஆண்களுக்குக் கீழாக மகள், மனைவி, தாய் என்ற அடிப்படையில் பெண்கள் வீட்டில் கட்டும் கலைகளைச் செய்யவேண்டும் என்ற முதலாவது கருத்தாகும். அவள் வாழும் வீட்டில், வீட்டின் தலைவரனை ஆணுக்கு உரியவள் என்று கருதப்படுகின்றார். பெண்ணென்று தத்திக்கு உதவுவதற்கு யாரும் இல்லாவிட்டால் அல்லது ஆண்பிள்ளைகள் இல்லாவிட்டால் அல்லது விதவை, விவாகமாகாதவள் என்றால் ஆண்குழந்தைகள் இல்லாத பெண்களைப்போல் துரத்திஷ்டம் பிடித்தவர்களாக கருதப்படுகின்றார்கள். இவைகளை விளக்கிக் கூறுவதற்கு பல்வேறு பழமொழிகள் உள்ளன. (உதாரணமாக) விதவையாக இருத்தல் இயற்கை அபாயத்திற்கு சமமாக ஒப்பிடப்படுகின்றது. “உடைந்த குள்கட்டும் கணவனை இழந்த மனைவியும்போல்” என்ற சிங்களப் பழமொழியும் “கணவனை இழந்த மனைவியும் ஆற்றடி மன்றும்போல்” என்ற பழமொழியும் இதற்குச் சிறந்த உதாரணங்கள் ஆகும்.

பெண்களை சுரண்டதுக்கும் அடிமைத்தனத்திற்கும் உள்ளாக்கியுள்ள இச்சமூக அமைப்பில் தெய்வமாகவும், மகாராணி யாதவும் பெண்களுக்கு அந்தஸ்து கொடுத்து வணங்குதல் என்ற போக்கு தோன்றியிருப்பது புதுமை யானதல்ல. உதாரணமாக, எழுத்தறிவில்லாத பெண்கள் அதிகமாக வாழும் இந்தியாவில் அறிவுக்கும் கலைக்கும் தெய்வமாக சரஸ்வதி காணப்படுகின்றன. பெண்களுக்கு பொருளாதார கதந்திரம் இல்லாத இந்தியாவில் சொத்துக்கு தெய்வமாக இலட்சம் காணப்படுகின்றன. குழந்தைத்தனமான பெண்களை பெரிதுபடுத்தி வர்ணி தலை தாய்மையைப்பற்றி மிக உத்வேகமான கருத்துத் தெரிவித்தல் எங்களது சமூகத்தில் காணக்கூடிய இலட்சணங்களாகும். “சூக்கிரி கெல்ல”, “ரத்தரன் அம்மா”, “ஹேகணி யக்” போன்ற அர்த்தமற்ற திரைப்படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. “எனது தாய் புத்தத்துவம் அடைவாளாக” என்ற தாய்கள் பற்றிப் பாடப்படும் போலி சினிமாப் பாடல்களும் இதையொத்ததாகும். இவ்விதம் பெண்களை கபடத்தனமாக உயர்த்தி நோக்கும் அதே வேளையில் மறுபுறம் மிகக்குறைத்து அடக்கமான, ஒழுக்கமானவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றார்கள். அது மாத்திரமல்ல, உலகில் இவ்விதம் அவர்கள் இருக்கவேண்டுமென்றும் கருதுகின்றார்கள். இன்று பெண்கள் சகல வேதனைகளையும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பொறுமையாக இருக்கவேண்டும். வார்த்தைகளுக்கு எதிர்வார்த்தை கூறக்கூடாது எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் வெறுப்பையோ, எதிர்ப்பையோ காட்டக்கூடாது. பெண்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டிய முறையைப் போற்கற்றப்பட்ட சகல குணம்சங்களையும் கொண்டிருக்கவேண்டுமென்றும் இவற்றைவிட அவள் தனது கணவன்களுக்கு நீலப்பூலமென்றால்

படிவுள்ளவராகவும், ஏவலாளியாகவும், அவன்து சொத்தைப் பாதுகாப்பவராகவும், அழகான விளையாட்டுப் பொருளாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று அதிகமான சிங்கள, தமிழ் இலக்கியங்களில் எடுத்துக்காட்ட முற்படுகின்றனர்.

- 2 -

பெண்கள் பற்றிய இரண்டாவது பாரம்பரிய கொள்கையானது அவர்களது அறிவு பற்றியதாகும். பெண்களுக்கு கல்வி கற்பதற்கு அதிகமாக சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுவதில்லை. பெண்கள் படித்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை இயற்கைக்கு மாறுன கேவிக்குத்துக்குரிய விடயமாக மாற்றியுள்ளார்கள். அறிவு, அறிவிடுர்வமான கலந்துரையாடல்களில் கலந்துகொள்ளுதல், அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தல், பொருளாதார அரசியல் வாழ்க்கையில் சம்பந்தப்பட்டல் போன்றவற்றில் தனியே ஆண்களே தலைமை வகிக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. “பெண்கள் ஆண்களைப் போல் புத்திசாதுர் யமற்றவர்கள்”, “பெண்கள் தர்க்கரிதியான சமயோசித புத்தியற் றவர்கள்”, “குழந்தைத்தனமானவர்கள்”, “மிக விரைவில் உணர்ச்சிவசப்படுவர்கள்” என்று கருதப்படுகிறார்கள்.

அவர்கள் தீர்மானம் எடுப்பதற்கோ அல்லது விடயங்களை பொறுப்பேற்பதற்கோ சக்தியற்றவர்கள் என்பது அக்காலத்தில் காணப்பட்ட அபிப்பிராயமாகும். இலங்கையில் இலக்கியங்களிலும் பிரசித்த பழமொழிகளிலும் இவைகள் கூறப்படுகின்றன. “பெண் களின் புத்தியானது அகப்பையின் பிடியைவிட நீளமானதல்ல” என்று கூறும் சிங்கள பழமொழியை நாம் இன்றும் கேட்கக்கூடியதாக உள்ளது. அதே கருத்தைக் கூறும் தமிழ் பழமொழிகள் பல நடைமுறையில் உள்ளன. “அழகாக உடுத்தி தேவதைப் போல் நடமாடக்கூடியவளாக இருந்தாலும் எழுத்தறிவு உள்ள ஒரு பெண்ணை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது”, “கணிதவியலில் எவ்வளவு திறமைசாலியாக இருந்தாலும், பெண்ணின் பகுத்தறிவுத்தனமையிக் கலைஞராக தாகும்” பெண்ணின் எச்சரிக்கைகளுக்கு செவிமுக்கும் ஒருவன் மடையாலுவான்”. இலங்கையில் பாடசாலைகளில் படிப்பிக்கப்படுகின்ற பாடப்புத்தகங்களில் பெண்களை வீடுகளில் மாத்திரம் முடங்கி இருப்பவர்களாகவும், சமைப்பவர்களாகவும், வீட்டைப் பெருங்குபவர்களாகவுமே காட்டப்படுகின்றது. மகள் இந்தவடிக்கைகளில் தாய்க்கு உதவுபவளாக காட்டப்படுகின்றன, தந்தை மறுபுறும் வேலைக்குச் சென்று திரும்பி வீட்டில் பத்திரிகை வாசித்தல் மகனுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தல் போன்ற வேலைகளை மாத்திரம் செய்பவராக காட்டப்படுகின்றார். இலங்கையில் வேலை பார்க்கும் ஊழியர்ப்படையினரில் நான்கில் ஒரு பகுதியினருக்கு மேல் பெண்களாக இருந்தும் பெண்கள் வேலை செய்பவர்களாகவோ, தீர்மானம் எடுத்தல், வீடு, சமூக நடவடிக்கைகளில் புத்திசாலித்தனமாக ஈடுபடுகின்றார்கள் என்றே இப்புத்தகங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவில்லை.

3

முன்றுவது பாரம்பரிய கண்ணேட்டமானது பெண்ணே
சகல் அபாயங்கள் துக்கங்களுக்கு காரணமானவள் என்ற
மூட நம்பிக்கையாகும். இக்கருத்துப்படி பெண்கள்
எமாற்றுக்காரர்களாகவும், கபடத்தனம்மிக்கவர்களாக
வும், மற்றவர்களை வசியப்படுத்துவதில் சிறந்தவர்களாக
வும், ஆண்களை குழப்பத்துக்குள்ளாக்கி பிழையான வழிக்கு
இட்டுச் செல்வர்களாகவும் காட்டப்படுகின்றார்கள்
பெண்களுக்கு எதிராக இலவிதமான குற்றச்சாட்டுகளை
சுமத்துவதற்குக் காரணம் தமது அடிமை நிலைக்கு எதிராக
ஏதோ விதத்தில் எதிர்ப்பைக் காட்டுவார்கள்

என்ற காரணத்தினால் எனபதை யூகிக்க வேண்டியதில்லை. யாராவது ஒருவர் அடிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பிரி விளக்கு எதிராக அவர்களிடமிருந்து விழிப்பாக இருங்கள் என்று எச்சரிக்கை செய்வது சாதாரண வழக்கமாகும். இக்கருத்து அடக்கப்பட்டிருந்தாலும், அடிமையாய் இருந்தாலும், பண்ணை அடிமையாக இருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பொருந்துவதாகும். இயற்கையாகவே பெண்கள் மோசமானவர்கள், அவர்களை நம்ப முடியாது அவர்கள் ஒரு காலமும் கற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்கள் ஆண்களுக்கு விரோதமாக சதி செய்பவர்கள், அதிக பயண பெறுவதற்காக தந்திரங்களை கையாள்வார்கள். (சின் பொது மக்களையும் பெண்களையும் ஒரே மட்டத்தில் வைத்து) ஒருமுறை கொன்பியூசியஸ் “பொதுமக்களும் பெண்களும் முட்டாள்கள், மோசமான உணர்வுகளைக் கொண்டுள்ளவர்கள், அவர்களால் ஒன்றைக் கற்றுக்கொள்ள மிகச் சிரமமாகும்) பெண்களின் “மோசமான தன்மை” பற்றி கூறப்படுகின்ற இலங்கையில் பழமொழிகளும் இவ்விதமேயாகும். பெண்கள் தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்காக 64 மாயங்களை பாவிக்கின்றார்கள் என்று சிங்கள பழமொழி ஒன்று கூறுகின்றது.

— 4 —

சகல பாரம்பரிய சமூகங்களிலும் பரவிக் காணப்படுகின்ற கண்ணேட்டமானது, பெண்களை மதிப்பிடவேண்டியது அவர்களின் இயற்கையான உருவ மதிப்பீட்டில் மாத்திரமே என்று கூறப்படுகின்றது. நாட்டின் கலாசாரத்திற்கேறப் பூதனை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் வேறுபடுகின்றது. இலங்கை, இந்தியா, போன்ற நாடுகளில் காலகளை முட்டும் வரை நீண்ட கருங்கூந்தலும், கயல்லிகளும், முத்துப் போன்ற பற்களும், யானை போன்ற ஆனால் மிக மெதுவான நடையும் உடையவளாக பெண்ணெல்லாருத்தி இருக்க வேண்டுமென்றும் அப்போதுதான் அவளின் பெண்ணின் உடலுக்கான வரைவிலக்கணத்தின் பட்டியல் பூர்த்தியாகும் என்றும் கருதப்படுகின்றது. பெண்களுக்கு இருக்கவேண்டிய பிரதான இலட்சணம் என்ன வெள்ளில் அவள் மீது ஆசையேற்படுவதற்கு பிரதான காரணமாக அவளது உருவ அமைப்பு கையை வேண்டும் என்று ஜெங்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்ற பழமொழிகள் மூலம் கூறப்படுகிறது: “வாய்வீசுகளை மகன் பிறப்பதும் உடலமைப்பினும் மகள் பிறப்பதும் பெற்றேர்களின் வேண்டுகோளின்படி நடப்பது” என்று அதிகமாகக் கடதைக்கப்படுவதை கேட்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. எவ்விதமாக இருந்தாலும் இக்கண்ணேட்டத்தின் ஆரம்பமானது இன்றுள்ள சமூக அமைப்பிற்கு முன்னுள்ள சமூக அமைப்பில் காணப்பட்டாலும் இன்றும் அழியாமல் தொடர்ந்து காணப்படுகின்றது. அதுமாத்திரமின்றி கலைகளினாடாகவும், பொதுஜன பிரச்சார சாதனங்களிலுள்ளாகவும், அவைகள் நீண்ட காலமாக தொடரப்பட்டு வருகின்றன. அனைத்தினர்வாண பெண்களை பட விளம்பரங்கள் மூலம் வாலைவி, டயர், சிகரட் போன்ற நானுவிதப் பொருட்களை கொள்வனவு செய்யும்படி மனிதர்களை கவர்ந்திருக்கும் வாணிக விளம்பரங்கள் மற்றும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், ஆகியவற்றில் அடிக்கடி காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. நாட்டின் எல்லா இடங்களிலும் அழகுராணிப் போட்டியை நடத்தும் அதே வேளையில் இலங்கையின் இளம் பெண்கள் உலக அழகுராணிப் போட்டியில் அல்லது பூகோள் ரீதியான அழகுராணிப் போட்டியில் பங்கு பற்றினார்கள் என்பது பத்திரிகைகள் பெருமிதப்படும் செய்திகளாக பிரசரிக்கின்றன. தூரத்தின்டு அறிகுறுப் போல் கிராமங்களில் கூட அழகிகளை தெரிந்தெடுக்கும் பழக்கம் பரவியுள்ளது. கிராமிய விழாக்களில் அழகுராணிகளைத் தெரிதல் ஒரு முக்கிய பிரதுமாக மற்றும் நூலாம் எல்லாரும் வேண்டும்.

யன்னது. வானைவியில் கூட (தமிழாக இருந்தாலும் சரி, சிங்களமாக இருந்தாலும் சரி) ஒவிபரப்பப்படுகிற அதிகமான பாடல்கள் காதலியின் உடல் அழகு, அமைப்புட பற்றி வர்ணிப்பதாகவே இருக்கின்றது. பெண்கள் என்றால் அழகையே தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு பொருளாக நற்பணீரீதியான சித்திரங்கள் மூலம் (சிங்கள, தமிழ், ஹிந்தி) சினிமாப்படங்களில் எவ்வித குறைவுமின்றி காட்டப்படுகின்றது. சினிமா நடிகைகள் போவியான அலங்காரங்கள் மூலம் அநாகரிகமான முறையில் உடைக்களை உடுத்து தங்க ஆபரணங்கள் அணிந்து, வாசனைத் திரவியங்களைப் பாவிக்கும் விநோதம் காணும் முதலாளித்துவ வாதிகளின் விளையாட்டுப் பொருட்களாக இரவு விடுதலையில் காலத்தைக் கழிக்கும் பெண்களாக இவ்விதமான சினிமாப்படங்களில் காட்டப்படுகின்றது. பெண்களின் உயர்ந்த குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டியது மாணிக்கக் கற்கள் விலையுயர்ந்த ஆடைகள் உடுத்து மற்றும் சம்பாசனைகள் மூலம் சுகபோக வாழ்க்கை வாழ்தலே என்று இவ்விதமான சினிமாப்படங்களில் காட்டப்படுகின்றது. சினிமா, வானைவி, பத்திரிகைகள் போன்ற சாதனங்கள் மூலம் ஓய்வு ஒழிச்சலின்றி செய்யப்படும் இக்கண்ணேட்டதாக்குதலை காரணமாகக் கொண்டு அதிகமான பெண்களின் கடமைகள் பற்றி போவியான கருத்துக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது புதுமையான ஒன்றல்ல.

பெண்களின் வாழ்க்கை அமைப்பில் காதல், குடும்பம், தங்க அணிகள், சமையல் போன்ற தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்குத் தேவைகளோடு பினைத்துவைக்கும் தொடர்ச்சியான பிரச்சாரத்தால் அவர்களால் முழு மனித சமூதாயத்திற்கும் செய்ய வேண்டிய கடமையிலிருந்து வேறு திசைக்கு அவர்களின் கவனம் திசை திருப்பப்பட்டிருப்பது புதுமையான ஒன்றல்ல.

புலம்பலை நிறுத்துக

வானைலி நாடகங்களில் பெண்களை சித்தரிக்கும் முறை பற்றி இலங்கை ஒலிபரப்பு கூட்டுத்தாபனத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர் 'பெண்களை கருவு' அபிப்பிராயப்படுகின்றது. குறு நாடகங்களில் நாடகத்தின் பகுதியாக பிரச்சாரம் செய்யப்படும் நாடகங்களில் பெண்கள் பாத்திர மானது எப்போதும் கண்ணீர் வழிகின்ற, புலம்புகின்ற பாத்திரமாக சித்தரிக்கப்படுவது கவலைக்குரிய விடயமாகும். பெண்தொடர்ந்தும் அழுகின்ற காட்சிகளை கொண்ட நாடகங்கள் தவிர வேறு நாடகங்கள் இல்லை என்ற நிலைகாணப்படுகின்றது. இவ்விதம் பெண்களை பலவினை மான சபாவும் உள்ளவர்களாகவும், சிறு பிரச்சினைகளில் கூட கண்ணீர் வடிப்பவர்களாகவும், சிறுபிள்ளைத் தனமானவர்களாகவும் சித்தரிக்கப்படுவதற்கு எமது பூரண எதிர்ப்பை தெரிவிக்கின்றோம். பெண்களை தொடர்ந்தும் இவ்விதம் சித்தரிப்பது நாட்டின்பொருளாதார சமூக வாழ்வில் அவர்கள் சமவாய்ப்பை பெறுத்த குறைந்த ஒரு பிரிவினராகவும் அவர்களின் நிலையை தொடர்ந்தும் அவ்விதம் வைத்திருப்பதற்கு இது உதவுவதாகவும் எமக்கு படுகின்றது. இவ்விதம் பெண்களை வதைக்கின்ற பாதையை தவிர்த்து சரியான பாதையில் ஈடுபடுத்த நடவடிக்கையில் இறங்கும்படி இலங்கை ஒலிபரப்பு கூட்டுத்தாபனத்தையும் நாடக ஏழுத்தாளர்களையும் நாங்கள் மிகத் தேவையோடு கேட்டுக்கொள்வதோடு, அவமானத்துக்குரிய பெண் பாத்திரங்களில் நடித்தலை பகிஞ்சுகரிக்கும்படி நடிகைகளையும் வானைலி நிகழ்ச்சி தயாரிப்பாளர்களையும் கேட்டுக்கொள்கின்றோம். அவ்விதமே பெண்கள் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் புலம்புகின்ற விமருகின்ற பிரிவினராக இல்லாதிருக்கநாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

தமிழ் திரைப்படங்களும் பெண்களும்

— சுகன்லூ —

கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் பரப்பும் சாதனங்களில் இன்று திரைப்படங்கள் முன்னணி வகிக்கின்றன. எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்கள் கூட தங்கள் பார்வை மூலமும் கேட்டல் மூலமும் திரைப்படத்தில் சித்தரிக்கப்படும் கருத்துக்களை அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இன்றைய தமிழ்த்திரைப்படங்கள் பற்றி பொதுவாக நல்ல அபிப்பிராயம் இல்லை. ஏனெனில் அவை வெறும் வர்த்தக நோக்கிலும், பழையக் கருத்துக்களையும், நஞ்சு உணர்வுகளையும் ஊட்டும் சாதனமாக இருப்பது ஆகும். இடைக்கிடை அத்திபூத்தாற் போல சில தமிழ்ப் படங்கள் வருவது உண்டு. சீர்காரத்தில் கழுத்துக் குடிசை, ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறார்கள், சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள், யாருக்காக அழுதான், தாகம், ஆலயம் இப்படி சில நல்ல படங்களும் தமிழ் உலகில் வந்து தான் இருக்கின்றன. என்றாலும் பொதுவாக இன்றைய தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பெண்களின் நிலை எப்படி என்று பார்க்கும் போது திருப்திப் படக்கூடியதாக இல்லை. தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பெண்கள் வெறும் அழுகு நங்கையர்களாகவும், பால் உணர்வை தூண்டும் கருவிளைக்கவுமே பாவிக்கப்படுகின்றனர் என்றாம். பொதுவாக இன்றைய சில தமிழ் படங்களை எடுத்து நோக்கினால் உண்மை நிலை புரியும்.

பழையக் கருத்துக்களும், பத்தாம் பசலிப் பகிடிகளும், நாடகமேடை மிகை நடிப்புக்களும் நிறைந்த இன்றைய தமிழ்ப்படங்களில் பெண்களின் பாத்திரம் மிகைப்படுத்திய அழுகு நங்கையர்களாகவே காட்டப்படுகின்றனர். வெறும் இன்றீர் விற்கும் பெண்ணேக நம்நாடு படத்தில் காட்டப்படும் ஒரு ஏழைப்பெண் சிறந்த அழுகு நங்கையாக, அசிங்கமில்லாத கங்காத் உடைகளை அணிந்து பலனிவருபவளாகக் காட்டப்படுகின்றது. இது உண்மையை மறைக்கும் அப்பட்டமான போய்மையாகும். இதன் மூலம் ஏழைப்பெண்களின் மன உணர்வுகள் ஏமாற்றப்படுகின்றது. அவர்கள் யாவரும் தங்களை ஒரு நல்ல பணக்கார (எம். ஜி. ஆர்) வாலிபன் வந்து சாதலித்து கைப்பிடிப்பாள் ஒன்ற நம்பிக்கையை பெறும்படி காட்டப்படுகின்றது. பொதுவாக எம். ஜி. ஆரின் படங்களில் பெண்களின் நிலை இப்படியாகவே இருக்கின்றது. சமுதாயத்தில் ஏழைப் பெண்களுக்கு ஏற்படும் இன்னால்கள், கொடுமைகள், சீதனப்பிரச்சனைகள் ஏமாற்றங்கள், என்பன போன்ற உண்மைச் சம்பவங்கள் மறைக்கப்பட்டு, திரைப்பட கணவுக சாதாரணமாகவே என்ன வைக்கின்றன.

பத்தாம்பசலி பழையக் கருத்துகளும், கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன் என்ற பெண் அடிமைக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் பழையக் கருத்துக்களின் பிறப்பிடமாகவும், பழையக்கருத்துக்கு புதுமெருகு ஊட்டும் சாதனமாகவும் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பெண்கள் சித்தரிக்கப்படுவதும் மிகச்சர்வசாதாரணம் ஆகும். வெள்ளிக்கிழமையிரதம், குரியகாந்தி, மணமதலீஸ் போன்ற படங்களையும் மற்றைய சாதாரண தமிழ்ப் படங்களையும் இங்கு உதாரணம் கூறலாம். கணவன் எத்தனை தவறுகளும் செய்யலாம். அவன் எத்தனை பெண்களுடனும் உறவு வைக்கலாம். மனைவியை அடிக்கலாம், வீட்டிடை வீட்டிடு துரத்தலாம், விவாகரத்து செய்யலாம், போன்ற பெண் அடிமைக் கருத்துகள் ஊட்டப்பட்டு கணவனுக்கு அடங்கியவள் தான் பெண் கணவனின் எந்தத் தவறுகளையும் மன்னிக்கும் புன்னியவத்தியாக அவர்களை உயர்த்துவது போல் அவர்கள் மனதில் பெண் அடிமைக் கருத்துகள் ஊட்டப்படுகின்றன. ஆனாலும் பெண்ணுக்கும் சம சுதந்திரம் சம உரிமை என்ற பாரதியின் கருத்துக்களின் பிறப்பிடமான பாத்திரம் கொண்ட பெண்களை தமிழ்த் திரைப்படங்களில் காண முடியாது உள்ளது.

ஏழைப் பெண்ணை காதலித்து முடிக்கும் பணக்காரவாலிபனைபற்றியகதைகளையும், ஏழை வாலிபனைகாதலித்து திருமணம் செய்யும் பணக்கார நங்கைகளையும் கதைக்கருவாக கொண்ட அதீத கற்பனை திரைப்படங்களின் ஆக்கிரமிப்புக்கிடையில் பிரமாண்டமான கற்பனை மாளிகை, சொர்க்கப்புரிகளை தவிர்த்து மத்தியதர குடும்பங்களின் கலைகளை எழுதி படங்கள் எடுத்தவர் என பெயர் எடுத்த பாலச்சந்தரின் படங்களில் கூட பெண்களின் சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்டே காட்டப்படுகின்றன. அரங்கேற்றம், அவள் ஒரு தொடர்க்கதை, சொல்லத்தான் நினைக்கிறேன், மனமதலீஸ், முன்று முடிச்கக்கள் போன்ற படங்களிலும் பெண்கள் ஆண்களின் ஆதிக்கத்துக்கு உரியவர்களாகவும், பலவீனங்களுக்கு அடங்கியவர்களாகவுமே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். தமது படங்களில் சாதி அமைப்புக்கு எதிரான கருத்துக்களை கார்ட்டினாலும் பெண்களின் நிலை பற்றிய கருத்துக்கள் அவரின் பிராமணீயத்தின் பிறபோக்கான பெண் அடிமைச் சிந்தனைகளாகவே இருக்கின்றன. அரங்கேற்றத்தில் கதாநாயகியை விபச்சாரத் தொழில் செய்பவளாக காட்டி, அவனை விபச்சாரி என அறிந்தும் மனம் விரும்பி முடிக்கவரும்காதலனுடனுடிறுதிவரைசேர்க்காமல், கதாநாயகியை கொன்றுவிடுகின்றார். ஒரு பிராமணப் பெண்ணை பிராமணச்சாதியில்லாத ஒருவன் காதலித்து மனம் முடிப்பதை துணிச்சலாக காட்டும் பாலச்சந்தர் பெண் அடிமைக் கருத்துக்களை துணிச்சலாக மீறும் புரட்சியில் ஈடுபட விருப்பம் இல்லாதவராக, அதை ஏற்பவராக தன்னைக்காட்டிவிடுகின்றார். ஆனால், மலையாளப் படங்களில் பெண்களின் உண்மை நிலைகளும், பெண் அடிமைக் கருத்துக்களை மீறும் படங்களும் வந்துள்ளன. அரங்கேற்றத்தில் கதாநாயகியை திருமணம் முடித்து பெண்ணைக் காதலனுடுது காட்ட பாலச்சந்தர் விரும்பவில்லை. இதே போல் அடிரவாகங்களிலும் இறுதியில் வயது, கூடின பெண்ணை காதலன் திருமணம் முடிப்பதை தவிர்த்து விடுகின்றார்; வயது மீறின காதலர்களை உறுதியாக ஏற்க மனம் இல்லாதவராகி விடுகின்றார்.

சொல்லத்தான் நினைக்கின்றேன் படத்திலும் பெண்கள் ஆண்களுக்கு சகலவித்திலும் குறைந்தவர்களாக அடிமைகள் மானை பாவத்திலேயே சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். விருப்பமில்லாத கிழவனை முடித்த பெண் விரும்பிய வாலி பலுடன் போவதை புத்திசாலித்தனமாக மறுத்துவிடும் பாலச்சந்தர் அதை தவிர்க்க இன்னெஞ்சு பெண்ணை (கதாநாயகியை) வாலிபலுடன் ஒரு முறை உடல் உறவு செய்ய வைக்கின்றார். அதனால் உடல் உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்ட கதாநாயகி காதலனுடன் சேரமுடியாது வில்லனுக்கு தான் அடங்கி கடமைப்பட்டவளாக மனைவியாக மாறவிடும் நிலைமையை ஏற்படுத்தி விடுகின்றார். இங்கே அப்பட்டமான பெண் அடிமைக் கருத்துக்களே சித்தரிக்கப்படுகின்றது. ஒரு முறை விரும்பமில்லாத ஒருவனுடன் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை காரணமாக உடல் உறவு ஏற்பட்டு விடுவதால் அவள் அவனுக்கு அடங்கி மனைவி ஆக வேண்டுமா? என் அவள் விரும்பிய காதலனை முடிக்கமுடியாது? காதலன் அவ்வளவு தூரம் மனிதாபிமானம் இல்லாதவனு? இங்கே முக்கியம் என்ன வெளில் புதுமைகள் செய்பவரென பெயர் எடுத்த பாலச்சந்தர் இப்படியான புதுமைகள் செய்து மக்கள் மத்தியில் நல்ல அபிப்பிராயம் பெற விரும்பவில்லை, ஆண்களுக்கு இருப்பதைப் போன்ற சுதந்திரத்தை பெண்களுக்கு அவர் மழுக்கத் தயாரில்லை.

மன்மத லீலை படத்திலும் ஆண்கள் தவறு செய்யலாம், பின்பு அவர்களை மன்னித்து மனிதர்களாக ஏற்கலாம் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது. ஆனால், பெண்கள் அப்படி தெரியாமல் கூட பிழைகள் செய்யக்கூடாது. ஆண்களின் பிழைகளை கண்டும் காணுமல் இருந்து அவர்களுக்கு சமைத்துக்கொடுத்து, அவர்களின் உடல், மனமிக்ஷசிகளை பேணுபவர்களாக பெண்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற பெண் அடிமைக்கருத்தே வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இதேபோல் மூன்று முடிச்சில் காதலை கொண்றவைனை பழிவாங்க அவன் து கிழம்புத் தந்தைக்கு இரண்டாம்தாரா மனைவி ஆக்குகின்றார். அவரிடம்கூட அவன் தனது மூன்னைய காதல் வாழ்வை கூறப்பயப்பட வைக்கின்றார். ஏனெனில், முன்பு ஒருத்தியுடன் பூரண வாழ்க்கை நடத்தி வலுத்துச் சலித்த கிழவைன் மனம் முடிப்பவள் கூட கன்னிகழியாத சிறந்த கற்பை பேணும் மங்கையாக இருக்க வேண்டும் என்ற பெண் அடிமைச் சித்தாந்தமே காரணமாகும். மூன்று முடிச்சு படத்தின் கதாநாயகிக்கு லில்லை வில்லனின் அண்ணாலுவோ அல்லது தம்பியாகவோ ஒரு இளைஞன் பாத்திரமாக உருவாக்கி அவ்விளைகளுக்கு மனம் முடித்து வைத்து வில்லனை பழிவாங்க பாலச்சந்தரின் பெண் அடிமைக்கருத்துக்கள் விடவில்லை என்று கூறலாம்.

இன்று தமிழ் திரைப்படங்களில் பெண்களின் நிலை இப்படியாக கீழ்த் தரமாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றது என்னாம், புதுமைகள் செய்யும் பாலச்சந்தரின் படத்தி லேயே பெண்களின் நிலைகள் ஆண்களின் கருத்துகளுக்கு அடங்கியதாகவே காட்டப்படுமானால், மற்றைய அதீத கற்பை எம். ஜி. ஆர்., சிவாஜி படங்களைப் பற்றி கூறவே தேவை இல்லை! எம். ஜி. ஆர் படங்களில் வரும் கதாநாயகி ஒரு அரும் பெரும் அழகு நங்கையாகவும், பால் உணர்வுகளை தாண்டும் உடைகளை அணிந்து திரியும் காமப் பெண் ஞைகுமே காட்டப்படுகின்றன. அவர்களைப் பொறுத்து பெண்களின் நிலை, வெறும் படுக்கையறைப் பாவை என்பது தான் எந்தத் தமிழ்ப் படத்திலும் இது வரை பெண்களின் அடிமைக் கருத்துக்களை மீறிய சுதந்தரமான பெண் பாத்திரங்கள் சித்தரிக்கப்படவே இல்லை என்னாம். ஆனால், மலையாள, மற்றும் வேற்று மொழி படங்களில் இந்நிலைமை இல்லை. அங்கே தவறு செய்யும் ஆண்களை பழிவாங்கும் பெண்களின் படங்கள் வந்துள்ளன. பெண் அடிமை கருத்துக்களை மீறும் பெண்களின் பாத்திரம் கொண்ட படங்களும், கணவனின் பிற்போக்கான பழைமைக் கருத்துக்களை மீறி கணவனுக்கு பாடம் புகட்டும் பெண் பாத்திரம் கொண்ட படங்களும் காட்டப்படுகின்றன. தமிழ்த் திரைப்படங்கள் இன்னமும் அரைத்த மாவையே அரைத்து தமிழ் மக்கள் மாத்தில் வெறும் அதீத கற்பைக் காட்சிகளையும் கூட கோபுர அதீத மாளிகை சொர்க்க புரிகளையும், அரைகுறைகளைப் பான்சக்களையும், பிற்போக்கு கருத்துக்களை ஊட்டும் ஊட்கமாக தமிழ்ப்பட வியாபாரிகளால் உருவாக்கி வளர்க்கப்படுகின்றது. இப்போது இந்நிலை சிறுதுசிறிதாக மாற்றப்பட்டு வருகின்றது. எதிர்காலத்தில் தமிழ்ப் படங்களில் பெண்களின் சிறப்பான நிலைகள் உருவாகலாம் என எதிர்பார்ப்போமாக!

பொதுவாகவே இன்று தமிழ்த் திரைப்படங்களின் வீழ்ச்சி ஆரம்பமாகியுள்ளது. சில முற்போக்கான சினிமாக் கலைஞர்களின் எழுச்சியும் ஆரம்பமாகியுள்ளது. ஜெயகாந்தனின் படங்கள் இன்று வெளிவருகின்றன. மற்றும் கிழக்கே போகும் ரயில், அவள் அப்படித்தான் போன்ற கிராமிய பின்னணியில் வரும் படங்கள் வெற்றியிட்டுகிறது. இவை நூலாம் தொல்லை வாணியில் வரும் படங்கள் வெற்றியிட்டுகிறது.

மிகச்சிறந்த தமிழ்ப்படங்களாக இல்லாவிட்டாலும் ஆஸ்யில்லா ஊரில் இலுப்பைப்பட்ட சர்க்கரை என்ற மாதிரி புதிய நம்பிக்கைகளை ஊட்டுகின்றன. பொதுவாக இன்று சினிமா என்ற கலைவடிவம் தமிழகத்தில் சிராழிவதற்கு காரணம் ஆக்கத்திறமை இன்மை, பாலுணர்வை படவெற்றிக்கு அதிகமாக நம்புவது, பிற்போக்கான பத்தாம்பசலி கோட்டாடுகள், அதீத கற்பைகள் போன்ற குறைபாடுகள் என்றே கூறலாம். இதில் பெண்களின் பாத்திரங்கள் பாலுணர்வை ஊட்டவே பயன்படுகின்றது. என்று துணிந்து கூறலாம். இது தமிழ்த் திரைப்பட உலக வியாபாரிகளின் வியாபார தந்திரமாகும். இத் தந்திரத்துக்கு பழியாவதே தமிழ்மக்களின் தலைவிதியாக உள்ளது.

இந்தியத் திரைப்படம் பற்றி திரைப்பட இயக்குநர் மிருஞ்சென், சர்வதேசப் திரைப்பட விழாவில் கலந்து கொண்டு தெரிவித்த கருத்தை இங்கு குறிப்பிடுவதுடன் இக்கட்டுரையை முடித்து விடலாம்.

“இந்தியத் திரைப்படங்கள் பொதுவாக சமூக வாழ்க்கையின் உண்மை நடப்புகளைப் பிரதிபலிப்பதாக இல்லை. காரணம், இந்தியத் திரைப்பட இயக்குநர்களில் பெரும் பான்மையோர்க்கு தங்களது தொழில் அதிக விஷய ஞானம் இல்லை. திரைப்படம் தயாரிக்க பண உதவி செய்கிறவர்கள் வர்த்தகர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குப் பணம் சம்பாதிப்பது ஒன்றே குறிக்கோள்” என வங்கத்தின் புகழ் பெற்ற இயக்குநர் மிருஞ்சென் குறிப்பிடுவது தமிழ்த் திரைப்பட உலகுக்கும் பொருந்தும்.

தோழிக்கு...!

— எழிலுமதன் —

ஓ... தேத்தளிர்கள் பறிக்கும் என்னினிய தோழியே கன்னிப் பருவ காலத்தில் நின்று வசந்த காலக் கற்பைகளில் நீந்திமகிழ்ந்திட வேண்டிய நீரனிந்து குளிர்ச் சிகரங்களில் ஏங்கிக் குனிந்து வாழவேண்டும்? பருவக் கனவுகளில் குளிக்க வேண்டிய நீரேயே வியர்வைக் கடவில் அமிழ வேண்டும்?

நீசுக்கும் தளிர்க் கூடைகள் நெடுகு உன்னை அழுத்தி நசக்க நீரெயதற்கு ஒடுங்கி வாழவேண்டும்? நீயென்ன கொழுந்துக்கடை சுமக்க பிறவிச் சாபம் பெற்றுவந்தவளா?

உன் வசந்தக்கனவுகளை பருவம் பூரிக்கும் எழிலைச் சிதைத்து ஊனமிறங்கும் உடலுழைப்பை உறிஞங்க அட்டைகள் சில உயர்மட்டத்தினராகியிருக்க நீயேன் ஓட்டடையிருட்குக்கடைகளில் வாழவைச் சுருக்க வேண்டும்?

பிரிய என் தோழியே வைகறைச் சேவல்கள் கூவுகின்றன எப்போ விதியுமென்ற விவைக்கு இனி விடையிறுக்க வேண்டியதில்லை வசந்தமொன்றின் வரவு நோக்கி வழியமைக்கும் தோழர்களாய் நாங்கள் இங்கிருக்க நமக்கெங்கே இனி வாழ்வு என்ற நரிவணர்ச்சி ஊக்கு வேண்டாய்.

(நன்றி: கள்ளி)

பூரண மனிதத்துவ உரிமைக்கான எம் நாட்டு

பெண்களின் போராட்டம்

— ரோகினி பெப் வீரசிங்க

முதலாவது பூரணமான மனிதத்துவம் என்றால் என்ன? என்பதை இப்பகுதியில் தெளிவுபடுத்திக் கொள்வது முக்கியமானது அது ஒரு தனி அபிப்பிராயம் அல்ல (அபிப்பிராயங்களின் கூட்டாகும்) சமூகப்பிராணி என்ற அடிப்படையில் சமூகத்தை நிர்வகிக்கும், சட்ட நிறுவனங்கள், அரசியல்முறை, கலாச்சாரம், சமயம், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றின் எல்லைக்குட்பட்டே பூரண மனிதத்துவத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும்.

தனிமனிதனின் பூரண ஆளுமையும் சகல உணர்வுகளையும் அறிவியல், சமூகவியல் மீதியாக அதன் விளைவுகளையும் புரிந்து கொள்ளுதல் பூரண மனிதத்துவமாகும். இதற்கு நந்தோஷகரமான பெள்கீ, மனோவியல் குழந்தை சமூகத்தில் இருக்க வேண்டும். இன்று நாம் வாழும் மனிதத் தன்மையற்ற ஒவ்வொருவருக்கும் கௌரவத்தோடு மனித ஏக வாழ்வதற்கான சமவாய்ப்பு கிட்டுமா?

ஐக்கிய நாடுகளின் சர்வதேச மகளிர் வருட கொள்ளக்கியன்படி பெண்களின் பூரண மனிதத்துவம் என்று கருதுவது சகலதுறைகளிலும் பெண்களுக்கும், ஆண்களுக்கும் சமத்துவத்தை பெற்றுக் கொடுத்தலாகும். தேசிய, பிரதேசிய, சர்வதேசிய, மீதியில் முழு அபிவிருத்தி முயற்சியில் சர்வதேசிய ஒற்றுமையையும் உலக சமாதானத்தையும் நிலைநாட்டும் கடமையில் பெண்களை இல்லைத்துக் கொள்ளுவதாகும். எமது நாட்டு பெண்களின் பூரணமனிதத்துவத்துக்கான போராட்டத்தை மனிதத்துவத்திற்காக அவர்கள் கொண்டு நடத்தும் தேசிய போராட்டத்தின் ஊடாகவே நோக்க வேண்டும்.

இலங்கையானது நிலப்பிரபுத்துவ தன்மையைக் கொண்ட பரந்த அரசாக இருந்தாலும் அடிப்படையில் முதலாளித்துவப் பொருளாதார நாடாகும். பொருளாதார அபிவிருத்தியானது அசமத்துவ முறையில் வளர்ந்துள்ளமையால் அதன் விளைவாக சமூக முன் னேற்ற மட்டமும் பல விதப்பட்டு காணப்படுகின்றது. உணவு உட்பட அடிப்படை தேவைகள் மட்டும் மன்றி அன்மைக் காலமாக தேசிய வரவு செலவுத்திட்டம் கூட அந்தியர்களின் கருணையில் செய்யப்பட வேண்டியதாக உள்ளது. எங்களது பிரதான அபிவிருத்தித்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் போது நல்ல ஏகாதிபத்திய வாதி களின் தாக்கத்திற்கு உட்படுவது தவிர்க்கமுடியாதுள்ளது. இதைவிட தேசிய முதலாளிகளினது அடக்கு முறைக்கும் மக்கள் உட்படுகின்றார்கள். பல வருடங்களாக எங்களது ஜனநாயக உரிமை படிப்படியாக குறைந்து வருகின்றது. 1971ம் ஆண்டு இடம் பெற்ற சில நிகழ்ச்சிகள் சர்வதேச சமாதான நிறுவனங்களின் விமர்சனத்துக்கு கூட உள்ளாகியது. ஆகவே, இந்நாட்டின் பூரண மனிதத்துவமானது ஆழமற்ற சீர்திருத்தங்களால் அல்ல முழுமையான சமூக, பொருளாதார சூழலை மாற்றி அமைப்பதன் மூலமே பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

உள்நாட்டவர்களின் மத்தியில் பெண்கள் மேற்கூறப்பட்ட அடக்கு முறைகளுக்கு மட்டுமல்லாது பிறகாரணங்களால் துக்ககரமான நிலைமைக்கு உள்ளாகின்றார்கள். அவர்கள் ஆண்கள் ஆதிக்கத்திற்கும், தந்தை வழி குடும்ப முறைக்கும், பாரம்பரிய பழைய சமூக கண்ணேட்டத் திற்கும், கற்றனை கருத்துக்களுக்கும், பிறபோக்கு பொதுத் தொடர்பு சாதனங்களினது தாக்குதல்களுக்கும், உட்படுகின்றார்கள்.

இரு சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தை அங்கு வாழும் பெண்களின் சமூக நிலையைக் கொண்டே கணிப்பிட வேண்டும். என்று சாளிஸ் டூரியர் தொடங்கி ஒவ்வொரு மாக்களிய சிந்தனை வாதிகளும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். சாதாரண மாக பெண்களைப்பற்றிய மதிப்பீட்டை செய்யும் போது கல்வி, வீடுகளில் இருந்து வெளியே பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் பங்குபற்றல், பெண்களும், ஆண்களும் சம சலுகைகளை அனுபவித்தல் போன்ற காரணிகளை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இலங்கையில் 48.7% மாண பெண்களில் ஊழியப்படையில் 30% மாவர். பெண்களில் 17% மாணவர்கள் வேலை வாய்ப்பு பெற்றுள்ளார்கள். ஆசியாவில் ஏனைய நாடுகளை விட எமது நாட்டுப் பெண்கள் 70% எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களாவர். வாழும் காலம் 67 வருடங்களாகும்.

இலங்கைப் பெண்களில் அதிகமானேரின் வாழ்க்கை யதாரத்தும் இப்புள்ளி விபரங்களின் மூலம் நன்றாக்காட்டப்படவில்லை. அவர்கள் பொருளாதாரத்தின் பிரதான துறைகள் சகலவற்றிலும் அந்தியான, மோசமான, சூழலில் அந்தகார வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள். பெருந்தோட்ட உற்பத்தி நடவடிக்கையிலேயே பெண்களில் மிக அதிகமானேர ஈடுபட்டுள்ளனர். நகரத்துறையில் 10.4% மூம் கிராமிய துறையில் 11.0% மூம் வேலையற்றிருக்கின்றார்கள். 53.87% பெருந்தோட்டத்துறையில் வேலை செய்கின்றார்கள் தோட்டத்துறைப் பெண்களின் மொத்த வேலை வாய்ப்பு 3,0,00,00 மாரும். இலங்கையில் அந்திய செலவாணியின் பிரதான மூற்று மூலமாக தேயிலை உற்பத்தி இவர்களின் மிக இலாப கரமான உழைப்பின் மீதே கட்டப்பட்டுள்ளது. கொழுந்து பறிப்பவர்களில் 93% மானேர் பெண்களாவர். கொழுந்தை கொண்டு செல்லுதல், நிறுக்கும் வரை காத்திருத்தல் போன்ற வேலைகள் காரணமாக ஆண் தொழிலாளர்களை விட மனித்தியாலங்கள் அதிகமாக உழைக்கிறார்கள். இவை தவிர தேயிலைக்களுக்கு நடுதல், புல்லு வெட்டுதல் ஆகிய நடவடிக்கைகளிலும் இவர்கள் ஈடுபடுகின்றார்கள் இருந்தும் அவர்கள் ஆண்களைவிட குறைந்த ஊதியம் பெறுகின்றார்கள். ஊதிய வித்தியாசம் 100க்கு 25 வீதமாகும்.

குறைந்தவாழ்க்கைக்குத் தரமும், மற்றும் காரணங்களால் தோட்டத் தொழிலாளப் பெண்களுக்கு குடும்பதிட்டமிடல் நடவடிக்கைகளின் நன்மைகள் கிடைப்பதில்லை. தோட்டப் புறங்களில் வைத்தியசாலைகளுக்குப்பதிலாக சிறிய மருந்து கங்களே உள்ளன. இங்கு பிறப்பு வீதம் மாத்திரமல்ல தாய், சேய், மரண விகிதங்கள் தேசிய விகிதத்திலும் இரண்டு மடங்காக காணப்படுகின்றது.

இலங்கை	தோட்டத்துறை
(ஆயிரத்திற்கு)	
தாய்மரணம்	1.5
உழந்தை மரணம்	52.7

2.7
110.0

தோட்டப்பகுதி கல்வியானது நாட்டின் ஏனைய பாகங்களோடு எந்த விதத்திலும் சமமானது அல்ல. தோட்ட அதிகாரிகளின் மெற்பார்வையிலுள்ள இப்பாடசாலைகள் 5ம் வகுப்பு வரையே கொண்டுள்ளதாக இருக்கின்றது, முழுப்பாடசாலைக்கும் ஒரு ஆசிரியரே காணப்படுகின்றார். 14 வயது வரை பிள்ளைகள் பாடசாலை செல்ல வேண்டும். என்ற நியதி தோட்டப் பகுதியில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை. 14 வயதுப் பிள்ளைக்கு தேயிலைக்கில் வேலை செய்ய முடியும். படிப்பின்மை ஆண்களை விட பெண்கள் மத்தியில் அதிகம்.

படிப்பறிவில்லாத பெண்கள்	31.8%
படிப்பறிவில்லாத ஆண்கள்	36.8%

பெண்பிள்ளைகள் கைக்குழந்தைகளைச் சுவனித்துக்கொள் வதும் வீட்டு வேலைகள் நியித்தம் பாடசாலை செல்வது குறைவாகும். உல்லாச பிரயாணிகளின் சுவர்க்க ழுமி யாகக் கருதப்படும் இலங்கையில், வெளிநாடுகளுக்கு தேயிலைப்பறிக்கும் பெண்களின் பலவர்ண தபால் அட்டைப் படங்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. ஆனால் உண்மையில் பல வர்ணப்படங்களில் காட்டப்படுவதற்கு எதிர்மாருன், மிக மோசமான நரக வேதனைப்படுகின்ற தோட்டப் பெண் களையே நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இலங்கையில் தொழில்துறை ஆரம்பத்தோடு பெண்களும் பயிற்றப்பட்ட, பயிற்றப்படாத, தொழிலாளர்கள் என்ற அடிப்படையில் புடைவை, உடைகள், இறப்பர் பொருட்கள், இரசாயனப் பொருட்கள், போன்ற கைத் தொழில் ஊழியப்படையில் தொழிலாளர்களாக வேலை வாய்ப்பு பெற்றுள்ளனர்.

பின்வரும் புள்ளி விபரப் பட்டியலில் அது தெளிவாகிறது.

புகையிலை பறித்தல்	90%	பெண்களாவர் புடைவை, நூல் நூற்றலும்
உடைகளும்	75%	"
இறப்பர் செய்கையும்		
விவசாயமும்	40%-50%	"
தேங்காய், தேங்காய்த் தும்பு	30%-40%	"

கைத்தொழில் துறையிலும் ஆண்களை விட பெண்கள் குறைவான சம்பளத்தையே பெறுகின்றார்கள். சம்பள கட்டுப்பாட்டுச் சபையின் கீழ் இருக்கும் கைத்தொழில்களில் பெண்களுக்கு குறைவான சம்பளம் கொடுக்க இருமுறை களைக் கொடுக்கான குறைகளுக்காரர்கள். A பிரிவு, B பிரிவு என்று வேலைகளைப் பிரிந்து குறைந்த சம்பளத்தையுடைய B பிரிவு வேலைகளில் பெண்களை அமர்த்துகிறார்கள், பெண்கள், ஆண்கள், என்று பிரித்து பெண்களது வேலைக்கு குறைந்த சம்பளம் கொடுப்பது மற்றெரு முறையாகும்.

கிராமியத் துறையில் உழைக்கும் பெண்களைப் பற்றி தகவல் பெறுதல் மிகவும் கடனமாகும். இலங்கையில் நெற்பயிர் செய்கையில் பெண்களின் பங்கு மிக அதிகமாகும். கிராமங்களில் ஒருமட்ட அந்தஸ்துறையை பெண்கள் நெற்செய்கையில் ஈடுபடுவதில்லை. குறைந்த கூலியில் அதே வேலையை வேறு பெண்கள் செய்கின்றார்கள்.

சேனைப்பயிர் செய்கையிலும், மரக்கறிச் செய்கையிலும் பெருந்தொகையான பெண்கள் ஈடுபடுகின்றனர், விவசாயத் துறையில் இவ்வேலைகளுக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக பெண்கள் கூலியைப் பெறுகின்றார்கள். பொதுவாக முழு நாட்டிடலும் பெண்கள் 100/- அல்லது 250/- ரூபாவுக்கு குறைவாகவே கூலியாகப் பெறுகின்றார்கள்.

ஐ. நா. சபை சகல துறைகளிலும் பெண்களுக்கு சமமாகிய வழங்கும்படி தன் அங்கத்துவ நாடுகளிடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததும் இலங்கையில் சில தொழில் களில் அரசதுறையிலும் தனியார் துறையிலும் வேண்டுமென்றே பெண்களை ஒதுக்கி வைக்கிறார்கள். நிர்வாகத் துறைகளில் உள்ள வெற்றிடங்களில் 25% வேலைவாய்ப்பும், குமாஸ்தா பேலைகளில் 20% முமே பெண்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றது.

சில தொழில்கள் தனியே ஆண்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமாகியன்றன. பாதுகாப்புச் சேவை, கைத்தொழில், தொழில் நுட்ப வேலை, மின்சார வேலைகள், அளவை வேலைகள், சாரதி, விமானம் ஒட்டி, கப்பல் ஒட்டி வேலைகள், கடற்கிருமில், கடிதங்கள் பிரித்தாலும் பங்கிடலும் துறை முக வேலைகள் என்பன பெண்களுக்கு முழுமையாக மறுக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுவடிவதை நாடுகளில் ஆண்கள் செய்யும் சகல வேலைகளையும் பெண்களும் செய்கின்றார்கள். சோவியத் நாட்டில் முதலாவது சந்திர முனையில் | அரசு hoolaham.org | aavanaham.org

யானைத்தை “வெலன்டினை தெரக்ஸ் கோவா” என்ற பெண்மனியே நிறைவேற்றினார். ஆசிய நாடுகளான வியட்நாம், கம்போடியா, போன்ற நாடுகளில், பெண்கள் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிராக போர் புரிந்தார்கள். இலங்கை, இந்தியா, போன்ற நாடுகளில் பெண்கள் தமது விடுதலைக் காக முடக் கொள்கைகள், சட்டங்கள், நிறுவனங்கள், போன்றவற்றில் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளன மனைபாவத்திற் கெதிராக போராட வேண்டிய நிலையிலுள்ளார்கள்.

தனியார்த்துறை தொழிற்சாலைகள், நிறுவனங்களில் உழைக்கின்ற பெண்களுக்கு நன்மைகளை அளிக்கும் சட்டங்கள் காணப்பட்டாலும் அவை உருப்படியாக இயங்குவதில்லை. வேலைசெய்யும்நேரம், மேலதிகவேலை, இரவு வேலை, என்பனவற்றுக்கான மற்ற நாடுகளைப்போல் மற்றபோக்குச் சட்டங்கள் காணப்படுகின்றது. சொத்துஉரிமை, குழந்தைகள் உரிமை, விவாக ரத்து உரிமை, பராமரிப்பு போன்ற வைகள் சம்பந்தமாக நாட்டின் சாதாரண சட்டங்களில் பெண்களுக்கு நன்மை கிடைக்குமா என்பதை ஆய்வு செய்யாமல் ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. உடல் ரீதியானதும், உயிரியல் ரீதியான வேறு பாட்டினால் பெண்கள் ஆண்களைவிட பலம் குறைந்தவர்கள், கீழானவர்கள், என்ற கணிப்பீடு இந்நாட்டில் காணப்படுகின்றது. சிராமப் புறங்களில் மிகக் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கும் பெண்கள் நகர்ப்புறங்களில் மிகவேசான வேலைசெய்யும் ஆண்களைவிட பலசாலிகள். ஆண்கள் உடற்கட்டு மிகக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும் பெண்கள் நீண்ட ஆயுள், தேகாரோக்கியமாக வாழ்கிறார்கள். சமமான வேலைக்கு சமமான சம்பளம் வழங்கப்படாததற்கு காரணமாக கூறப்படும் மேற்படி அபிப்பிராயமானது. இலங்கையில் சிராமப் பெண்களின் மூலமாகத் தகர்க்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் ஆண்கள் செய்யும் சகல வேலைகளையும் செய்கின்றார்கள். பலாங்கொடை போன்ற பகுதிகளில் பெண்கள் மாணிக்கக்கற்கள் அகழ்தல், சேஷப் பயிர் செய்தல், அதனைப் பாதுகாத்தல், போன்ற வேலைகளின் ஈடுபடுவது எமக்கு நன்றாகத் தெரிந்த விடயங்களாகும். இப்பிரதேசத்தில் இவர்கள் மரம் ஏறி, பலா, தேங்காய் போன்றவைகள் பறிக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடு ஈடுபடுகின்றார்கள். ஆனால் அவற்றை பகிரங்கமாகக் கூற விரும்புவதில்லை. நெற்பயிரிச் செய்கையில் உழுதல், விதைத்தல், அறுவடை செய்தல், குடுமிதித்தல், போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் பெண்களை நான் தனிப்பட்ட ரீதியில் அறிவேன்.

சில தொழில்களில் பெண்களை ஒதுக்கி வைப்பதற்கு, அவர்களை ஆண்கள் போல் பலமந்தவர்கள் என்றும், அறிவு குறைந்தவர்கள் என்றும், உணர்வு பூர்வமாகவும், தர்க்கரீதியானவர்களாக இல்லாமல், குழந்தைத் தாமை உள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்கள். 60 வருடங்களுக்கு மேல் மேற்கொள்ளப்பட்ட விஞ்ஞான ஆய்வுகளில் ஒருவிதத்தாலும் பெண்கள், ஆண்களைவிட புத்தி குறைந்தவர்கள், தர்க்கரீதியான சகல வைப்பும் அற்றவர்கள், என்று ஒபுகிக்கப்படவில்லை. எமது நாட்டுப் பெண்கள் கல்வித் துறையில் பெற்றுள்ள வெற்றிகள் இந்த பொய்யாக கருத்தை வீழ்த்தியுள்ளது.

1970ல் 1ம் தரத்திலிருந்து 12ம் தரம் வரை சித்தயடைந்தவர்களில் 48% பெண்களாவர்.

9 - 10 தரம் விஞ்ஞான மாணவர்களில்	41%	பெண்கள்
9 - 10 , , கலை	56%	..
11 - 12 , , கலை	59%	..
11 - 12 , , விஞ்ஞானம்	36%	..

கிழமீத் தேசங்களில் பழையான கருத்துக்களால் பெண்களை வீட்டு வேலைகளுக்கும். குழந்தைகளை பராமரிப்பதற்குமாகவே கட்டுப்படுத்தி வைத்துள்ளார்கள். அவருக்கு சுயாதீன் ஆளுமை கிடையாது. குழந்தைப் பருவத்தில் தந்தையின் கவனிப்பி விப்பருவத்திலும், வயது சென்ற காலத்திலும், கணவனின் கவனிப்பிலும் அவள் இருக்கவேண். காக உள்ளாள். கீழ்ப்படிவான மனைவியாக இருப்பது, ஆதர்சமான தாயாக இருப்பதும் ஒரு பெண்ணின் வெற்றியாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

பெண்ணை வர்த்தகப் பண்டமாகவும், பாலியில் திருப்தியை பெறுவதற்கான ஒரு பண்டமாகவும் மாற்றியுள்ளார்கள். விமான டிக்கட்டுகள், சப்பாத்து, சவர்க்காரம், மற்றும் மட்பாண்ட பொருட்களை விற்பதற்கு புதிய மோஸ்தர்கள் அல்லது நிர்வாண கோலத்துடன் காணப்படும் பெண்களை விளம்பரமாக கொண்டு காணப்படுகின்றது. 6 மாதங்களுக்கு முன்பு இலங்கை கவர் ஒட்டு நிறுவனமானது (Ceylonwall Tiles Ltd) நிர்வாணமான பெண்களின் உருவத்துடனுள் வர்த்தக விளம்பரத்தை சில ஆங்கில பத்திரிகைகளில் பிரசரித்திருந்தது. (பெண்ணை குரல்') எதிர்ப்பை தெரிவித்ததால் அது பிரசரிக்கப்படவில்லை. இவ்விதம் அவர்கள் ஒரு பொருளை விற்பதற்கு பெண்களின் உருவங்களை விளம்பரமாக பயன்படுத்துவதன் நோக்கமென்ன?

இவ்விதமான உற்பத்திகளை சந்தைப்படுத்துவதற்காக அழகுராணி போட்டிகள் நடத்துகின்ற வர்த்தக நிறுவனங்கள் பெண்களை மிருகங்களின் நிலைக்கு கொண்டு வந்துள்ளன. அரை நிர்வாணத்தோடு உடலைக் காட்டுகின்ற அழகு ராணிகளை தெரிந்தெடுக்கும் ஒரு வர்த்தக நிறுவனத்திலுள் 'எல்லா அழகு பொம்மைகளையும் அழைக்கின்றோம்' என்று பத்திரிகை விளம்பரம் காணப்பட்டது. மிக கூடுதலாக விற்கப்படும் பத்திரிகைகளும், சில பத்திரிகைகளில் பெண்கள் பகுதியிலும், அழகாக இருப்போம், காதல், புதிய மோஸ்தர்கள், சமையல்பகுதி போன்ற பகுதிகள் மூலம் பெண்களின் கவனம் ஈர்க்கப்படுகின்றது. பெண்மை பற்றியும், பெண்களின் வேலை பற்றியும், இவ்விதமான 'போலி மெருகூட்டல்' ரேடியோ நிகழ்ச்சிகளிலும் வளர்க்கப்படுகின்றது. ரேடியோ நாடகங்களிலும் பெண்களை மடத்தனமான, மெல்லிய, குரலில் கடைத்து சங்கை போட்டுக் கொள்ளும் பாத்திரங்களாக தீதிரிக்கின்றார்கள்.

வாணிபவாதத்தின் தாக்கம் காரணமாக சிரமிந்துள்ள எமது கலாச்சாரத்தில் பெண்களை முதன்மையான செலவு செய்யவர்களாக உள்ளனர். இந்த நாட்டில் ஒரு புதிய சமுதாயத்தை அமைக்கும் கடமையிலிருந்து புறம் பாக்கப்பட்டு ஒன்றும் இல்லாத முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் விடயங்களை புகுத்தும் கருவியாகவே ரேடியோ போன்றவற்றால் பெண்கள் மதிக்கப்படுகின்றார்கள்.

காமவெறியடைய விதேச உல்லாசப் பிரயாணிகளை திருப்திப்படுத்த உல்லாசப் பிரயாண நிறுவனங்கள் இந்நாட்டுப் பெண்களை பயன்படுத்தும் விதத்தைப் பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எமது 'நாட்டுப் பெண்களின் யதார்த்த சமூக நிலையை நோக்கும் போது பூரணமான மனித்துவத்திற்கான போராட்டம் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்றே கூறவேண்டும். அவர்கள் செல்ல வேண்டிய பயனம் மிகத்

தூரமானது. காலம் தாழ்த்தாமல் ஆரம்பிக்க வேண்டிய இக்கடமையில் எங்களை கடந்தகால, அண்மைக்கால வரலாற்று வீராங்களை எமக்கு தெரியத்தையும் ஓளி யையும் தருகின்றார்கள்.

குவேனி, வீகாரமஹாதேவி, அனுலாதேவி போன்ற வீராங்களை நீங்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். பிரித்தானியர் தாலத்தில் பெளத்த, இந்து, புரைஜீவனத்திற்கும், அரசியல் உரிமைகளை பெறுவதற்கும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேவை இயக்கங்களில் பெண்கள் ஈடுபட்டார்கள். 1920ல் ஏ.ச. குனிசிங்காவின் தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் துணிகரமாக ஈடுபட்ட பெண்கள் அதிகமானாலேர் ஆவர், வனுத்தமுல்லை பொன்னிகூமி என்ற பெண் 1945ல் ட்ரூம் வாகன வேலை நிறுத்தத்தின் போது வாகன போக்குவரத்தை தடை செய்ய வீதியில் படுத்து அதனை தடை செய்தாள். 1938ல் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு சூரியமல் இயக்கத்தின் தலைவியாக இருந்தவள் டொரின் விக்கிரமசிங்கா என்ற பெண்மணியாவாள்.

1930ல் இருந்து பெண்கள் அரசியல் துறையில் முக்கிய இடத்தை வகித்துள்ளார்கள். உலகத்தில் முதலாவது பெண் பிரதம மந்திரி இலங்கைப் பெண் ஆவார். கல்வித்துறையில் பல்கலைக்கழக கலாநிதிகள், வைத்தியக் கலாநிதிகள், கட்டிட கலைஞர்கள், அதிகாரிகள் போன்றேர் பெண்களில் காணப்படுகின்றனர். இவ்வருடம் வாகனங்களை பாதுகாக்கும் வேலைக்காக 275 பெண்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளதோடு பஸ் கண்டக்டர் வேலைக்கும் பெண்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். இது எமது எதிர்காலம் பற்றிய நல்ல கணவை காணுவதற்கான நிலையாகும்.

3ம் உலக நாடுகளில் புதிய சமுதாயத்தைக் கட்டியே முப்ப இலங்கைப் பெண்களை இணைத்துக் கொள்வதற்கு அவர்களின் செயலாக்கத்தைத் தூண்ட வேண்டும். இதில் படித்த பெண்களின் கடமை மிக பாரியதாகும். மனிதத் துவம் மிகவும் அவசியமான பிரிவினர் அதற்குச் செய்யக் கூடிய கடமைகள் பற்றியும் இந்தக் கலந்துரையாடலின் மூலங் தெளிவாக புரிந்து கொள்ள முடியும்.

சம வேலைக்கு சம சம்பளம் பெறுவதற்காக எமது நாட்டுப் பெண்கள் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். மற்ற நாடுகளைப் போல் பொது போசனஷாலையும், சிறு குழந்தைகளை பராமரித்தலுக்கான மத்திய ஸ்தாபனங்கள் நிறுவப்பட வேண்டும். சோஷலில் நாடுகளில் கணவானும் மனைவியும் ஒத்துழைப்படுத் தேவையைச் செய்கிறார்கள். இந் நாட்டிலும் மனைவி கணவனின் ஏவல் காரி அல்ல; துணைவியாளி என்பதை ஆண்கள் புரிந்து கொள்ளும்படி விடுதலைக்கான செயலுக்கத்தை அவர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

கணவனின் தாக்குதல், மற்றும் குடும்பப் பிரச்சினைகள் காரணமாக, உதவியின்றி ஒன்றும் செய்ய முடியாத வர்களாக பெண்கள், விபச்சாரம். மற்றும் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுப்பவர்களுக்கும் பாதுகாப்பளித்து அவர்கள் சரியான பாதையில் செல்வதற்கான நிறுவனங்களை உருவாக்குதல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

வேலை செய்யும் பெண்கள், மற்றும் மாணவிகள் முகங்கொடுக்கும் பிரச்சினைகள் அதிகமாகும். விடுதி வசதி பெற்றுக் கொள்ளுதல் கொழும்பு போன்ற நகரங்களில்

தொழில் புரியும் இளம் பெண்களைப் பொறுத்தவரை பெரும் பிரச்சினையாகும். பெளத்த, கிறிஸ்தவ பெண்கள் நிறுவனத்தினால் நடத்தப்படும் விடுதிகள் பல இருக்கின்றன. இவ்விடுதிகளில் இருக்கும் இளம் பெண்கள் தமது பாதுகாப்பு பற்றிய உணர்வு மற்றும் நம்பிக்கை என்பன அற்றவர்களாக அவர்களை இந்திருவனங்கள் நடத்துவதற்கு முயற்சிக்கின்றன. விடுதியின் நிதியற்ற நிருவாகத்திற்கு எதிராக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டால் விடுதியிலிருந்து விலக்கப்படுகின்றார்கள். இவை எமது விசேட அவதானத்திற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய கிடயமாகும். இவ்வகை போன்ற நாடுகளில் பெண்கள் மற்றைய நாடுகளை விட சிகிக் முடியாத அளவிற்கு செலவு செய்து விழாக்கள் கொண்டாடுவதற்கு பழக்கப்பட்டுள்ளார்கள். மத்திய வர்க்கத்தினரின் வாழ்க்கைப் பாணியான

ஹோட்டல்களில் நடாத்தப்படும் எவ்வித அர்த்தமுமற்ற களியாட்டங்கள் பற்றி பெண்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பொதுத் தொடர்பு சாதனங்களுக்கான ஒழுங்கு செய்யுறை மிக முக்கியத்துவமானதாகும். சமூக பொருளாதார பிரச்சினைகள் பற்றி பெண்களின் கவனம் திருப்பப்படும். அளவுக்கு பொதுத் தொடர்பு சாதனங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். பெண்களை அடிமைத் தனத்தின் அடிப்படையில் அல்லது சுயசார்பு அடிப்படையிலாக ஆணுமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த மனித விடுதலையை பெற்றுக் கொள்வது மிக அவசியமான ஒன்றாகும். பெண்ணை பெண்ணாக மாத்திரமல்ல மனிதத் துவந்தை மதிக்கின்ற ஒழுங்கு விதி உள்ளடக்கத்தைக் கொண்ட சமூக அமைப்பை கட்டியெழுப்புவதன் மூலமே மனிதத்துவ விடுதலையை பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

வேலை வாய்ப்பு

பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிப்பதில் கடைப் பிடிக்கப்படும் அந்தியான வரையறைகளை நீக்கும் படியாக அரசாங்கத்திடம் நாம் கேட்டுக்கொள்கிறோம். இதுவரை பெண்களுக்கு உரிமையற்றிருந்த (பஸ் கண்டக்டர், வாகன கட்டுப்பாடு) வேலைவாய்ப்புகளில் சிலவற்றை அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதையிட்டு நாம் எமது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு ஆண்களுக்கு மாத்திரமென்று வரையறை செய்திருக்கும் தொழில்களுக்கு பெண்களையும் அமர்த்தும்படி அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுக்கின்றோம். அரசாங்கத்தால் தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்காக நடாத்தப்படும் தொழிற்றுறை பாடத் தெறிகள், விஷேடமாக கைத்தொழில்துறை பாடத் தெறிகளில் பெண்களையும் அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம். சர்வதேச நிறுவனங்கள் மூலம் கிடைக்கும் பலவிதமான அபிவிருத்தி உதவிகளுடன் அரசினால் மேற்கொள்ளப்படும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் அவவை பிரதேசங்களில் வசிக்கும் பெண்களையும் இணைத்து அதற்கேற்ப திட்ட நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளும்படியும் அரசாங்கத்திற்கு நாம் வேண்டுகோள் விடுகின்றோம்.

பெண் கண்டக்டர்

வாகனங்களை பாதுகாக்கும் பெண்

சித்தம்

சரோஜினி இராமசாமி

இன்றைய பெண் இனத்திற்கு ஒரு சாபக்கேடாக அமைந்து சமுதாயத்தை ஆட்டிப்படைக்கும் ஓன்றே இச் சீதனாம் எனும் அரச்களுக்கும். பண்டைய காலங்களில் மதர்தியான முறையில் ஒரு சம்பிரதாயம். சடங்கு என்ற முறையில் வழங்கப்பட்டு வந்த சீதன முறையானது இன்று தூர்ப்பிரயோகம் செய்யப்படுவதையும், வலோத்தாரமாக கொடிய முறையில் பின்பற்றப்படுவதையும் அவதானிக்கிறோம். மனிதனால் ஒரு காலத்தில் ஏதோ காரணங்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த வெறும் சம்பிரதாய அரச்களை மனிதனால் ஒழிக்க முடியாதா? முடியாது என்றால் அது மனித இனத்திற்கே ஒரு பெரும் இழுக்கு, ஒரு பெரும் கேவலம் என்று தான் கூற வேண்டும்.

இந்த 20ம் நூற்றுண்டிலே அதுவும் பல்வேறு நாகரிகங்கள் மலிந்து, மனிதன் முன்னேற்றப் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கின்ற இன்றைய புது யுகத்திலே இப்படி ஒரு கேவலமா என வியக்க வேண்டி இருக்கிறது. பெண் பிள்ளைகள் பிறந்தவுடனேயே, பெற்றேருக்கள் சீதனத்திற்கென பணமாயும், பொருளாயும் சேர்க்க வேண்டிய கட்டாயத்தினால் படும் அவஸ்தைகள், மனித முன்னேற்றத்தின் அடையாளங்களா? பெண் பிள்ளைகள் அதிக காலத்திற்கு திருமணம் முடிக்க முடியாத நிலையில் பெற்றேருக்களிலும், மற்றேருக்களிலும் தங்கியிருந்து இழிவுபடுத்தப்படுவதையும், அவர்கள் அதனால் வாழ்வில் வெறுப்பேற்பட்ட தன்மையும் பார்க்கின்றோமே. இது தான் மனித முன்னேற்றத்தின் அறிகுறிகளா? அன்பாக வாழ்ந்த பெண்ணை மன முடித்துக் கொடுப்பதற்கு, ஒரு தொடைப்பணமும். பொருளும் கொடுத்து மாப்பிள்ளையை ‘வாங்க’ வேண்டிய கேவலம் தான் மனித முன்னேற்றத்தின் குறியீடா?

உண்மையில் ஆண் வர்க்கத்தினர் வெட்கித் தலைகுளிய வேண்டிய விடயம். ஆனால் இதுவரையும் குறிப்பிட்ட ஒரு சில்லரவிட ஏண்யோர் எவருமே இந்த அவஸ்தை, அவமானத்தை உணர்ந்து கொண்டவராக தெரியவில்லையே? கல்வியறிவு உயர் உயர் மனிதனது மனப்போக்கு விரிவடையும். அதனால் அவனது சிந்திக்கின்ற தன்மை அதிகரிக்கும் எங்கெல்லாம் கூறக் கேட்கிறோம். ஆனால் எங்களுடைய இனத்தில் ஆண்கள் எவ்வளவுக்கெல்லாவும் படித்தவராகி, உயர் உத்தியோகம் வகிப்பவராக இருக்கின்றாரோ அவ்வளவிற்கவவளவு இந்த சீதன விஷயத்தில் குறுகிய மனப்பாள்ளமை உடையவராக இருக்கின்றார்களே? இதுதான் எமது இனத்தின் வளர்ச்சியா?

பேரம் பேசி பெற்றேர்களை வதைத்து பெண்களையும் அவமானப்படுத்தி இறுதியில் மனம் செய்து கொள்கின்ற நிலையில் அந்த வாழ்க்கை தான் சந்தோஷமாக அமைய முடியுமா? அதுவும் அதிக சீதனம் எடுத்தோம் என்ற பெருமையில் மார்த்தட்டும் ஆண்கள் இத்திருமணத்தின் பின் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் மனவியரால் கேவலப்படுத்தப்படுகின்ற நிலையை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றதே, அது அவர்கட்டு ஒரு அவமானம் இல்லையா? பணம் தான் முக்கியம் என கருதும் இந்த உலகில் தன்மானம், சுயகெளரவும், சுயமதிப்பு எல்லாமே குறி தோண்டிப் புதைக்கப்படுகின்றனவே இதுதான் எம்முடைய இனம் வளர்கின்ற தன்மையா?

ஆண் வர்க்கத்தினர் தான் உண்மையில் இந்நிலைக்கால வெட்கப்பட வேண்டியவர்கள். ஆனால் அவர்களுடைய உலகத்திலே இது ஒரு கேவலமாக கருப்படுவில்லை.

சாதாரண ஒரு செயலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இன்றும் முழுமுரமாக பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. எனவே அவர்கள் இதற்கு ஒரு மார்க்கம் காணுவிட்டால், பெண்கள் தானே ஒரு தீர்மானத்திற்கு வரவேண்டும். எனவே பெண் இனமே நீங்கள் ஒரு சபதம், வைராக்கியம் எடுக்க வேண்டும்.

முன்பு பெண்களையோ, பெண்கள் வேலைக்கு போகின்ற நிலையோ இல்லாதிருந்தது. பெண்கள் திருமணம் செய்து வாழ்க்கை நடத்துவது தான் அவர்களது பிரதான கடமையாக கருதப்பட்ட நிலையில், அவர்களது பாதுகாப்பிற்காக, கணவன் இல்லாமல் போகின்ற நிலையில் அவர்களும் பிள்ளைகளும் தொடர்ந்து சிவிப்பதற்காக, ஒரு பாதுகாப்பு முறையாகவே இந்த சீதனமுறை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் இன்றைய உலகில் இந்த நிலை இல்லை. பெண்களுக்கு கல்வி கற்கக்கூடிய வாய்ப்பு, தொழில் செய்து சம்பாதிக்க கூடிய வாய்ப்பு சுயமாக எவரது ஆதரவிலும் வாழ்க்கூடிய தன்மை எல்லாம் பெருமளவிற்கு காணப்படுகிறது. அவ்வாருண நிலையில் தனக்கும், சுயமரியாதை, தன்மானம் இருக்கிறது என்ற உணர்வு பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்றமையால், அதன் பிறகும் பணம் கொடுத்து தன்னை விற்று, தன்மரியாதை, சுயகெளரவத்தினை தன்னி மிதித்து, இவ்வளவிற்கும் மத்தியில் ஒரு வாழ்க்கையை ஸ்தாபித்து கொள்ள வேண்டுமா என்ற கேள்வி பெண்களிடையே-இன்று பிரதானமாக ஒரு சிலரிடையே-எழுந்துள்ளது. இந்த உணர்ச்சி, இந்த ஞானேதயம் எல்லா இளம் பெண்கள் மத்தியிலும் எழுந்து பெரும் தீயாக கொழுந்து விட்டு எரிய வேண்டும். அப்பொது அத்தி இச்சீதன அரச்களை அழித்து ஒழித்து விட முடியும்.

சீதனம் என்ற பெயரில் எங்களை அடிமைகளாக விற்று-அதுவும் விசித்திரமான வியாபாரம் தானே பணம் கொடுத்து தானே நிலைப்படுவது-பெறுகின்ற ஒரு வாழ்க்கை எமக்கு தேவையில்லை, என்ற மன உறுதி ஒவ்வொரு இளம் மனதிலும் எழு வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் சுயமாக எவரது ஆதரவும் இன்றி வாழ்க்கூடிய நிலையினைக் கொண்டவராக இருப்பது அவசியம். எனவே அதற்காக எதிர்காலத்தில் எழுது பெண் சந்ததியினருக்காவது இச்சீதன அரச்களின் பிடியிலிருந்து விடுதலை கிடைக்க இன்றிலிருந்தே முயச்சி எடுப்பது என ஒவ்வொரு இளம் பெண்ணும் சங்கல்பம் எடுங்கள். அதற்கு முதற்படியாக கல்வி அறிவில் ஜெஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் அல்லது ஏதாவது ஒரு வழியில் தொழில் செய்து சம்பாதிக்க கூடியவராக உங்களை உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள். அடுத்தபடியாக, ஏற்கெனவே கல்வி கற்றுள்ள இளம் பெண்கள் சீதனம் தந்து மனம் முடிக்கப்போவது இல்லை. எங்களுக்கு அத்தகைய ஒரு அடிமை நிலை தேவையில்லை. சுயமாக எங்களால் வாழ முடியும். என ஒரு உரிமைப் போராட்டம் நடத்திக் காட்டுங்கள். இந்த ஆண் வர்க்கம் வீழ்ச்சியறு கிறதா இல்லையா பாருங்கள்.

எனவே பெண் இனமே! இன்றிலிருந்தே அதுவும் இந்த சிறுவர் ஆண்டிலேயே, எம்முன் இருக்கும் இப்பல்லாயிரகணக்கான சிறுவர்கள் எதிர்காலத்தில் எதிர்க்காள்போரும் ஒரு பெரும் பிரச்சினைக்கு முடிவு கண்ண இன்று நாங்கள் ஒரு முயற்சியை மேற்கொள்வோம் என உறுதி பூனுங்கள்.

பெண்களுள் ஓரிருவர் இப்போதே இந்த ரீதியில் குரல் எழுப்புகின்றனர். ஆனால் செயலில், நடைமுறையில் இது சாத்தியப்பட வேண்டுமாயின், எல்லோரதும். பெரும்பாள்மையினரதும் ஒத்துழைப்பு அவசியமாகின்றது. எனவே சுற்று சிந்தித்து பாருங்கள். பெண்களே! ஆணவர்க்கத்தினர் சாதிக்க முடியாத ஒன்றினை பெண் இனம் நாங்கள் சாதித்தோம் என்ற அழியாத பெருமையைத் தேடித் தாருங்கள். சீதன அரக்கணை முறியடிக்க இன்றே போர்க்கொடி உயர்த்துங்கள். பெண்களே! வீழ்ச்சிதெழுங்கள், போர்முரசு கொட்டுங்கள். +

பெருந்தோட்டத் துறையிலே ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கை

அ. வொறுள்ள் —

என் பெயர் லட்சமி. 120 ச. அடி விஸ்திரணமுள்ள யத்தில் நான் பிறந்தேன். எனது பெற்றோர்கள் இருவருமே இந்த தேவிலைத் தோட்டத்தில் காலி வேலை செய்கிறார்கள். எமது வயத்தில் யன்னல் கிடையாது. மின்சாரம் கிடையாது. தரையை சானத்தால் மெழுகிக் கொள்வோம். ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பு ஒருமுறை நிர்வாகம் எமது வீட்டுச் சுவருக்கு சுண்ணலைப் பூசித் தந்ததாக ஞாபகம். இங்குள்ள 70 குடும்பங்களுக்கு ஒரு தண்ணீர் குழாய் உண்டு. சில சமயங்களில் இக் குழாய் வழியாக இறந்த பாம்புகள் வருவதுண்டு. இதில் தண்ணீர் பிடிப்பது ஏறத்தாழ ஒரு யுத்தமே தான். எமக்கு மலைக்கூட வசதி கிடையாது. பெயருக்கு நான்கு மலைக்கூடம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதைப் பார்க்கவே கசிக்காது. எனவே நாம் அருகில் ஒடும் சிற்றுறை பயணப்படுத்திக் கொள்வோம். சிறுவர்கள் வீட்டு முற்றத்தில் அசிங்கப் படுத்துகிறார்கள். இதற்காக யாரும் எம்மை குறைக்கற முடியாது.

எனது அக்காவும், இரு தமிழ்களும் நானும் இச்சூழலிலே வளர்ந்தோம். நான் சிறுமியாக இருந்த போது எனக்கு எனது பெற்றேர்களின் பணிவிடை மிகக் குறைவாகவே கிடைத்தது. ஏனெனில் அவர்கள் இருவரும் என்னைக் கொண்டு போய் “பிள்ளைக் காம்பா” (Creche)வில் விட்டு விட்டு காலை ஏறு மணிக்கெல்லாம் வேலைக்குப் போய் விடுவார்கள். மீண்டும் 12 மணிக்கு திரும்பி வந்து என்னை விட்டுக்குக் கொண்டு போய் உணவு அளித்து மறுபடியும் 1 மணியளவில் அங்கு விட்டுச் செல்வார்கள். சுமார் 5-6 மணியளவில் தாயார் வீடு திரும்பும் போது என்னை அவர் வாரி அணிப்பதைப் பார்க்க வேண்டும்!

எனது தந்தைக்கு சுமார் ஒரு மணியளவில் வேலை முடிந்துவிடும். அதன் பிறகும் அவர் கம்மா இருக்கமாட்டார் கடைத்தெருவுக்குப் போய் கூலி வேலை செய்வார். கடும் உழைப்பாளி ஆனால் அம்மாவுக்கு மாலை ஜந்து மணிக்குத்தான் வேலைமுடியும். அப்படி இருந்தும் தாயாருக்கு தந்தையைவிட குறைவாகவே சம்பளம் கிடைக்கிறது. மாலை வீடு திரும்பியதும் என் தாயாருக்கு சமயல் வேலை தொடங்கி விடும். விடுமுறை நாட்களிலும் வேலை இல்லாத நாட்களிலும் கூட அவருக்கு ஓய்வு கிடையாது. சிறு பொறுக்க காட்டுக்கு போவது, முற்றத்தைக் கூட்டிப் பெருக்குவது, துணி அலம்புவது போன்ற வேலைகள் அவருக்கு எப்போதும் இருந்து கொண்டே இருக்கும். எவ்வளவுதான் வேலை இருந்தாலும் அவர் என்னுடன் கொஞ்சி' விளையாடுவதற்கு எப்படியும் சில நிமிடங்களை ஒதுக்கிக் கொள்வார். அப்பொழுதெல்லாம் அவர்து அன்பு முத்தங்களால் என் இரு கண்ணங்களும் ஈரமானும்.

பின்னைக் காம்பராவைப் பற்றி சிறிது கூறுவேண்டாமா? இந்த பின்னைக் காம்பராவை விட தோட்டத்துரையின் மாட்டுத் தொழுவும் எவ்வளவோ பிரமாதம். இதில் பழைய சாக்குகள் ஒன்றிரண்டு இருக்கும். குழந்தைகளை பார்ப்பதற்கு “ஆயா” ஒருத்தி இருப்பாள். அவர்களுக்குப் பிடித்த மானவர்களின் பின்னைகளுக்கு அந்த பீத்தல் சாக்கு கிடைக்கும். ஏனையோருக்கு அதுவுமில்லை. பெரும்பாலான பின்னைகள் புழுதியில் விளையாடி, புழுதியிலே பெருத்துறிந்து நோலாமென்றால்

வார்கள். எனது தாயாருக்கும் “ஆயா”வுக்கும் ஏதோ மனத்தாபம். ஆதலால் எனக்கு அந்த பீத்தல் சாக்கில் படுத்துறங்கும் பாக்கியம் கிடைக்கவே இல்லை. நாம் 23 குழந்தைகள் அங்கு வளர்ந்தோம். எம் அணைவருக்கும் ‘சொறி’ பற்றியிருந்தது. உடைந்த ஒன்றிரண்டு பொட்டமை களுடன் சள்ளடை போடுவது, கற்களையும் இலைகளையும் பொறுக்கி ஒன்று சேர்ப்பது, மழுக்கு ஒழுகும் கூரையில் தலையைப் பிடிப்பது இவை எல்லாம் எமது இனிய விளையாட்டுகள்.

எனது தந்தை அநேகமாக இருன் கவித்த பிறகே வீடு திரும்புவார். ஆனால் சுய உணர்வுடன் வீடு திரும்புவ தில்லை. போதை ஏறும் வரைக்கும் குடித்திருப்பார். அடிக்கடி காரணமில்லாமல் அம்மாவுடன் சண்டை போடுவார். கூந்தலைப் பிடித்து முரட்டுத்தனமாக அடிப்பார். போதை தெளிந்ததும் பரிவுடன் கலந்த பாசம் பெருக் கொடுக்கும். எனது தந்தை தாயாரை விட படித்தவர், அவர் இரண்டாம் வகுப்பு படித்திருக்கிறார். தாயார் எழுத வாசிக்கத் தெரி யாதவர். எனது தந்தை கடும் உழைப்பாளி. மிகவும் நல் வலவர். ஆனால் குடிப் பழக்கத்திற்கு அடிக்கை. இந்த வாழ்க்கையில் அவருக்கு அவுப்புத் தட்டி இருக்க வேண்டும்.

எனக்கு மூன்று வயதான போது ஏதோ ஒரு நோய் எண்ணைப் பற்றிக் கொண்டது. பூசாரி அழைக்கப்பட்டார். அவர் சாமி ஆடி “‘முனி’” (ஒரு பிசாசு) பிடித்திருப்பதாகக் கூறி இரண்டு கோழி, ஒன்றறை போத்தல் சாராய்ச் 100 ரூபா காசு அணித்தையும் ஏப்பம் விட்டார். மாதா மாதம் ஏதோ ஒரு நடை ஈட்டுக் கடைக்குப் போகும். இத்தடவை தாயாரின் தாலிக்கொடி ஈட்டுக்கடைக்குச் சென்றது. ஆயினும் நோய் தீரவில்லை. அடுத்தபடியாக தோட்ட ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டுடன். தோட்ட டாக்டரின் ஊழல் அணிவருக்கும் தெரியும். அவருக்கு பெரிய படிப்பு எதுவும் கிடையாது. அவருக்குச் செலரிந்ததெல்லாம் நிர்லாகத்திற்கு வால்பிடிப்பதும் தொட்ட லாளர்களை கொள்ளை அடிப்பதும் தான். அவரது கையில் 25 ரூபாவை திணித்த பிறகு ஏதேதோ மருந்துகளை தந்தார். நோய் குண்மாகவில்லை. இறுதியாக நோய்முற்றிய போது தோட்ட லொறியில் ஏற்றி அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பினார்கள்.

தாயார் இரண்டுமாத குழந்தையான எனது தமிழையெழும் வைத்துக் கொண்டு என்னுடன் ஆஸ்பத்திரியீடு தங்கினார். எனக்கு பாண்டு நோயாம். ஆஸ்பத்திரியீடு எமக்குச் சிடைத்த மரியாதையை என்றென்றும் என்னுக்கு மறக்க முடியாது. ஒரு சொற்றிப்பிடித்த நானைய கவனிப்பது போல எம்மைக் கவனித்தார்கள். சாதாரண நோயான் கருக் கெல்லாம் கட்டில் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் நானிலத்தில் ஒரு பழம் பாயின் மீது கிடந்தேன். இருவாரத்தை குணமடைந்து வீடு திரும்பினாலும், சத்துள்ள சாப்பாடு சாப்பிட வேண்டும், புழுதியீல் விளையாடக் கூடாது என்றாலாம் பெரிய டாக்டர் கூறி இருந்தார்.

இதனால் எனக்கு அதிர்ஷ்டம் அடித்தது. இரண்டுநாள் இறைசிக் குழம்புடன் இனிய சாப்பாடு கிடைத்தது அரண்டாம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்த என் அக்காவின்

பழிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது. அவள் என்னையும் தம்பியையும் கவனிக்கும் “ஆயா” வானாள். அவள் பேய் பிசாசு, சாமி கதைகள் சொல்லுவதில் கெட்டிக்காரி.

எனது தம்பிக்கு 4 மாதமான போது தாய்ப்பால் வற்றி விட்டது. பால் மா வாங்க பணம் ஏது? அவன் அரிசிவைத்து கஞ்சியும் சினி போடாத வெறும் சாயமும் குடித்து வளர்ந்தான்.

அக்கா பெரிய பிள்ளையானாள். நகைகள் யாவும் ஈட்டுக் கடையில் இருந்ததால் என் தந்தை படுமோசமரன் ஒரு வட்டிக்காரனிடம் 30% வீத வட்டிக்கு 150/- ரூ. கடன் வாங்கி சடங்குகளை முடித்தார். இந்த வட்டிப் பணத்தையும் தாயாரே கட்டியாக வேண்டும்.

சம்பளம் வாங்கும் நாள் ஒரு பயங்கரமான தினம். அன்றுதான் எல்லா கடன்காரர்களும் வீட்டுக்குப் படை எடுப்பார்கள். தந்தையார் எங்காவது ஒளிந்து கொள்வார். தாயார் பாவும், இவர்களை சமாளித்தாக வேண்டும். எந்தக் கடனை அடைப்பது, எவருக்கெல்லாம் என்னென்ன பதில் சொல்லுவது என்று அவர் தவிக்கும் போது என்களை பணிக்கும், கடன்காரர்கள் பேசும் அசிங்கமான தூஷன்வார் தனத்தை சித்துக் கொண்டு அவள் கெஞ்சிமன்றும் காட்சி பரிதாபமாக இருக்கும்.

இந்த கடனில் இருந்து எனது குடும்பம் என்றுமே மீளமுடியாது. ஏனெனில் சம்பளம் எடுத்த அன்றே கடன்காரர்கள் சூழ்ந்து மொட்டை போட்டு விடுவார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியாமல் ஒளிந்து மறைக்கப்பட்ட ஒரிரு பத்து ரூபா நோட்டுகளும் அன்றைய சினிமாவுக்கு செலவாகி விடும். தோட்டத்தால் வழங்கப்படும் பங்கிட்டு உணவெல்லாம் முதல் மூன்று தினங்களில் கறைந்துவிடும். வாரத்திற்கு நாலு நாள் உணவுக்கு கடைக்காரரிடந்தான் கை நீட்ட வேண்டும். எனவே கடைக்காரர் போடுவதுதான் விலைகாட்டுவதுதான் கணக்கு. இந்த கடைக்காரர்கள் எப்படித்தான் கணக்கு எழுதுவார்களோ? ஒல்வொரு மாதமும் கடன் பணம் செலுத்தப்பட்டும் கடன் மாத்திரம் குறையாமலே இருக்கும்.

தோட்டத்தில் வழங்கப்படும் உணவுப்பொருட்களின் தரமோ மகாமட்டம், சினியில் மாவை கலப்பது. நல்ல அரிசியை கடத்திவிட்டு மட்டரக அரிசியை விநியோகிப்பது இவை எல்லாம் சர்வ சகஜம். தோட்ட ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள மருந்துகள் கூட கறுப்பு கந்தைக்குத்தான் போகிறது. ஒருநாள் முழு தோட்டமும் வேலை நிறுத்தம் செய்தது. என் தாயார் வீட்டு வேலைகளை கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். தந்தை மாத்திரம் சுறுசுறுப்பாக ஓடிக் கொண்டிருந்தார். அவர் தொழிற்சங்க விடயங்களில் ஆர்வமுள்ளவர். தாயாரிடம் நான் வினவினேன். “எதற்காக இந்த வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிறது?”. தாயாரிடம் இருந்து வந்த பதில் பின்வருமாறு: “லெடோர் கீப்பரையும், டாக்டரையும் விலக்கும்படி கோரி ...”. தந்தை வந்த பிறகுதான் உண்மை தெரியும் “தரமான உணவுப் பொருட்கள், நல்ல மருந்துவ வசதி இவையே வேலை நிறுத்தத்தின் கோரிக்கைகள். எப்படியோ வேலைநிறுத்தம் தோல்வியில்முடிந்தது. ஒரு தொழிற்சங்கம் மற்றெண்ணை குறை கூறியது.

எனக்கு ஆறுவயதானது தோட்டப்பாடசாலைக்கு என்னை ஏனைய பிள்ளைகளுடன் அனுப்பினார்கள் என் பெற்றேர்கள்மேல் வாத்தியாருக்கு கோபம் வந்து விட்டது. என்னை வீட்டுக்கு திருப்பி அனுப்பி அப்பாவை அழைத்து வரச் சொன்னார். அப்பாவுடன் நான் சென்றேன் “பாடசாலைக்கு பிள்ளைகளை அனுப்புவது சினிமாவுக்கு ஆளை அனுப்புவது போலவே? ... உள் பிள்ளையை பாடசாலையில் கேர்த்துக் noolaham.org | aavanaham.org

கொள்ளச் சொல்லி நீ விண்ணப்பிக்கவில்லை. என்னை வந்து காணவில்லை. உங்பாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறுய்... இது என்ன ஸ்கலா உன் பாட்டன் வீடா?” என்றெல்லாம் பொரிந்து தள்ளினார். என் தந்தை கெஞ்சி மன்றுடியதன் விளைவாக நான் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டேன்.

வாத்தியார் மிகவும் கண்டிப்பானவர். அவருக்கு முன்னால் நாம் கைகட்டி நிற்க வேண்டும். அவரை எங்கு கண்டாலும் வணக்கம் சொல்ல வேண்டும். இல்லாவிட்டால் முதுகை வீங்க, வைத்துவிடுவார். அது மாத்திரமல்ல அவரிடம் படிக்கும் ஆண்பிள்ளைகள் அவரது மாட்டுக்கு புல் வெட்ட வேண்டும், தோட்டவேலை செய்ய வேண்டும். பெண் பிள்ளைகள் அவரது மீணவிக்கு சமையல் அறையில் உதவி செய்ய வேண்டும். மா இடிக்க வேண்டும், பாத் திரங்கள் கழுவவேண்டும். பிள்ளையை விளையாட்டு காட்ட வேண்டும்.....

இந்த பாடசாலையில் 25 பேருக்கு மாத்திரந்தான் இட வசதியை வேண்டும். 20 பேருக்குத்தான் மேசை, நாற்காலி உள்ளு. ஆனால் மொத்தம் 129 பேர் அங்கு படித்தோம். இல்லை அடைப்பட்டு கிடந்தோம், எமக்கு எல்லாவற்றிற்குமாக ஒரு ஆசிரியர் இருந்தார். இரண்டு கரும்பலகைகளும் இருக்கத் தான் செய்தன. எப்படியோ மூன்றும் வகுப்பு படிக்கும் போது எனக்கு “அ” “ஆ” வள்ளு எழுதத் தெரியும். நான் தான் வகுப்பில் முதலாம் பிள்ளை!

அக்காவுக்கு 13 வயதானதும் அவளை “கைக்காசு” (Casual) வேலைக்கு சேர்த்துக் கொண்டார்கள் தோட்டத்தில். எனவே தம்பிமார்களை பார்த்துக்கொள்வதற்காக நான் படிப்பை நிறுத்த வேண்டியதாயிற்று. ஆம் இப்போது எனக்கு இரண்டு தம்பிகள் இருந்தார்கள். நான் பாடசாலையை விட்டு விலகியது வாத்தியாருக்கு பெருங்கவலை நான் சொன்ன வேலை எல்லாம் செய்து கொடுப்பேனும்!

73ம் ஆண்டு பஞ்சகாலம். அம்மா, அக்கா, இருவரும் மாடாக உழைத்தும் எம் மூவருக்கும் (எனக்கும் இரு தம்பி மார்களுக்கும்) கஞ்சி ஊற்ற முடியவில்லை. என் தந்தை இப்போது வேலைக்குச் செல்வதில்லை. பான் கிழுவில் நிற்ப தற்கும், பொலிஸ்காரரின் கண்ணில் படாமல் அரிசி தேடுவதற்கும் அவருக்கு நேரம் சரியாக இருந்தது. அந்த ஒரு வருட கால பஞ்சம் எமது வீட்டில் இருந்த தங்கநைக, பித்தளை வெண்களைச் சாமான் எல்லாவற்றையும் ஏப்பம் விட்டது. அப்படி இருந்தும் நாம் ஏறத்தாழ முழுப்பட்டினி யூடனே கிடந்தோம். ஒரு இருத்தல் பாணை ஆறு பேருமாக சாப்பிட்டு விட்டு மூன்று நாட்கள் பட்டினி கிடந்த அலுபவம் இக்காலத்தில் ஏற்பட்டது.

இச்சமயத்தில் பாடசாலை வாத்தியார் பெற்றேரிடம் வந்து என்னை தனது தாயார் வீட்டுக்கு அனுப்பும்படி ஆலோசனை கூறினார். பட்டினி கொடுமையால் அவர்கள் மனம் இசைந்தார். நான் யாழிப்பானம் சென்றேன். அங்கு என்னை ‘தோட்டக்காட்டுப் பெண்’ னாக் நடத்தி ஞார்கள். அதுதடி நான் சாதி குறைந்தவளாம். தீண்டத் தகாத அருவருப்பான் ஒரு பிராணியைப்போல நான் நடத்தப்பட்டேன். மிக உரிமையோடும் கண்டிப்போடும், சில சமயங்களில் முரட்டுத்தனமாகவும் என்னிடம் வேலை வாங்கினார்கள். ஆனால் அவ்வீடிடில் இருந்த இளச்கள் மிகவும் நல்லவர்கள். என்னுடன் மனிதத்தன்மையுடன் நடந்துகொண்டார்கள். சிலர் என்னை பரிதாபத்துடன் பார்த்தார்கள். இந்தப் பார்வையை நான் வெறுத்தேன்.

நான்கு வருடங்கள் அங்கிருந்தேன். மூன்று தடவை கண்டுதை என்னை வந்து பார்த்தார். என் தாயார்

எனக்கு விருப்பமான பல்காரங்களை செய்து அனுப்பினார். “தாயாரை அடிக்காதீர்கள்” என்று நான் அப்பாவை ஒவ்வொரு தடவையும் வேண்டிக்கொண்டேன்.

77 ஆகஸ்ட் கலவரத்தின்போது என் குடும்பம் என்ன கதியோ என்று நான் அஞ்சினேன். சாப்பிடாமல் அடம் பிடித்து அழுதேன். அதிர்ஷ்டவசமாக எம்மில் எவருக்கும் எதுவித ஆபத்தும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் என்னுடன் ஒன்றாக படித்த பார்வதி, வெளியிடத்திற்கு வேலைக்காரியாகப் போயிருந்தவள் மிருகத்தனமாக கற்பழிக்கப்பட்டு, மூர்க்க மாகக் கொலை செய்யப்பட்டதாக அறிந்து கண்ணீர் வடித் தேன். அவனும் நானும் தோட்டத்தில் நடந்த பூசையின் போது ஒன்றாக கரகம் ஆடினேன். தேவாரம் பாடினேன். அதை நினைத்தால் இன்றும் அழுகை வருகிறது.

இக்கலவரத்தின் பின்பு என்னை வெளிக்கு அனுப்ப என் பெற்றேர்கள் அஞ்சினர். அத்துடன் தோட்டத்தில் இப்போது தொழிலாளர் பற்றாக்குறை நிலவு கிறது. எனவே தாராளமாக வேலை கிடைக்கிறது. வீட்டு வேலைக்காரியாய் இருந்து சம்பாதிப்பதை விட கூடுதலாக தோட்டத்தில் பெற்றுக்கிறது.

இப்போது நான் பருவக்குமரி. எனக்கு வயது 16. தோட்டத்தில் கைக்காக்கு வேலை செய்கிறேன். எனது அக்காவை தோட்டத்தில் பதிந்துவிட்டார்கள். அவனுக்கு திருமணமாகிவிட்டது. அவளது கணவன் எமது வீட்டில் தங்கி இருக்கிறோர். 120 ர. அடி உள்ள ஒரே அறையில் நாம் அனைவரும் அடைபட்டுக் கிடக்கிறோம். மொத்தம் 7 பேர்! புதுமண்து தம்பதிகள், பருவக்குமரி, பெற்றேர்... சிறுவர்... இவர்கள் அனைவரும் ஒரே அறையில்...! இந்த கொடுமையை யாரிடம் சொல்லுவது?

எனது தம்பிமார்களில் ஒருவன் தோட்டப்பாடசாலையில் மூன்றாம் வகுப்பு படிக்கிறார். மற்றவன் 15 மைல் தொலைவில் உள்ள அரசாங்க பாடசாலை ஒன்றில் ஆரூம் வகுப்பு படிக்கிறார். தினமும் அவன் பாடசாலைக்கு நடந்தே செல்கிறார்.

இப்போது எமது வீட்டில் அப்பா, அம்மா, அக்கா, அக்காவின் கணவன், நான்; மொத்தம் 5 பேர் உழைக்கிறோம். மிகமிக சிக்கனமாகத்தான் வாழ்கிறோம். கொலையில் ரொட்டி, மத்தியானம் பாணும் வெறும் சாயமும், இரவில் மாத்திரம் சோறு. எப்பொழுதாவது ஒரு நாளைக்குத்தான் இறைச்சி. இதுதான் எமது உணவு.

ஒரு பழைய கட்டில், ஒரு உடைந்த மேசை, இரு நாற்காலிகள், ஒரு பல்கை அலுமாரி, ஐந்து வெண்கலப் பாத்திரங்கள், சில உடுதுணிகள், மண்பாஜைகள், 2 கோழி, 2 பவுன் நகை. இவைதான் எமது குடும்பத்தின் உடைமைகள்.

இத்தனைக்கும் 2500 ரூபாய் கடன். மாதாமாதம் சம்பளம் கிடைக்கிறது. கடன்காரர்கள் படை எடுக்கிறார்கள். வசை பாடுகிறார்கள்.

இப்படியே எமது வாழ்க்கை மாற்றமின்றி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது-

இந்த வாழ்க்கைச் சித்திரத்தை வாசித்தவுடன் பெருந் தோட்டத் துறையில் உள்ள பெண்களின் வாழ்க்கை நிலையம்னப்படத்தில் காண இயலும். Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aavanaham.org

பெண்களை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்புதல்

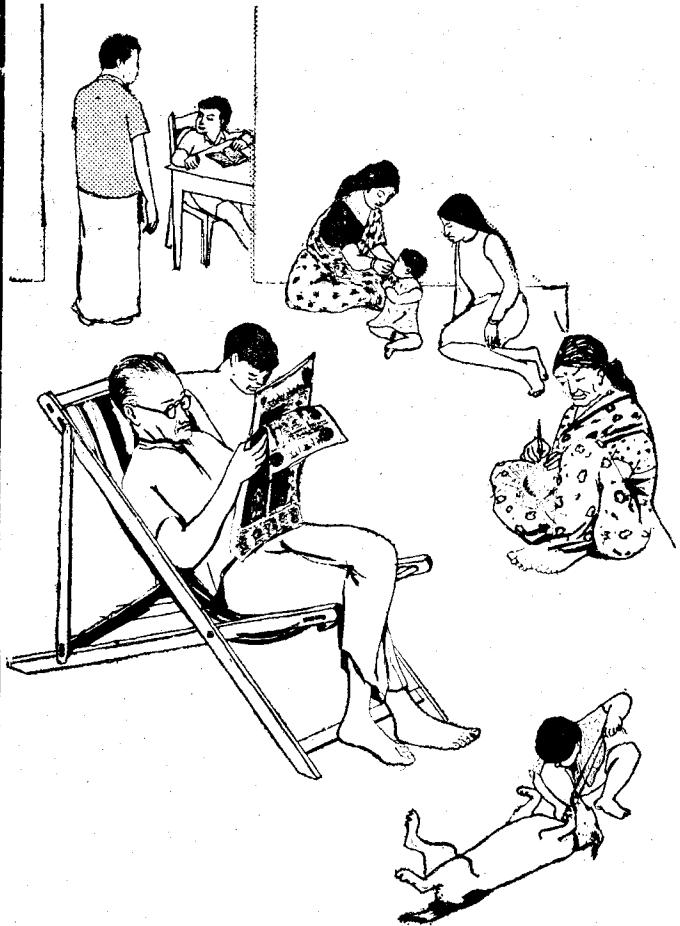
ஏகாதிபத்திய ஆட்சி காலத்தில் ஆசிய மற்றும் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பெண்களையும் ஆண்களையும் வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வது காணப்பட்டது. உதாரணமாக இந்தியாவில் பஞ்சம் காணப்பட்ட கிராமங்களில் இருந்து, மேற்கிந்திய தீவுகள், மொரிலியஸ், பீஜி, தென்னபிரிக்கா, இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு பெருந்தொகையாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள். இன்று இது முற்றிலும் மாறப்பட்ட வகையில் நடக்கின்றது. அநேகவற்றிய நாடுகளிலுள்ள பயிற்றப்பட்ட, பயிற்றப்படாத, சேவயாளர்கள் என்னைய வளமிக்க மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுவது புதிய முறை யாக உள்ளது. பாலும்ரெயின், குவைத், சவுதி அரேபியா, ஓமான், டுபாய், ஈரான் போன்ற நாடுகளுக்கு பெண்களையும் ஆண்களையும் இந்தியா, இலங்கை, பாகிஸ்தான். பங்களாதேஷ், பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளிலிருந்து கெரன்டு செலிகள்ரூபர்கள். இவ்விதம் செல்பவர்களில் அதிகமானால் சாதாரண உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த வர்களும், கீழ், மத்தியதரவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த வர்களுமாவர் இவ்விதம் செல்லும் பெண்களில் அதிகமானால் வீட்டு வேலைகளுக்காக செல்பவர்களாவர். அவர்களுக்கு தையல், வீட்டு வேலைகள். பிள்ளை பராமரித்தல் போன்ற வேலைகளையே அளிக்கின்றார்கள். இதற்காக அவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 1500/- தொடக்கம் ரூ. 2000/- வரை கிடைக்கின்றது. எங்கள் நாட்டில் 100/- முதல் 200/- ரூபா வரை சம்பளம் வழங்கப்படுகின்றது.

இவ்விதமான பெண்களை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்வதுபற்றி எவ்வித நிருவாக முறையும் இல்லாதது போலவே அவர்கள் அப்பணக்கார வீடுகளிலிருந்து காணவில்லை என்றால் அதைப்பற்றி கேட்பதற்கோ, பார்ப்பதற்கோ ஒருவருமில்லை. எமது பெண்கள் அவ்விதமான துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் பத்திரிகை வாயிலாக பார்க்கக் கூடியதாக உள்ளது. இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற பெண்களுக்கு இவ்விதமான பிரச்சினை காரணமாக இந்தியாவில் பெண்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதற்கு தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையிலும் அவ்வகையான அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டுள்ளது.

புதிய விதமான இச் கரண்டல் காரணமாக எங்கள் நாட்டு பெண்கள் பற்றியும் சில முக்கியமான பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ளன.

எமது நாட்டுப் பெண்களில் 75% மானால் எழுத, வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களாவர். இருந்தாலும் அதில் 30% மானால் வேலையற்றேர்களாவர். நடைமுறையில் இன்றிருக்கும் பொருளாதார முறை, வர்க்க, சமூக அமைப்பில் பெண்கள் விபச்சாரியாக மாறுவதும், குறைந்த ஊதியத்தில் வெளிநாடுகளுக்கு வேலைக்குச் செல்வதும், வெளிநாட்டுதொழில்களை விரும்புவதும் இயற்கையாகும்.

பெண்களின் அந்தஸ்து வீட்டு வெறுந்தரை

புத்தகங்களிலிருந்து இல. 1

தற்போது பாடப்புத்தகங்களில் பெண்களை எவ்விதம் சித்தரிக்கின்றார்கள் என்பதை காட்டும் பகுதியை பிரதி பெண்ணினாகுரல் சஞ்சிகையிலும் நாம் வெளியிட விரும்புகின்றோம். இவ்விதமில் தமிழ் முதலாம் புத்தகத்தில் சிறு குழந்தையின் கண்களில் முதன்முதல் படும் காட்சியை இப்படத்தில் பார்க்கக் கூடியதாக உள்ளது.

இக்காட்சியில் தந்தை நாற்காலியில் உட்கார்ந்து ஹாயாக பத்திரிகை வாசிக்கின்றார். மகன் பாடம் படிக்கின்றான். மற்றும் தாயும் மகனும் பாட்டியும் வெறுந் தரையில் இருந்து சமையல், கதயல் வேலை களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதில் பெண்களுக்குரிய அந்தஸ்து மிக கீழானது என்ற கருத்து சிறுபிளைகளுக்கு குழந்தைப் பருவத்திலேயே ஊட்டப்படுகின்றது.

உல்லாசப் பயணமும் எமது பெண்களும்

அபிவிருத்தி அடையும் நாடு என்ற அடிப்படையில் உல்லாசப் பயணத்துறையானது முற்றுமுறுதாக வாணிப விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கொண்டே இயங்குகின்றது. இலாபத்தைக் குறிக்கோளாக கொண்ட அம்முயற்சியை கொண்டு நடத்துவதற்காக அதற்கு அவசியமான சகல வசதிகளும் சமூக பொருளாதாரத் துறைகளில் போலவே கலாச்சார குழந்தைக்கு பொருந்தும் வகையிலும் இங்கு அமைந்துள்ளது. உல்லாசப் பயணத்துறை பற்றி ஆப்வு நடத்திய ஒரு நிறுவனமானது மேற்கு மாகாண கரையோரப் பிரதேசமானது மிக அளவுமையில் உல்லாசப் பயணத்துறையின் விளைவாக மேக நோய் கொண்டவர்கள் வாழும் பிரதேசமாக மாறலாம் என்று கூட்டிக் காட்டியுள்ளது.

இந்நாட்டு உல்லாசப் பயணத்துறையானது பெண்களைப் பயணபடுத்த நன்றாக திட்டமிடப்பட்டு நடத்தப்படும் ஒரு பிரிவாகும். ஹோட்டல்களில் பணிப் பெண்களாகவும், வரவேற்பளிக்கும் உத்தியோகத்தர்களாகவும், ஹோட்டல் அறைகளில் ஏவல் செய்யும் பெண்களாக மாத்திரமல்ல இந்நாட்டு பாரம்பரிய சிறு கைத்தொழில் பொருட்களை உற்பத்திசெய்து சந்தைப்படுத்துவதில் உல்லாசப் பயணத்துறையில் நேரடியாக சம்பந்தப்படுத்தினாம் பரந்த அடிப்படையில் நோக்கும்போது காணக் கூடியதாக உள்ளது. இவ்விதமாக சட்ட ரீதியில் அனுமதிக்கூடிய வாழ்க்கைக்கான முயற்சியின் பின்னணியில் இந்நாட்டு சமூக கலாச்சார வாழ்க்கைக்கு உல்லாசப் பயணிகள் விபச்சார முயற்சிக்கு பெண்களை ஈடுபடுத்தும் பரிதாபரமான சட்டக்கத்தை நாம் உணரவேண்டும். வாழ்க்கைப் பிரச்சினையில் நெறிப்பட்டு உழலும் எம்நாட்டுப் பெண்கள் முதலாளித்துவ விரோத உல்லாசப் பயணிகளால் விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தப்படுவதை நாம் நேரில் சந்திக்கலாம். இத்துறை ஆயியா மற்றும் அபிவிருத்தியைட்டியும் நாடுகளில் நன்கு ஸ்தாபனப்படுத்தப்பட்ட துறையாக அமைந்துள்ளதை நோக்கலாம். இதனுடைய ஸ்தாபனாதியான தன்மையை பாங்கொக்கிங்கப்பூர், தாய்ப்போல், கொங்ஹோங், டோக்கியோ போன்ற நகரங்களில் காணலாம்.

பொருளாதார அடக்குமுறைகாரணமாக ஏற்பட்டுள்ள வாழ்க்கைகழுதலையினால் இந்நாட்டிற்குவரும் பணம்படைத்து உல்லாசப் பயணிகள் பல விதமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக இந்திருவனங்கள் எம்நாட்டுப் பெண்களை விபச்சாரியாக பாலிப்பதர்க் பல நிறுவனங்கள் நடத்திய ஆய்வுகளிலிருந்து தெரிய வருகின்றது. அபிவிருத்தியில் மிக சூறந்த மட்டத்தில் காணப்படும் இலங்கையின் பழைய தூர நகரங்களில் கூட இந்திலைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருப்பதை. சிகிரியா, பெற்தோட்ட போன்ற நகரங்களை நோக்கும்போது தெளிவாகிறது. இந்நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு, அந்திய செலாவணியை உல்லாசப் பயணிகள் பெற்றுக் கொடுக்கின்றார்கள் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் அவர்கள் இந்நாட்டின் சாதாரண பிரசைகளை விட சலுகைகளை பெறுகின்றார்கள். இதைத்தவிர நீண்டகால கண்ணேட்டத்தில் எமது நாட்டு பொருளாதார அமைப்பிலும் இம்முதலாளித்துவ உல்லாசப் பயணிகள் தாக்கத்தை கொண்டு வருகின்றார்கள். குறுகிய காலத்தில் சமூக கலாச்சார தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே இவ்விதமான பொருளாதார சமூக கலாச்சார தாக்கத்தை உண்டு பண்ணும் உல்லாசப் பயணிகளுக்கு எம் நாட்டில் இடம் கொடுப்பதா என்பது எமது சிந்தனைக்குரிய ஒரு விடயமாகும்.

சுதந்திர வர்த்தக வலயமும் பெண்களும்

ஆசியாவில் உழைப்பை மிகக் கூடிய இலாபத்திற்கு சரண்டும் புதியமுறை தான் சுதந்திர வர்த்தக வலயமாகும். இதன்மூலம் அந்திய முயற்சியாளர்களுக்கு எமது பூமி யையும், உழைப்பையும் மற்றும் வெளித் தேவைகளையும் வழங்குவதேயாகும். 1965ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட ச.வ.வ; இப்போது தாய்வான், தென் கொரியா, பிலிப்பைன்ஸ், மலேசியா, இலங்கை மற்றும் பிறநாடுகளிலும் நிறுவப்பட்டுள்ளது, சில ஈக்கத்தொழில் மூயற்சிகளை இந்நாடுகளில் நிறுவுவதன் மூலம் விதேச முயற்சியாளர்களும், பல தேசிய கம்பனிகளும் தங்களுக்கு மிகுந்த இலாபமும், ஆசியநாடுகளை மிக மலிவாக சரண்டவும் முடியும் என்பதை புரிந்து கொண்டுள்ளார்கள். ச.வ.வ, என்பது ஒரு நாட்டிற்குள் இன்னொரு நாடு அமைவது போன்றதாகும். உள்நாட்டவர்களுக்கு இதன்எல்லைக்குள் சுதந்திரமாக உலவமுடியாது. தொழிலாளர்போராட்டம், தொழிற்சங்கம் என்பவற்றிற்கு “இந்நாட்டில்” தடையாகும். அதற்கு முன்வேலி போடப்பட்டு எல்லை கூட வகுக்கப்பட்டிருக்கும் யப்பான் முயற்சியாளர் ச.வ.வ. பற்றி கூறும் போது அது புதிய நிலைமைக் கேற்ப வெளிநாட்டவர்களை இந்நாட்டில் நிலைபெறங் செய்யும் மூயற்சி என்கிறார். இதன் விசேட குறைமசம் யாதெனில் தொழில் புரிபவர்களில் அதிகமானார் உயர்கல்வி பெறுத பகுதி நேர ஊழியத்தில் ஈடுபடும் பெண்களாக இருப்பதேயாகும். தென் கொரியாவில் “மசான்” சுதந்திர ஏற்றுமதிப் பிரதேசத்தின் பின்வரும் புள்ளி விபரங்கள் மூலம் அதன் நிலைமை தெளிவாகப் புரிகின்றது. இதன் ஊழியப்படையில் 75% அதிகமானார் பெண்களாவர். இவர்களுக்கு கிடைப்பது ஆண்களைவிட மிகக் குறைந்த ஊழியமாகும்.

சராசரி	வருட	வேதனம்	(அலகு வொன்களில்)
	1971	1973	1975
சராசரி (வொன்)	8,917	13,421	3,9889
ஆண்கள்	24,279	26,683	67,634
பெண்கள்	7,363	11,177	31,070

“மசானில்” வேலையிலீடுபட்டுள்ளோர்

	1971	1973	1975
ஆண்கள்	129	3,965	5,560
பெண்கள்	1,119	17,275	17,026
மொத்தம்	1,248	21,240	22,886

ஆண்களின் உழைப்பை போதியளவு பெறக்கூடிய இடங்களில் அதிகமாக பெண்களை உழைப்பில் ஈடுபடுத்துவதே தேன்?

(அ) பெண்களுக்கு குறைவான சம்பளத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருத்தல்.

(ஆ) உரிமைகளுக்காகப் போராடுவதிலும் தொழிற் சங்கங்களை ஸ்தாபனைப்படுத்துவதிலும் பெண்கள் பொதுவாக பின்தங்கி இருத்தலும் இவர்களை இலகுவாகக் கீழ்ப்படிய வைக்கக் கூடியதாக இருத்தலும்.

(இ) ஊழியப்படைக்கு மேலதிகமாக சேர்த்துக் கொள்ளும் பிரிவினர் என்று கணிப்பிடப்படுபவர்களை வேண்டிய நேரத்தில் வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடியதாக இருத்தல். இவ்விதம் செய்வதால் பொருளாதாரப் பின்னடைவு விலையேற்றம் ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பு பெறுவதற்காக தந்திரோபாயமாகக் கொள்ளலுமிடியும்.

புதுமை ஆறுவீல் உண்மை

ர. எம். ஆர். பி. அத்தநாயக்கா அவர்கள் (உடுதும்பறை தே. அ. பே. உறுப்பினர்) :

‘முளையை வயதால் கணிப்பிடலாம். ஒருவரின் மூளை வளர்ச்சியானது 2½ வயதில் ஆரம்பிக்கின்றது. இரண்டரை வயதுக்கும் நாலரை வயதுக்குமிடையில் மூளை முரணமாக வளர்ந்துவிடுகின்றது. உங்களது மூளையும் எனது மூளையும் இந்த சமையிலிருக்கும் சகலரினதும் மூளையும் நாலரை வருடமாகும்போது நன்றாக வளர்ச்சியடைந்து விடுகின்றது. நாலரை வயதின் பின் உடலின் ஏணைய பாகங்களை தவிர மூளை வளர்ச்சியடைவதில்லை. அது போலவே பெண்களினது மூளையுடுத் 45ந் பிறகு செயற்பாடு அற்றுவிடுகின்றது.’

சபாநாயகர்:- இதனை ஏற்க முடியாது.

ர. எம். ஆர். பி. அத்தநாயக்கா அவர்கள் :

‘எனக்கு அந்தக் காரணி பற்றி மேலும் விபரிக்க முடியும். உடம்பு என்ற நிறுவனத்தில் ‘செல்ஸ்’ என்ற இனம் காணப்படுகின்றது. சிங்களத்தில் அதற்கு பில (லீல) என்று சொல்லுவார்கள். அவை வளர்ந்து வளர்ந்து இரக்கும் தன்மை கிடையாது. பெண்களுக்கு 45ந் பின் முழுமையாக முடிவடைகின்றது. அதுதான் கடந்த 7 வருடங்களில் நடந்தது. எங்களது புதிய தலைவரில் அந்த தன்மைகிடையாது. அரசுபேரவை உத்தியோகப்படுவ அறி கை 1977-10-5

‘அடுத்த தேர்தலில் தங்களது பெண்கள் வடக்களித்தலில் பங்கு பற்றுவதை தவிர்த்துக் கொள்ளும் படி நான் யாழ் மக்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுக்க விரும்புகின்றேன். பெண்கள் தங்களை வாக்காளர்களாக பதிக செய்வதை கூட நிறுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்கின்றேன். பெண்களை அவர்களினது விட்டு வேலைகளை மாத்திரம் கவனி த்துக் கொள்ளும்படி கூற வேண்டும்.

எச். ஏ. பி. சந்திரசேகர - 1930 யாழ் மாவட்ட தேர்தல் 1930-12-12 தின் மோர்னிங் ஸ்டார் பத்திரிகை.

பெருந்தோட்டத் துறையில் பண்களின் நிலை

A. வோறுன்ஸ்

இலங்கையின் தேசிய வருமானத்தில் சுமார் 13% தத்தையும், மொத்த ஏற்றுமதி வருமானத்தில் 75% தத்தையும் பெருந்தோட்டத்துறை ஈட்டித் தருகின்றது. இந்த வருவாயில் பெரும்பகுதி பெண்களின் உழைப்பைச் சுரண்டு வதால் கிடைக்கிறது. ஆன் உழைப்பாளர்கள் ஈவி அடிமை களாக இருக்கும் அதேவேளையில் பெண்உழைப்பாளர்களோ அடிமைகளின் அடிமைகளாக இருக்கின்றார்கள். பெருந்தோட்டத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள ஆண் தொழிலாளர்கள் இருவகை அடக்குமுறைக்கு உட்படும் அதேவேளை இத்துறையில் உள்ள பெண் தொழிலாளர்கள் மூலகை ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகி வருகின்றார்கள். ஆண்கள் முதலாளித்துவ அடக்குமுறை, தேசிய இன் அடக்குமுறை ஆகிய இருவகை அடக்குமுறைகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்றார்கள். பெண்களோ இவ்விருவகை அடக்குமுறை களுக்கும் முகங் கொடுக்கும் அதே வேளை பிரத்தியேகமாக மற்றெண்ணறுக்கும் அதாவது ஆண் ஆதிக்க அடக்குமுறைக்கும் முகங்கொடுத்து வருகின்றார்கள். இவ்வுண்மைகளை இங்கு நிரூபிப்போம்.

பொருளாதாரத்துறையில் பெருந்தோட்டப் பெண்கள்

இலங்கையில் உழைக்கும் பெண்களில் 42% வீதத்தினர் தேயிலை, இறப்பர், தென்னை தோட்டங்களில் சாதாரண தொழிலாளர்களாகப் பணிபுரிகின்றார்கள்.

1971ம் ஆண்டு புள்ளி விபரப்படி பெருந்தோட்டத் துறையில் முழுத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 7,30,000 ஆக இருந்தது. அதில் 3,43,000 பேர் அதாவது 47% வீதத்தினர் பெண் தொழிலாளர்கள்.

1979 நிலவரப்படி தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் ஒரு ஆண் தொழிலாளியின் தினச்சம்பளம் 11/56. ஆனால், ஒரு பெண் தொழிலாளிக்குரிய தினச் சம்பளம் 9/28. இது ஆணைவிட பெண்டொழிலாளிக்கு 25% வீதம் குறைவான சம்பளம் வழங்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது.

இச் சம்பளத்தை இட்டு கூறுவதற்கு இரு அம்சங்கள் உண்டு. ஒன்று, பெருந்தோட்டத்துறையில் மாதச் சம்பளம் வழங்கப்படுவதில்லை. இரண்டு ஆண்களைவிட பெண்கள் கூடிய நேரம் உழைக்கிறார்கள். ஆனால், ஆண்களைவிட குறைவான சம்பளமே பெறுகிறார்கள்.

தேயிலைத் தோட்டங்களில் ஆண் தொழிலாளர் பிரதானமாக தேயிலைக் கன்றுகளை பராமரித்தல், முள்ளுகுத்தல், கவ்வாத்து வெட்டுதல், பச்சையிடுதல் போன்ற வேலைகளிலும் தொழிற்சாலையில் பணிபுரிவதிலும் ஈடுபடுகின்றார்கள். ஆண்கள் பொதுவாக ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி வேலைக்கே

பொறுப்புடையவராவர். அவர்கள் குறித்த ஒரு பகுதி வேலையைச் செய்து முடித்தபின்பு மத்தியானம் சுமார் 1மணி யளவில் வீடு செல்லக்கூடியதாக இருக்கும்.

ஆனால், பெண்களைப் பொறுத்தளவில் நிலைமை வேறு. இவர்களில் ஏதைப் பெரும்பான்மையினர் கொழுந்து பறிப்பதில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர். இவர்கள் தாம் பறித்த கொழுந்தை நிறுத்து பொறுப்புக் கொடுக்கும்வரைக்கும் சுமார் 9 மணித்தியாலங்கள் உழைப்பில் ஈடுபடுகின்றனர்.

அதாவது ஆண்கள் சுமார் 9% மணித்தியாலங்கள் உழைக்கின்றனர் பெண்கள் 9 மணித்தியாலங்கள் உழைக்கின்றனர். ஆயினும் ஆண்களைவிடப் பெண்களுக்கு 25% வீத சம்பளம் குறைவாகவே கொடுக்கப்படுகிறது.

இதில் வேடிக்கைக்குரிய மற்றொரு விடயம் யாதெனில் கொழுந்து பறித்தவில் ஆண்கள் அவ்வப்போது ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர். ஆயினும் பெண்களை விட 25% வீதம் கூடுதலான கூலி ஆண்களுக்கு வழங்கப்படும் ஒரே தொழிலில் இந்த வேறுபாடு!

வீட்டு வேலைகள்

ஊதியத்திற்காக உழைப்பதை விட இப்பெண் தொழிலாளர்கள் சமைத்தல், குழந்தைகளை பராமரித்தல், விறகு சேகரித்தல் போன்ற வீட்டு வேலைகளிலும் ஈடுபட வேண்டும். சிறுமிகள் கூட இப்பணி களில் பங்கு கொள்வதால் கல்வியை இழக்கின்றனர். மலைகளில் வேலை செய்யும் தனது பெற்றேருக்கு தேநீர்கொண்டுசெல்லும் சிறுவர், குழந்தைகளைப் பராமரிக்கும் சிறுமியர் இவை பெருந்தோட்டத் துறையில் சர்வசாதாரண காட்சிகள்.

வீட்டுப் பணிப்பெண்களாக வெளி இடங்களுக்கு சிறுமியர்களை அனுப்பும் வழக்கம் இங்கு அதிகமாக இருந்தது. ஆனால், இச் செயல் தற்போது வெகுவாகக் குறைந்து வருகிறது என்பதைப் பின்வரும் புள்ளிவிபரம் உணர்த்துகிறது.

வெளியிடங்களுக்கு		
வேலைக்குச் சென்ற சிறுமியர்	14%	
1969ல்		
1973ல்		
1979ல்		
42		
4		

இவ்வீழ்ச்சிக்கு இரு காரணங்களைக் கூறலாம். ஒன்று 1977 ஆகஸ்ட் கல்வரத்தை ஒட்டி எழுந்த அச்சம். இரண்டு தோட்டத்துறையில் “கைக்காசு” (Casual) வேலையிலே ஈடுபடக்கூடிய வாய்ப்பு அதிகரித்துள்ளது.

கல்வி

இலங்கையில் கல்விகற்றேர் தொகை அதிகம் என்று கூறப்பட்டாலும் பெருந்தோட்டத் துறையில் நிலைமை

தலைகிழமாக உள்ளது. அதிலும் பெண்கள் மத்தியில் நிலைமை பயங்கரமாக உள்ளது என்பதை கீழுள்ள புள்ளி விபரம் கூறுகிறது.

பெருந்தோட்டத் துறையில்

அதாவது பாடசாலை செல்வோரில் ஆயிரத்தில் 4 பேர் 10ம் வகுப்பு சித்தியடைகின்றனர். அவர்களில் கிட்டத் தட்ட இருவர் பெண்கள். பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஆண்களில் ஒரு லட்சத்தில் இருவரும், பெண்களில் 10 லட்சத்தில் ஒருவரும் செல்கின்றனர். இது 1971ம் ஆண்டு புள்ளி விபரமாகும்.

இச்சீர்கேட்டுக்கு பல காரணங்களைக் கூற முடியும். இன்று: பெருந்தோட்ட பெண்கள் சிறு வயது முதலே வீட்டு வேலைகளால் ஆக்கிரமிக்கப்படுதல். இரண்டு: தோட்டப் பாடசாலைகள் திட்டமிட்டே புறக்கணிக்கப்படுதல். மூன்று: அரசாங்கப் பாடசாலைகள் அருகில் இல்லாமை. சில இடங்களில் 45 மைலுக்கு ஒரு மகாவித்தியாலயம் இருப்பது இதற்கொரு நல்ல உதாரணம். நான்கு: படிக்கும் வசதியும் சூழலும் இல்லாமை. ஐந்து: படித்துசித்தியெய்தினால் உத்தியோகம் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் இல்லாமை.

உத்தியோகத் துறையில்

பெருந்தோட்டத் தொழிலாளராக அல்லாமல் ஏனைய அரசாங்க உத்தியோகங்களில் ஈடுபடும் பெண்களின் தொகை 25,000 பேருக்கு ஒருவர் என்ற விகிதத்தில் உள்ளது.

இதற்கு இரண்டு பிரதான காரணங்களைக் கூறலாம். ஒன்று: கலவித்துறையில் பின்தங்கியநிலை. இரண்டு: பிரஜா முனிம் மறங்கப்படுதல்.

சுகாதாரம்

இலங்கையில் பிரச்சுவிக்கும் ஒவ்வொரு 1000 தாய்மார்களில் 1.5 தாய்மார் இறக்கின்றனர். ஆனால், பெருந்தோட்டத் துறையில் இந்த இறப்பு வீதம் 2.7 ஆகும். பிறக்கும் ஒவ்வொரு ஆயிரம் குழந்தைகளில் 52.7 குழந்தைகள் இறக்கின்றன. ஆனால், பெருந்தோட்டத் துறையில் இந்த இறப்புவீதம் 110 ஆகும். இது 1969ம் ஆண்டு புள்ளி விபரம்.

கர்ப்பவதிகளான தாய்மார்கள் தேயிலைத் தோட்டங்களில் ஆக்குறைந்தது 7 மாதங்களாவது செய்திருந்தால் குழந்தை கிடைப்பதற்கு 2 வாரம் முன்பதாகவும் 2 குழந்தை கிடைத்த பின்னர் 2 $\frac{1}{2}$ மாதமும் வீவு வழங்கப்படுவதுடன் ரூ. 265 அவவன்ஸாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. இதில் பிரசுவ நாட்களுக்கு முந்திய இருவாரத்தில் வேலை செய்திருந்தால் அந் நாட்களுக்குரிய சம்பளம் குறைக்கப்படுகிறது.

பெருந்தோட்டத்துறையில் 85% வீதத்தினர் போலூக் கிண்மையால் வாடுகின்றனர். சுகாதார சிர்கேடு இங்கு மிக அதிகம். குளிர், வெயில், மழை, தூசு இவைகளிடையே வேலை செய்யும் இத்தொழிலாளருக்கு பாதுகாப்பான ஆடை வழங்கப்படுவதில்லை. இவர்களது வயம் நோய் களின் தொட்டில்.

இங்குள்ள தோட்ட ஆஸ்பத்திரிகளில் தகைமையுள்ள டாக்டர்களோ, மருத்துவ வசதியோ கிடையாது. இப்பு மருத்துவ மனைகளில் உள்ள மருந்துகள் கள்ளச் சந்தைக்குச் செல்கின்றன. அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளில் இவர்கள் சிகிச்சை பெற வேண்டுமானால் நிர்வாகத்திடமிருந்து சிபாரிசு கடிதம் கொண்டு செல்ல வேண்டும். இவர்கள் அங்கு சிகிச்சை பெறுவதற்குரிய பணத்தை நிர்வாகம் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிக்குச் சொலுத்த வேண்டும். எனவே நிர்வாகிகள் லாபம் கருதி கடும் நோயாளிகளை மாத்திரமே அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்புகிறார்கள்.

இங்கு பணிபுரியும் மருத்துவச்சிதானும் கல்வி தகைவு படைத்தவர்கள் அல்ல. இவர்களது அசிரத்தை பல தாய், சிகு மாண்புக்கிற்கு காரணமாகி உள்ளது.

பின்னைப் பராமரிப்பதற்கு இன்று வெளியீடு இருந்து பெண்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் தொடரப்பட்ட பின்னைகளை இகழ்ச்சியாக நோக்குகின்றனர். இவர்கள் நால் மலையில் சிகக்களை பராமரிப்பதில்லை.

๑๗๘

இதற்கு இரண்டு பிரதான காரணங்களைக் கூறலாம்.
ஒன்று: கல்வித்துறையில் பின்தங்கியநிலை. **இரண்டு:** பிரஜா பெருந்தோட்டத் துறையில் தொழிலாளர் மத்தியச் சபை மற்காப்படுதல்.

சங்க வாழியோ உருவாகாதமைக்கு அவர்களது சூழலே காரணமாகும். இங்குள்ள மாதர் சங்கங்கள் கூட தொழிற் சங்கங்களால் செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்டவையே. அரசியல் விழிப்புணர்வும், அரசியல் செயற்பாடும் மிகக் குறைவே.

கலை கலாசாரம்

கும்மி, கோலாட்டம் போன்ற கலைகள் ஒரு காலத்தில் இப் பெண்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபல்யம் அடைந்திருந்தது. ஆனால், இன்று இவை குறைந்து வருகின்றன. இன்று இவர்கள் மத்தியில் மிகவும் செல்வாக்கு செலுத்தும் கலைவடிவம் சினிமா. இங்கு வருடந்தோறும் பூசை, திருவிழாக்கள் நடைபெறும். இதில் ஏராளமான கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறும். பெரும்பாலும் பெண்கள் இதில் பார்வையாளர்களாகவே பங்கு கொள்வார்.

இவர்கள் மத்தியில் சஞ்சிகை, பத்திரிகை வாசிக்கும் வழக்கம் மிகக் குறைவு அல்லது அறவே இல்லை. ஆங்காங்கு வாளைவில் கேட்கப்படும். அதிலும் சினிமாப்பாடல்களே விரும்பிக் கேட்கப்படும். கலைத்துறையில் பெண்கள் ஒதுங்கி இருட்பதற்கு இரு பிரதான காரணங்களைக் காறலாம். ஒன்று: அவர்களின் ஓய்வின்மை. இரண்டு: நிலப்பிரபுத்துவ கலைகளை முதலாளித்துவம் பின்தள்ளி விட்டது. ஆயினும் இவர்கள் நிலப்பிரபுத்துவ மயக்கங்களில் இருந்து முற்றுக் கிடைக்கின்றனர்.

கலாசாரத் துறையிலும் கலைத்துறையைப் போலவே கலைத்துறையை விடவும் அதிக மதச் செல்வாக்கு காணப்படுகிறது. இவர்கள் தமக்கெண் ஒரு தனித்துவமான கலாசாரத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனைப் பெண்களே பாதுகாக்கின்றனர்.

பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் பெருந்தோட்டப் பெண்கள் ஏனைய எந்தப் பெஷ்களையும் விட மிகமிகக் கூடுதலான எண்ணிக்கை வீதத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். இதனால் இவர்கள் பொருளாதாரரீதியில் ஆணுக்கு கட்டுப்பட்டிருக்க வில்லை. தமது பொருளாதாரத் தேவைகளுக்காக ஆணில் தங்கி இருக்கவும் இல்லை. அதே சமயம் இவர்களது ஊதியம் மிகவும் வரையறுத்தப்பட்டதாக உள்ளதால் முழுமௌயாக தமது சொந்தக் காலில் தங்கிநிற்கவும் முடியவில்லை.

ஆனால், சமூகரீதியில் பெண்கள் ஆண்களால் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். இங்கு பொருளாதாரத்துறையில் ஈடுபடுவது பெண்களை விடுதலைப்பெறச் செய்யவில்லை. ஏனைனில் நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாய அமைப்பிலிருந்து செயற்கையாக திடுதிப்பெண்முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறைக்குள் கொண்டு வரப்பட்ட இவர்களிடையே நிலப்பிரபுத்துவ சித்தாந்தம் உடனடியாக மாற முடியாது. எனவே மத செல்வாக்குடன் சூடியநிலப்பிரபுத்துவ பழக்கவழக்கமாக ஆண் ஆதிக்கமும் பெண் அடக்கமுறையும் நிலைத்து வருகிறது. இது பிரதான

காரணமாகும். இரண்டாவதாக, பெண்கள் ஒய்வற்ற இயந் திரங்களாக முதலில் ஊதியத்திற்கான தொழிலும், பின்னர் அன்றை தேவையை ஒட்டிய வேலைகளிலும் அதாவது சமையல், குழந்தை பராமரிப்பு, வீட்டு சுத்தம் ஆகிய எரிச்சலாட்டும் வேலைகளிலும் ஈடுபடுவதால் உலக வீவகாரங்களில் இருந்து, அரசியலில் இருந்து ஒதுங்கி நிற்கின்றனர். இதனால் இவர்களின் அறிவு மந்தமடைகிறது. எந்த ஒரு வெளிவிவகாரத்தையும் கையாளத் தெரியாத வீட்டுப் பறவைகளாய் மாறுகின்றனர். எனவே வெளிவிவகாரத்தைப் பொறுத்தளவில் முற்றுமழுதாய் ஆண்களில் தங்கவேண்டியுள்ளது. இதனால் ஆண் ஆதிக்கம் வலுப்பெறுகிறது.

எனவே பெருந்தோட்டப் பெண்களின் விடுதலையை விரும்புவோர் முதற் பணியாக அவர்களை வீட்டுப் பணி

களில் இருந்து விடுவித்து ஓய்வையும், அந்த ஓய்வுநேரத்தில் சமூக நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்தியும், கல்வி அறிவுடையும் அவர்களது அரசியல் அறிவை வளர்க்க வேண்டும்.

ஒரு மாமேதை கூறினார்: “.....அற்ப வீட்டு வேலை அவளை நசுக்கிறது. கழுத்தை நெரிக்கிறது. சோர்வு ஏற்படுத்துகிறது. இழிவுபடுத்துகிறது, சமையல் அறை யுடனும், குழந்தை வளர்ப்புடனும் அவளைத் தலையிடுகிறது..... இந்த நச்சரிக்கும் வீட்டு வேலைகளுக்கு எதிராக முழு முச்சான போராட்டம் எங்கு எப்பொழுது தொடங்குகிறதோ அங்குதான் அப்பொழுதுதான்..... மாதர்களின் மெய்யான விடுதலை ... தொடங்கும்”

இதற்காக கம்யூன் முறைப்படி பொதுவான சமையல் கூடம், பிள்ளைகள் பள்ளி, பிள்ளைகள் பராமரிப்பு நிலையம் ஆகியவை அவசியம். ஆண் பெண் ஊதியத்தில் நிலைம் வேறு பாடு மறைய வேண்டும். கல்வி அறிவு வளர்க்கப்பட வேண்டும். கலாசார ஒடுக்கமுறையில் இருந்து அவர்கள் மீள் வேண்டும். உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் என்ற நிலை உருவாக வேண்டும்.

பெண்களை அடக்குவது

பெண்களுக்கு ஆண்களைப் போலவே சம உரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று குரல் எழுப்பப்பட்டாலும் சூலாகங்கள் கோவிக்கப்பட்டாலும் உலகில் பல நாடுகளில் பெண்களின் நிலை இரண்டாந்தரப் பிரஜையின் நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. இந் நிலையை வெற்றி கொள்ளுமளவுக்கு மாதர் விடுதலை இயக்கங்கள் முன் நேரவில்லை. இலங்கையில் பெண்கள் உயர் பதவிகள் வகித்தால் கூட எல்லாத் துறைகளையும் கைப்பற்றிக் கொண்டு ஆதிக்கம் சொலுத்துகின்ற ஆண்களுக்கு கீழ்ப்பட்ட நிலையிலேயே இருக்கின்ற கலங்கிடமான நிலைமை காணப்படுகின்றது.

வாழ்க்கையின் சுலப துறைகளிலும் ஆண்கள் ஆதிகம் வகிக்கின்றனர். பெண்களில் சில பிரிவினர் ஆண்களுக்கு சமமான நிலைமையைக் கைப்பற்றி இருந்தாலும் கூட ஆண்களின் சுரண்டலுக்கும் ஒடுக்கு முறைக்கும் உட்படுகின்ற முறை தொடர்கின்றது. பெண்களை வதை நிது ஒடுக்குகின்ற பிரதான குற்றத்தை இழைப்பவர்கள் கணவன் மார்களாவர். கணவனின் இம்சைகளுக்கும் ஒடுக்கும் முறைக்கும் உட்படும் பெண்களைப் பற்றி நாம் அடிக்கடி கேள்விப்படக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சில பெண்கள் கொடுரோமான கணவனின் தாக்குதலுக்குப் பிறகு மாணசீகமாக பெரும் வேதனை அடைகின்றார்கள். சிலர் மது போதையிலிருக்கும் தமது கணவன்மார்களால் மிக மோசமாக இம்சிக்கப்படுகின்றார்கள்.

மனைவியை வதைத்தல்

மனைவியை வதைப்படுத்துவது, கணவனின் கேளிக்கை விநோதமான செயல்களாக இருந்து வந்துள்ளது. அவனின் மனதிலிருக்கும் கோபதாபங்கள், உணர்வுகள் என்பன ஒன்றுமறியா மனைவியை அடிப்பதன் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. சமுதாயத்தின் உயர் தட்டுக்களில் உள்ளவர்களும், அடித் தட்டுக்களில் உள்ளவர்களும் கூட சர்வர் நியாகவும் மாணசீக நியாகவும் தம் மனைவி மாரை அவமதிப்பதில் பின் நிற்பதில்லை. விடுகளின் நான்கு சுவர்களுக்குள் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் பெண்கள் எவ்வித கொள்கையுமற்ற துஷ்ட கணவன் மார்களிடம் இருந்து விடுபட மார்க்கம் கிடையாது. அவர்களுள் ஒரே முடிவு வீட்டை விட்டு கோர்ட்டின் கருணையை நாடு தலாகும்.

இருந்தாலும் இவ்விதமான நடவடிக்கைகளில் தெரியமாக ஈடுபடுவது ஒரு சில பெண்களே, விசேடமாக தமது குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் மாணசீக அதிர்ச்சி தீய விளைகள் என்பவை காரணமாக விவகாரத்து செய்வதால் சமுதாயத்தில் ஏற்படும் பிழையான கண்ணேட்டும் காரணமாக அதிகமான பெண்கள் இவ்விதமான நடவடிக்கை எடுக்க விரும்புவதில்லை. பெண்களுக்கு ஏற்படும் இந்த சமூக ஆபத்தை ஓரளவுக்காவது தீர்ப்பதற்கு இதற்கு ஆலோசனை வழங்குபவர் களை நியமிப்பது சில வேளாகவில் உதவியாக அமைகின்றது. எவ்விதமாயினும் கணவன் மனைவியை இயசிப்பதற்கும் நிதிப்பதற்கும் வேறு வகை நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கும் காரணங்கள் பலவாகும்.

ஆசிய பெண்களைப்போல் அல்லாது மத்திய கிழக்கு பெண்கள் கூடுதலான சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கின்றார்கள். மனைவியை இம்சிக்குப் புதையை ஒரளவு கட்டுப்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளார்கள். மிக அண்மையில் கைத்தொழில் மயமான ஆசிய நாடான முதலாளித் துவ ஜப்பானில் கூட பெண்களை இரண்டாந்தரமானவர்களாக நடத்துகின்றார்கள்.

ஜப்பானியர்கள் அதிகமானால் இன்றும் பெண்களை ஆண்கள் தம் விருப்பப்படி பாவிக்கும் சொத்தைப் போல கணிப்பிடும் அதே வேளையில் பெண்கள் தொடர்ந்தும்

மாணசீக இனபமாகும்

துன்பத்தை அனுபவிப்பது அவர்களின் விசேட குணம்சம் என்று நம்புகின்றார்கள். அதனால் ஜப்பான் பெண்கள் தமது கணவன்மாரின் அடக்குமுறையை பொறுத்துக் கொள்வதற்கு பழக்கப்பட்டுள்ளார்கள். சில ஆண்கள் தமது மனைவிமாரின் உடலை தமது சிக்ரெட்டை அணைப்பதற்கு பயன்படுத்துவதாக செய்திகள் கூறுகின்றன. மிக துக்கமான விடயம் அவர்களில் அதிகமானால் இவ்விதமான அடக்கு முறையிலிருந்து விடுதலை பெற மார்க்கம் இல்லாமல் இருப்பதாகும். எவ்வளவு தான் வேதனைக்குரிய விடயமாக இருந்தாலும் அடக்கு முறைக்கு உட்பட்டாலும் ஜப்பான் பெண்கள் வளர்ந்து கொஞ்சமாவது தமது சுயாதினத்தை பாதுகாத்து கொள்கிறார்கள் என்றால் விவாகமாகி குடித்தனம் நடத்தும் இடத்திலாகும்.

பலாத்கார மனிதர்கள்

நிலப்பிரபுத்துவ கால ஜப்பானில் பலாத்காரம் புரியும் கணவன் மார்களிடமிருந்து தப்பியோடும் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பளிப்பதற்காக நாடு முழுவதும் பெள்த பன்சாலைகள் இருந்தன. அக்காலப் பெண்களுக்கு குறைந்தபட்ச உரிமைகள் கூட இருக்கவில்லை “ககே கொமி தேரா”, என்று சொல்லப்படுகின்ற புத்த ஆலயங்களுக்கு சணவனின் அடக்கு முறையிலிருந்து தப்பியோடிய பெண்களுக்கு துறவியாக மிக கஷ்டமான வாழ்க்கை வாழ வேண்டி ஏற்பட்டது.

டோக்கியோ நகரில் வதை இம்சைகளுக்கு உட்பட்ட பெண்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கும், அவர்களுக்கு உதவும் நோக்கில் மத்திய நிலையம் ஒன்று கடந்த வருடத்தில் நிறுவப்பட்டது. கொடுரோமான கணவர்களிடமிருந்து விடுபட்டு வரும் எந்த பெண்ணுக்கும் புதிய வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிப்பதற்கான, ஜப்பானில் இது போன்ற பகிரங்க மத்திய நிலைமொன்று இவ்விதமான சேவையை வழங்க முன் வந்தது முதன் முறையாகும்.

நகரத்தின் மேற்குப் பகுதியில் ஜென்ஜாகி என்னும் பெயருடைய புதிய ஜனத் தொகை கூடிய வாணிப மத்திய பகுதியில் காணப்படும் இந்நிறுவனம் இரகசியமாக இயங்குகின்றது. பழிவாங்கப்பட்ட பெண்கள் அவர்களது கணவன்மார்களால் தேடிக் கொள்ள முடியாதவாறு இந்நிறுவனம் இரகசியமாக செயற்படுகின்றது. இதன் வாசில் எந்தேரமும் பொவிஸ்காவல் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பெண்கள் சுமார் 30 பேரும் அவர்களது பிள்ளைகளும் தங்குவதற்கான இடவசதி காணப்படுகின்றது. தங்குவது இலவசமாகும். ஆனால், இரவாங்களுக்கே தங்க முடியும். அக்காலப் பகுதியில் விவாகரத்து செய்வதற்கான ஆலோசனையும், வேலை தேடிக் கொள்வதற்கும் வேறு ஒரு இடத்தில் வாழுவதற்கான உதவியும் வழங்கப்படும்.

[சன் பத்திரிகையில் தொகுக்கப்பட்டது. 78-10-23]

இந்த மத்தியநிலையத்திற்கு வருகின்ற அரைவாசிப் பெண்களில் இவ்விதமான கணவன்களின் மக்களியராவர். மதுபானம் அருந்திவெறி கொண்ட இந்தமனிதர்கள் தமதுமனைவியருக்கோ அல்லது குழந்தைகளுக்கோ மிக மோசமான அடக்கு முறையே கொடுக்கின்றார்கள். சில பெண்கள் குடும்ப வருமானத்தை விட்டு செலவு செய்து பகிரங்கமாக வேறு பெண்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் ஆண்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகும். வேறு பெண்களுடன் கள்ளுத்தனமாக வாழ்வதற்கு வேறு நிலையில் செய்துகொடுக்கின்றது. இவ்வித காரணம் செயற்படுகின்றது. வீராஷ்ரிக்கின்றார்கள் இதற்கு காரணம் விவாகரத்து செய்துகொடுக்கின்றது. ஆண்கள் வீராஷ்ரிக்கின்றார்கள் இதற்கு காரணம் விவாகரத்து செய்யாமல் இருப்பதால் வேறு பெண்களுடைய விவாகம் செய்து கொள்வதை தடுக்க முடியும் என்பதாகும்.

இந்திய சுஞ்சிகையிலிருந்து . . .

“மனுசி” என்பது இந்தியாவில் டெல்லியில் இந்தியிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்படும் சஞ்சிகையாகும். ஏனைய 3ம் உலக நாடுகளில் மாதரபற்றிய செய்திக்காக பலவித இயக்கங்கள், போராட்டங்கள் அவர்களின் அபிப்பிராயங்கள் என்பவற்றை தொகுத்துத் தருவது “பெண்ணின்குரல்” கொள்கைகளுள் ஒன்றாகும். எம் பேர் ஓரூநிலையிலிருக்கும் ஏனைய நாடுகளில் மாதர்களின் பிரச்சினைகள், போராட்டங்கள் என்பவை மூலம் நாம் பாடங்களை கற்றுக் கொள்ள முடியுமென்று நம்புகின்றோம். அந்நாடுகள் மாதர் விடுதலைக்காக போராடுகின்றன. பல நாடுகளின் மாதர் மத்தியில் வளர்ந்து வரும் ஆதரவானது போராட்டத்திற்கு உறுதுணையாக அமையும் என்பது நிச்சயமாகும். “மனு”சியின் முதலாவது இதழில் வெளியிடப்பட்ட ஆசிரியர் தலையங்கத்தை நாம் கீழே தருகின்றோம்.

எமது பார்வை

“மனுசி” பெண்களால் பெண்களுக்காக நடத்தப்படும் சஞ்சிகையாகும். அது எம்மவர் சுகலரினதும் சிந்தனையில் காணப்படும். ஆனால் எப்போதும் சொல்லப்படாதவையும் அவற்றை கலந்துரையாடுவதற்கான முயற்சியாகும். சுகலதுறைகளும் பெண்களுக்கு பாரபடச்சமாக அமைந்திருக்கும் இச்சமுதாய அமைப்பில் பெண்கள் என்ற வகையில் முகம் கொடுக்கும் கஷ்டமான பிரச்சினைகளை கூட்டாக தெளிவு பெற்றுக் கொள்வதற்கான முயற்சியாகும்.

பெண்களை எந்தவிதமான வேறு பாடும் அற்ற பிரினை ராக கருத முடியுமா? கண கோத்திர பெண், இந்திய கிராம புற “தலித்” கோத்திர பெண், தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவள், எழுதுவினைராக கடமையாற்றும் பெண், வைத்தியராக தொழில் புரியும் பெண், பல்கலைக்கழக மாணவி, மத்திய வர்க்க அல்லது தொழிலாளர்க்க பெண், விமானப் பணிப் பெண், தாதி, முக்காடிட்ட மூஸ்லிம் பெண் அல்லது விபச்சாரி ஆகியோரின் வாழ்க்கை தெளிவாக வேறுபட்டு காணப்படவில்லையா?

ஆண்களையும் பெண்களையும் வகைப்படுத்தும் காரணிகள் பலவாகும். வர்க்கம், சாதி, கல்வி, செய்யும் தொழில் போன்றவை. இன்னும் பல்வேறுப்பட்டவற்றாற்று சக்திகள் போன்றவை இவற்றிற்கு காரணமாகலாம். இருந்தாலும் பெண்களின் அடக்கமுறை தன்மையும் அதற்கான அடிப்படையையும் நோக்கும் போது காணக்கூடியதாக இருப்பது எமது பொதுப்பிரச்சினை. கஷ்டங்களுக்கு மிக அடிப்படையான காரணமாக இருப்பது எங்களது பெண் தன்மையாகும்.

பெண்களின் வாழ்க்கையில் ஒரே கடமையும் குறிக்கோணும், விவாகமாதலே என்ற அபிப்பிராயம் அவர்க்கு சிறு வயதிலிருந்தே முன் வைக்கப்படுகின்றது. பெண்கள் விவாகமாகின்றார்கள். இது எந்த குழ்நிலையின் கீழ் என்பது கேள்விக்குரியதாகும். தனது கணவனைதெரிந்தெடுப்பதற்கு அவர்க்கு எவ்வளவு சுதந்திரம் காணப்படுகின்றது. விவாகம் ஆணினதும் பெண்ணினதும் மத்தியில் அசயத்துவமான தொடர்பாக மாறுவதற்கான காரணம் என்ன? தனது விவாகம் தோல்வியடைந்த ஒரு விதவை பெண், கைவிடப்பட்ட பெண் அல்லது விவாகரத்தானவள் என்ற அடிப்படையில் பெண்களுக்கு நடப்பதென்ன?

நாம் வீட்டுக்கு வெளியே வேலை செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் வீட்டு வேலைகள், குழந்தைகளை பராமரித்தல் என்பன எமது. தலையிலேயே விடிகளின்றது. எமது நாட்டில் கோடிக்கணக்கான பெண்களுக்கு இவ்வேலைகள் ஆரம்பமாவது சிறு பராயத்திலே இருந்தேயாகும். அவர்கள் பாடசாலை செல்லும் விளையாடும் பருவத்திலாகும். வீட்டுலுள்ள வர்களுக்கு உணவு தயாரித்தல் அல்லது கோதரணை பாடசாலை அனுப்புவதற்கான வசதிகளை செய்தல் போன்ற வற்றிற்கு தாயுடன் சேர்ந்து கஷ்டப்பட்டு உழைக்கின்றோம். அதன் பிரதிபலன் என்ன? இந்தியாவில் எழுதப்படிக்கத் தெரியாத முழு ஜனத் தொகையில் $\frac{2}{3}$, பங்கினர் பெண்களாகவே இருக்கின்றனர்.

இவ்விதமான பாரமான வேலைகளை செய்வதாக சமூகத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. பெண்களுக்கு கூட அதன் முக்கியத்துவம் பற்றி தெளிவு கிடையாது. “நீர் என்ன செய்கின்றீர்” என்று பெண்களிடம் விசாரித்தால் அதிகமாக அவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும்பதில் “வேறு ஒன்றுமில்லை வீட்டு வேலைக்காரிதான்” என்ற பதிலே கிடைக்கும். எம்மையும் நாம் செய்யும் வேலையையும் குறைத்து மதிப்பிடுவதற்கான காரணம் என்ன?

வீட்டுக்கு வெளியே உத்தியோகம் பார்க்கும்போது எம்மை எவ்விதம் நடத்துகின்றார்கள். உயர் கல்வி பெற்று உயர்மட்ட உத்தியோகங்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் என்று கணிப்பிடப்படுவர்களை தவிர்த்து நம்மில் அதிகமானே ருக்கு ஆண்கள் செய்வதற்கு சம்மனை வேலை செய்தாலும் வழங்கப்படுவது மிகக் குறைவான ஊதியமாகும். (சம சேவைக்கு சம சம்பளம் கொடுத்தல் என்ற கொள்கை

ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் உண்மையான நிலைமை மேற் கூறப்பட்டதாகும்.)

பெண்களுக்கு கிடைப்பது மிக குறைவான ஊதியம் வழங்கப்படும் தொழிலும் குறைந்த பயிற்சி அவசியமான தொழில்களுமாகும். அதன் பிறகு வாழ்வு முழுதும் அதே மட்டத்திலேயே இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். பயிற்சி பெறுவதற்கோ அல்லது திறமையைப் பெறுவதற்கு பெண்களுக்கு கிடைக்கும் சந்தர்ப்பம் மிக குறைவாகும். எந்த உத்தியோகத்தில் இருந்தாலும் நாம் மோசமான நிலையிலேயே இருக்கின்றோம். ஏனென்றால், வீட்டுக்கு புறம்பாக தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் அதே நேரத்தில் வீட்டு வேலையும் செய்யவேண்டி இருப்பதால் இரட்டை உழைப்பின் காரணமாக சர்ரீர்தியாகவும் மாணசிக ரீதியாகவும் எமது சக்தி அதிகளை இவ்வேலைகளால் விரயமாகின்றது. இவ்வித மான நிலைமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏற்படக் கூடிய அபிவிருத்திதான் என்ன?

புதிய வாழ்க்கையான்றை ஏற்படுத்துவதற்கு எங்களுக்கிருக்கும் தகுதியாக இருப்பது வாழ்க்கை மதிப்போடு கூடிய சமூக சேவையாகும். இருந்தாலும் அது எமக்கு பாரிய பிரச்சினையாக்கப்படுகின்றது, எமது உடலை பயன்படுத்தும் தகுதி, கட்டுப்பாட்டுக்கு எமக்கே அனுமதி கிடையாது. பெண்களினது உடல் தந்தை, என்ற அடிப்படையில் கணவன் என்ற ரீதியில் ஆணின் சொத்தாகவே கணிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், பயன்படுத்தப்பட முடியாத என்ற நிலை வரும் போது பாதுகாக்கப்படுகின்ற அல்லது ஒழுங்கில்லாத வகையில் பிரயோசனம் பெறும் ஒன்றாக பெண்ணினது உடல் கணிக்கப்படுகின்றது. அளவுக்கதிக மான மகப் பேறு கிடைப்பதன் காரணமாக எமது சௌக்கியம், சக்தி, வயதும் முதிர்ச்சியடைகின்றது.

அடக்குமுறை ரீதியாக நீண்டகால வரலாறு இருப்பது எமக்கோயாகும். எமது அடக்கு முறையின் சுபாவம் வேறு பட்டாலும் அதன் சாராம்சம் வேறுபடுவதில்லை. எமது பெண்மை குழந்தை உற்பத்தி தகுதியை கட்டுப்படுத்து வதற்காக சமூகத்தின் மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் அதிகமான நிறுவனங்கள், தந்திரங்கள் மற்றும் பண்பாட்டு அமைப்புக்கள் இதற்கென ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பண்பாட்டை பாதுகாக்கும் பொறுப்பு தனியே பெண்கள் மீதே கூமத்தப்பட்டுள்ளது. சமூகவாழ்வில் எல்லாத் துறைகளிலும் பெண்களுக்கு ஒரு வகையாகவும் ஆண்களுக்கு ஒரு வகையாகவும் இரட்டை தன்மை காணப்படுகின்றது அதனாலேயாகும். பலாத்காரத்திற்கும், கற்பழிப்புக்கும் நாம் உட்படுத்தப்படும் போது ஏற்படும் அவமரியாதை எம்மீதே கூமத்தப்படுகின்றது. பெண் பலாத்காராக கற்பழிக்கப் படும்போது குறை கூறப்படுவது அவள் மீதேயாகும். சமூகத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்படுவது விபச்சாரி யட்டு மன்றி விபச்சாரத்தில் ஈடுபடும் ஆண் தனிமைப்படுத்தப்படுவதில்லை.

பெண்ணாக வாழுதல் என்பது நிரந்தரமாகபய பிராந்தியோடு வாழுதல் என்பதாகும். அடக்குமுறை ஒடுக்குமுறை களுக்கும், பலாத்கார கற்பழிப்புகளுக்கும், பெண்கள் மேற் கொள்ளும் ஒடுவொரு நடவடிக்கையிலும் சமூகத்தில் பழிச் சொல் கிடைக்கும் என்பதற்காக நாம் பயத்து

நேயே வாழ்கின்றோம். எதை செய்வதென்றாலும் இருந்டபின் வீட்டுக்கு வெளியே இருப்பதற்கு தனியாக பயணம் செய்வதற்கு, வேற்று ஒருவரோடு இருப்பதற்கு நாங்கள் பயப்படுகின்றோம். எமது மனதில் எழும் அபிலாஷாக்களை நாமே புரிந்து கொள்வதற்கு, அதனை நேசிப்பதற்கு அதனை எண்ணி மகிழ்வதற்கு ஏன் வாழ்வதற்கு கூட நாம் பயப்படுகின்றோம்.

தடைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் எந்த விடையங்களிலும் எவ்வளவு தூரம் நாம் எச்சரிக்கையாக நடந்தாலும் எமக் கெதிராக குறிவைக்கப்படும் கல்லெல்தி தவறுவதில்லை. எந்த நாளும் எந்தேரமும் பஸ்களில் பிரயாணம் செய்யும் போதும், பாதைகளிலும் வேலைத் தலங்களிலும் வீடுகளிலும் எம்மை அவமானத்திற்கும் நிந்தனைகளுக்கும் உட்படுத்துகின்றார்கள். அது நாம் வாழுகின்ற தன்மையாகும், அதற்கான காரணங்கள் என்ன? பெண்ணைவன் எவ்விதம் இறக்கின்றார்கள். பெண்கள் எத்தனை பேர் பலாத்காரம் மூலம் காலமாகியுள்ளார்கள். தாம் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்யும் சமையல் அறையில் தீ விபத்துக்குள்ளானவர்கள் எத்தனை பேர்? வயல், சேனைகள் பொலிஸ் நிலையங்கள் வீடுகள், வீதிகளில் பலாத்காரமாக கற்பழிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டவர்கள் அல்லது, நிராசை மூலம் தமது உயிரை மாய்த்துக் கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்? வாழ்க்கையை தொடருவதற்காகவும் உயிரை பாதுகாத்து கொள்வதற்காகவும் விபச்சாரிகளாக மாறியுள்ளவர்களும் குற்றச் செயல்களில் சடிப்பட்டவர்களும் இதில் ஈடுபடுவதற்கான காரணங்கள் என்ன? அதிகமாக பெண்கள் துணபங்களுக்கு ஆட்பட்டு உயிரையே மாய்த்துக் கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

இழைம், போசாக்கின்மை கல்வியறிவின்மை, மாயை கருத்துக்களை வழிபடுதல் போன்றவற்றின் கூமை பெண்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருப்பதுஞ்? பெண்கள் மத்தியில் வேலையில்லாப் பிரச்சினை மிக உக்கிரமடைந்திருப்பதற்கான காரணங்கள் என்ன?

இவை சகலதும் வெறுமனே எமது சொந்த அனுபவத்தின் மூலம் பெறப்பட்ட கருத்துக்கள் அல்ல. கடந்த கால பெண்களின் வாழ்க்கையும், நிலைமையும் வரவர மிக மோசமாக சீரமிக்கு இருப்பதற்கான பயப்படுத்தும் வகையிலான சாட்சிகள் இந்தியாவில் பெண்களின் நிலை பற்றி ஏற்படுத்தப்பட்ட கமிஷன்கள் மூலம் மற்றும் விஞ்ஞான ரீதியான ஆய்வுகள் மூலமும் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவை சகலதும் நடைபெறும் போது இவற்றிக்கு இடம் கொடுத்து செயலற்றவர்களாக, மென்னிகளாக இருப்பதுஞ்? படிப்படியாக அதற்கு பழக்கப்பட்ட பிரச்சினைகள் மாற்றியுள்ளவர்களோடு தனிப்பட்ட முறையில் நாம் மிகவும் நெருக்கமாக நம்மை இணைத்துக் கொண்டுள்ளோம். காதல், நிலையான வாழ்க்கை என்பவற்றுக்காக அவர்களுக்கு வாலாக மாறியுள்ளோம். இவற்றினால் பொருளாதாரமாக இருந்தாலென்ன மாணசிக உணர்வாக இருக்காலென்ன பாலியாக இருப்பதற்கு “தனிப்பட்ட” பிரச்சினை என்று கருதுவதற்கு நாம் பழக்கப்பட்டு விட்டோம். ஆகவே நாம் முயற்சிப்பதெல்லாம் தனிப்பட்ட

செலவுகளை தேடிக் கொள்வது மாத்திரமே நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு நடந்துக் கொள்வதே. பலவிதமான அடக்கு முறைகளால் இனைக்கப்பட்டிருக்கும் நாம் அவர்களின் தேவைகள் - கோரிக்கைகளுக்கேற்ப நடந்து கொள்வதற்கு கூடுதலான முறையில் முயற்சிகளின்றேம்.

இதன் விளைவாக நம்மை நாமே அடக்குமுறைக்கு சுய விருப்போடு உட்படுத்துவதற்கு ஆயுதமாக இருக்கின்றேம் நாம் செய்யாத விடயங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு துணி கின்ற மற்றப் பெண்களை நாம் குற்றம் சாட்டுகின்றேம். நாம் வாழ்ந்த பிரச்சினைக்குரிய வாழ்க்கையையே எமது பிள்ளைகளும் வாழவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்றேம்.

நாம் தனித்தனியாக போராடுகின்றேம். ஒற்றுமையாக போராடுவதன் மூலம் வெளிப்படும் சக்தியை புரிந்து கொள்வதில் பின் நிற்கின்றேம். அவ்விதமான சக்தி தனிப்பட்ட பிரச்சினை என்று ஒதுக்காது கூட்டாக சிந்தித்து செயலாற்றும் பொதே உருவாக்கப்படும். அவற்றை நாம் தனிப்பட்ட பிரச்சினை என்று கருதுவதன் காரணம் அவற்றை குறைத்து மதிப்பிடுவதனுலேயாகும். எமது தனிப்பட்ட பிரச்சினை அரசியல் சமூகப்பிரச்சினை என்று புரிந்து கொள்ளவேண்டும். தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கும் நாம் அரசியல் உருவத்தை கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்க, அரசியல் சட்டங்களிலும் நீதித்துறை சட்டங்களிலும் பெண்கள் பிரச்சினை பற்றி கூறப்படுவை வெறும் எழுத்துக்களாகவே இருக்கின்றன. அரசியல் சட்டங்களில் எமக்களிக்கப்பட்டிருக்கும் சமத்துவம் ஒரு மாண்யமாகும். அது நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை. சில சில உரிமைகள் கிடைத்திருந்தாலும் கூட அவை உயர் மத்திய வர்க்கத் திற்கும் மத்திய வர்க்கத்திற்கும் வரையறுக்கப்பட்டே காணப்படுகின்றது. இவ்விதம், இவ்வரையறுக்கப்பட்ட உரிமைகள் கிடைப்பதால் பெண்கள் பிரச்சினை பற்றிய தாக்கம் பின்போடப்பட்டுள்ளது. அது போலவே (அ) பெண்களின் வாழ்க்கையும், நிலையும் வர வர சீழிந்து செல்லும் அதே நேரத்தில் சுரண்டலை கட்டுப்படுத்துவதிலும் (ஆ) சகல பெண்களும் முகம் கொடுக்கும் பொதுப் பிரச்சினையை உணர்ந்து கொள்வதிலும், மத்திய வர்க்கப்பெண்களை தடுப்பதிலும் இந்த வரையறுக்கப்பட்ட உரிமைகள் வழங்குவது இவற்றை தடுப்பதற்கு ஒரு காரணமாகின்றது.

பெண்களின் பிரச்சினையை அடிமட்டத்திலிருந்து பார்க்கின்ற காலம் தற்போது ஆரம்பித்துள்ளது. எமது சுதந்திரத்தை மேலும் விரிவுபடுத்துவது அவசியமானால் புதிய வாழ்க்கைப்போராட்டத்தில் முன்னணி பாத்திரம் வகிக்கக் கூடிய நாட்டின் உழைக்கும் வர்க்கப் பெண்கள் மீது எமது கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும்.

சமூகத்தின் மூலதனமானது அவர்களின் உழைப்பின் மூலமே உருவாக்கப்படுகின்றது. இந்த உழைப்பு சக்தி மூலமே அவர்களுக்கு உயர்வும், சக்தியும் கிடைத்துள்ளது.

இந்த அந்தியான சமூக அமைப்பில் அடிப்படையான சமூக அமைப்பில் அடிப்படையான சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் தலைமைத்துவமும் போராட்டத்தையும் வழங்கக் கூடியவர்கள் அவர்களேயாகும்; வர்க்கம் சாதி சமய அல்லது இனம் என்பல்றின் அடிப்படையில் எழும் சகல விதமான சுரண்டலையும் முடிவுக்கு கொண்டு வருவதற்கான போராட்டத்தை வெற்றிக்கு கொண்டு வரமுடியும். புதிய சமூதாயத்

திற்கான இந்தப்போராட்டத்தில்பெண்கள் ஒன்றுபடுவதன் மூலமோகும். அவ்விதமான புதிய சமூதாயத்தில் அடிப்படையான அசமத்துவமான பெண் ஆண் அசமத்துவ முறை இல்லாதொழிக்கப்பட வேண்டும்.

இன்று நாம் பெண்களுக்கு மேறும் மேறும் வேலை வாய்ப்பு வேண்டும், ஆண்களைப் போல் பெண்களையும் சமமாக உடத்த வேண்டும் அல்லது 'இதனைவிட மேலும் அவர்களோடு போட்டியிடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் எமக்கு வேண்டும்' என்ற கோரிக்கைகளை முன்வைக்குமளவுக்கு நாம் முன்னேறியுள்ளோம்.

அதற்காக, சிறு பிரச்சினைகளையும் மீள் ஆராய்ந்து பார்ப்போம். விடயங்கள் மாற்றமடையாமல் இருப்பதில்லை. அவை மாற்றமடைகின்றன என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் எமது செயற் குழுவும் பெண்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதில் மாத்திரமல்ல அவர்கள் வாழ்வதற்கேற்ற சமூக முறையை வரையறுக்கவும் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேம்.

பெண்கள்

இரு வேறு உலகங்களில்

ஆசிரியர் : மைதிலி சிவராமன்

தமிழக ஜனநாயக மாதர் சங்க
வெளியீடு.

இந்நால் பற்றிய மதிப்பீடு
அடுத்த இதழில்
வெளிவரும்.

⊕ பெண்ணடிமை திருமட்டும் மன்னண்டிமை
தீராது.

பார்தி

உழைப்பு நேரம்

அமெரிக்கப் பெண்கள் சம உரிமை பெற்றுவிட்டதாக டலர் என்னி கெள்கின்றனர். ஆனால் அவர்களே சராசரியாக நாள்தேர்றும் 16 மணி நேரம் வேலை செய்கின்றனர் என அமெரிக்க வங்கியின் மதிப்பீடு ஒன்று கூறுகிறது:

1979-03-04 தினத்தன்று அரசாங்க சேவை

மாதர் கருத்தரங்கில் கலந்துரையாடலுக்குட்படுத்தப்பட்ட ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானங்கள்.

1. இப்போது அரசாங்க சேவையிலீடுபட்டிருக்கும் பெண் களுக்கான பேறுகால விடுமுறை கால எல்லை ஆறு கிழமைகளாக கணிக்கப்படுகின்றது. இந்த கணிப் பிட்டுக்குள் அரசாங்கத்தின் கலை விடுமுறைகளும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் எந்த ஒரு பெண் ணினதும் முந்திய வருடத்தில் மீதப்படுத்தப்பட்ட ஒய்வு விடுமுறைகள் இந்த பேறுகால விடுமுறையில் கழிக்கப்படும். இருந்தாலும், தனியார் துறை பெண் கள் சம்பந்தமான பேறுகால விடுமுறையை கணிப் பிடும்போது வேலை செய்யும் 42 நாட்கள் அவர்களுக்கு உரியதாகும். உலகில் சில நாடுகளில் பேறுகால விடுமுறை 12, 16, 24 கிழமைகளாகக் கணிப் பிடப்படும்போது இந்நாட்டு அரசாங்க துறைப் பெண்களுக்கு பேறுகால விடுமுறை தொடர்பாக அந்தி இழைக்கப்படுவதால், சேவையிலீடுபட்டிருக்கும் தாயினதும் பிள்ளையினதும் நோயற்ற சௌகர்யம் நிலைமையை பராமரிப்பதற்கு உதவும் வகையில் இப்போதிருக்கும் பேறுகால விடுமுறையை 12 கிழமைகள் வரை கூட்ட வேண்டும்.
2. நிறுவன சட்டக்கோவை XII வது அத்தியாயம் 17.2 வது பிரிவுப்படி வேலை வாய்ப்புப் பெற்ற 9 மாதங்கள் முழுமையாக பூர்த்தி செய்யாத பெண்கள் பேறுகால சலுகைகள் உரிமையற்ற நிலையை கணக்கில் எடுத்து விசேடமாக விவாகம் முடிக்க கர்ப்பினிப் பெண்களை அரசாங்க சேவையில் இணைத்துக்கொள்ளும்படியும் இதனை மனித உரிமைகளை கட்டுப்படுத்தும் செயல் என கணக்கில் எடுத்து புதிதாக வேலை வாய்ப்புப் பெற்ற பெண்களுக்கு உரிய பேறுகால விடுமுறையும் கிடைக்கும்படியாக நிறுவன சட்டக்கோவையில் XIIஆம் 17.2 பிரிவு திருத்தியமைக்கப்படவேண்டும்.
3. நிறுவன சட்டக்கோவை XII வது அத்தியாயம் 17.1 பிரிவுப்படி சட்டர்தியாக விவாகம் முடிக்காத அரசாங்க சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெண்களுக்கு குழந்தை பேறுகாலத்தில் பேறுகால விடுமுறை இல்லாமல் செய்யப்பட்டிருப்பது மேலோட்டமாக பார்க்கும்போது நன்மை தரும் தன்மையினதாக காணப்பட்டாலும் யதார்த்தபூர்வமாக பிரச்சினையை நோக்கும்போது மனித உரிமை பறி போவதற்கு ஒத்த செய்கையாக்கால் சட்டர்தியாக விவாகமாகாத பெண்களுக்கு குழந்தைப் பேறு கிடைத்தல் சட்டத்தை மீறுதல் என்று மாத்திரம் கருதாது தரம் பிரிக்கப்பட்ட அரசாங்க சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் பெண்களைப் போன்று பேறுகால விடுமுறை கிடைக்கும்படி இப்பிரிவை மாற்றியமைக்கவேண்டும்.
4. மாற்று சேவையாளர்கள்மூலம் சேவையை பூர்த்தி செய்யும் சேவைகளில் (+ம்: தட்டெழுத்து, சுருக்

கெழுத்து குமாஸ்தா போன்றை) ஈடுபட்டிருக்கும் பெண் சேவையாளர்கள் குழந்தைப் பேறுக்குப் பின் தமது சொந்த விருப்பத்தின் பேரில் வருடத்துக்கு அரை ஊதியத்தோடு விடுமுறை எடுப்பதற்கும், அக்காலத்தில் அப்பெண் சேவையாளரின் கடமையைச் செய்கின்ற மாற்று சேவையாளருக்கு மீது அரைவாசி ஊதியத்தை செலுத்துவதற்கு ஏற்பாடுசெய்து கடமை ரீதியிலும் பேறுகால் விடுமுறையிலிருக்கும் அச்சேவையாளருக்கும் பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

5. கர்ப்பினியாக இருக்கும் பெண்களுக்கு வாகன நெருக்கடி காணப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் பஸ், புகையிரதங்களில் பிரயாணம் செய்வதில் ஏற்படும் பிரச்சினைகள், அபாயங்களை கருத்தில்கொண்டு கர்ப்பினியாக இருக்கும் காலப்பகுதியில் கடமைக்கு சமுகமளிக்கும் போதும் கடமை முடிந்து செல்லும்போதும் 30 நிமிடங்கள் வீதம் ஒரு மணித்தியாலம் வழங்கப்படவேண்டும்.
6. கணவன் அரசாங்க சேவையிலில்லாத அரசாங்க சேவையிலுள்ள பெண்ணென்றுத்தி இறந்தால் அவள்து பிள்ளைகளுக்கு ஒய்வுதியம் கிடைக்காததால், அரசாங்க சேவைப் பெண்கள் இறந்தால் அவர்களின் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்துக்காக மேற்கொல்லப்பட்ட நிலையை மாற்றியமைப்பதற்கு மனைவியை ஒழுந்த தபுதாரனுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் ஒய்வுதிய நிதிப்பங்கை வழங்கும் முகமாக இதில் ஆண் பிரிவினருக்கு இருக்கும் உரிமை போலவே பெண்களைப் பொறுத்த வரையிலும் நடைமுறைப்படுத்த தாமதமின்றி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.
7. தாதி, ஆசிரிய போன்ற பல தரங்களைக் கொண்ட சேவைகளில் 20 வருட காலங்கள் ஈடுபட்ட கலை பெண்களுக்கும் ஒய்வுதியம் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டும்.
8. வீட்டு சேவையாளர்கள் பற்றுக்குறை காரணமாக குழந்தைகளையுடைய அரசாங்க சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெண்கள் கடமைக்கு செல்வதால் முகம் கொடுக்கும் பிரச்சினைகளை கருத்திற்கொண்டு பிரதான நரங்களில் அரசாங்க சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெண்களின் குழந்தைகளுக்கான பராமரிப்பு நிலையங்களை நடாத்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.
9. வீட்டுப் பெண்களுக்கு நவீன மனையியல் பொருட்களை குறைந்த விலைக்கு பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வசதியை ஏற்படுத்தவேண்டும்.
10. அரசாங்க சேவையில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்களின் வாழ்க்கைச் செலவை குறைப்பதற்கு ஒரு மார்க்காக உத்தியோகபூர்வமான சிருடை வழங்கப்படவேண்டும்.

குழந்தைத் தொழிலாளர்

சிறுவர் ஆண்டு பற்றி அதிகமாக எழுதப்படுகின்றது. இத்தருணத்தில் பாடசாலை செல்லும் வயதில் தொழிலில் ஈடுபட்டு சரண்டலுக்கு உட்படும் சிறுவர்கள் பற்றி சிற்திக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. உண்மையாகவே மிக மலிவாக உடல் உழைப்பை விற்பவர்கள் என்ற அடிப்படையிலும், மிக இலாபத்தை உழைத்துக் கொடுப்பவர்களாகவும், மோசமான சரண்டலுக்கு உட்படுகின்றவர்கள் என்ற அடிப்படையிலும் முதல் வரிசையில் இருப்பவர்களாக இவர்கள் காணப்படுகின்றனர்.

சிறுவர் அடிமை முறையை நாம் இன்றும் அதிகமாக காணக்கூடியதாக உள்ளது. சட்டத்திற்கு முரணான வகையில் வீடுகளில் பெருந்தோகை சிறுவர் சிறுமியர் ஒரு நாளில் அதிகமான மனித்தியாலங்கள் மிகக் குறைந்த ஊதியத்திற்கு உழைப்பில் ஈடுபடுகின்றனர். ஓரளவு பாதுகாப்பு பெற்றிருந்தாலும்கூட இச்சிருர்கள் கொடுரமான வகை, இம்மைகளுக்கும் தண்டனைகளுக்கும் உட்படுகின்றார்கள்.

இவற்றிற்கு மேலாக பல்வேறுபட்ட தொழில்களில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். 14 வயது சிறுவர்கள் கூட சட்டரித்தியாக சில தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பது தொழிலாளர் கூட மூலம் தெரியவந்துள்ளது. உதாரணமாக, தேயிலை, இறப்பர், தென்னை ஆகிய பெருந்தோட்டங்களிலும் மற்றும் ஏற்றுமதி தொழிற் துறைகளிலும் தீப்பெட்டி

தும்பு போன்ற தொழில்கள், செங்கல், ஒட்டு உற்பத்தித் தொழில்கள் போன்றவற்றில் ஈடுபடுத்தப்படும் இல்லையும் சிறுர்கள் "குழந்தைத் தொழிலாளர்கள்" என்று குறிப்பிடப்படுகின்றார்கள். இவர்களுக்கு சம்பள நிர்ணய சபை மூலம் குறைந்த பட்ச ஊதியம் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்துறைகளில் இச்சிறுவினாளர்கள் உழைப்பில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் அதேவேளையில் நாடு முழுவதும் போசனாலைகள், சிற்றுண்டிச்சாலைகள், கம்பனிகள் போன்ற

வற்றில் வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். (பொருட்கள் 'பெக்' செய்தல், வகைப்படுத்தல் என்பன.)

பலவிதமான தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் இச்சிறுர்களுக்கு பிரச்சினைகள் ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் அப்பிரச்சினைகள் பற்றி "பெண்ணைன் குரலுக்கு" அறிவிக்கும்படி வாசகர்களை கேட்டுக்கொள்கின்றோம். அவ்விதம் தகவல் கொடுப்பதற்கு எமது சஞ்சிகை மூலம் அவற்றை அம்பலப்படுத்தி சிறுவர் அடிமை முறையை தவிர்க்க அவர்கள் சரண்டலுக்கு உட்படுத்தப்படுவதிலிருந்து விடுபட பெண்ணைன் குரலின் மூலம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளமுடியும்.

பெண்கள் பற்றி இரு தீர்மானங்கள்

பெண்களுக்கு சம சம்பளம் அளிக்கும் கொள்ளலை நகல் ஒன்றை தயாரிக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளும் பெண்ணைன் குரல் ஸ்தாபனம் அதனை தவியார்தானாலையிடமும் கடைப்பிடிக்கும்படி வற்புறுத்துவின்றது. நாட்டின் அரசியல் சட்டத்தில் ஆண்கள் பெண்கள் என்ற அடிப்படையில் பாரபடசம் காட்டலுக்கு கடைவிதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் விவசாயம், கைத்தொழில் பெருந்தோட்டத்துறைகளில் இன்னும் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் வேறுபட்ட ஊதியம் வழங்குவது துறதிர்ஷ்டமான ஒன்றாகும். சட்டப்படியான குறைந்த பட்ச சம்பளம் வழங்காத விவசாயத் துறையில் பெண்களுக்குக் குறைந்த வேதனம் வழங்கும் பாரம்பரிய பழக்கம் காணப்படுகின்றது. இருந்தும் அரசாங்கத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சம்பள நிர்ணய சபையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கும் துறைகளிலும் குறைந்தபட்ச வேதனம் சம்பந்தமாக ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வேறுபாடு காட்டுவது கவலைக்குரிய விடயமாகும். ஆண்களைவிட அதிகமான மனித்தியாலங்கள் வேலைசெய்யும் அதுவும் குறைந்த ஊதியம் பெறும் பெருந்தோட்டத்துறை தொழிலாளரைப்பொறுத்தவரையில் இது விசேடமாக முதன்மையானது. மகப்பேறு விடுமுறையும் வேலைத்தலங்களில் பெண்கள் சட்டரித்தியாக பெற்றுக்கொள்ளும் சலுகைகளும் தொடர்பான தொழிலாளர் சட்டங்கள் சரியானபடி கடைப்பிடித்தலை உத்தரவாதப்படுத்தும்படியும் விசேடமாக பெண்கள் சேவையாற்றும் தொழிற் தலங்களிலும் (சட்டவிரோதமாக விடுகளிலும், சாப்புகளிலும் சேவை செய்யும் பெண்களுக்கு குறைந்தளவு சலுகைகளாவது வழங்கப்படாத வேலைத்தலங்களில்) சிறந்த திறமையான தொழிற்தலங்களிலும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கின்றோம். சிறுகுழந்தைகளினாலும் தேவையை (மிகுதி 26ஆம் பக்கம்)

சம்பள வேறுபாடு தொடர்ந்து நிலவுகிறது

பெண் தொழிலாளர்களுக்கு சம சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று, அநேக ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டாலும் சம்பள சபையின் மூலம் நிர்வகிக்கப்படும் முயற்சி களில் வேலைவாய்ப்பு பெற்றிருக்கும் பெண்களுக்கு குறைந்த ஊதியம் வழங்கும் அந்தியை அரசாங்கம் தொடர்ந்து கொண்டேயுள்ளது. 31க்கும் மேற்பட்ட பல துறைகளுக்கும் அரசாங்கத்தினால் சம்பள சபைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பெருந்தோட்டத்துறை பலவித தொழில்கள் (விடுதி பராமரிப்பு, தினரப்படத் தொழில் போன்றவை) மற்றும் நிறுவனங்கள் உட்பட இத்துறைகளில் வேலை செய்வார்களுக்கான குறைந்த பட்ச சம்பள அளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. சம்பள நிர்ணய சபையினால் கட்டுப் படுத்தப்படும் 13 தொழில் முயற்சிகளில் சேவைசெய்யும் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்குமான சம்பள வேறுபாடு கீழே காட்டப்படுகின்றது.

ஆண்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியத்திலும் பார்க்க 25%த்துக்கு குறைவான ஊதியமே இவர்களுக்குக் கிடைப்பது முன்னிவிபரங்கள்மூலம் தெளிவாகின்றது. தேயிலைத் தோட்டங்களில் கொழுந்து பறிக்கும் பெண்களின்மீதான அந்தியான கரண்ட்ஸி நோக்கும்போது இது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. கொழுந்து பறித்தவில் அரிதாக ஈடுபடும் ஆண்களுக்கு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு குறைவாக கொழுந்து பறித்தாலும் அதிகமான ஊதியமே வழங்கப்படுகின்றது. கொழுந்தை தொழிற்சாலைக்கு எடுத்துக் கொண்டு அதனை நிறுத்து ஒப்படைக்கும்வரை அதற்காக காத்திருக்கும் ஓன்று அல்லது இரண்டு மணித்தியாலங்களுக்கு பெண்களுக்கு எவ்வித கல்யூம் கொடுக்கப்படுவதை தீவிடலே. இது பெண் தொழிலாளர்களை இன்னொரு முறை யில் சரண்டுவதாகும். குடும்பத்தில் முழுப்பாரத்தையும், அதனை நடத்தும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ள பெண்களுக்குக் குறைந்த ஊதியம் வழங்குவது மிக மோசமான அந்தியாகும்.

தொழிற்துறைப்பகுதியில் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கு மிடையிலான ஊதிய வேறுபாடு 8% தொடக்கம் 16% மாகும். சம்பள சபையின்கீழ் நிர்வகிக்கப்படுகின்ற கிழே குறிப்பிடப்படாத வேறு தொழில் முயற்சிகளுக்கிடையில் பிஸ்கட், சொக்லட் தொழிற்சாலைகளில், பேக்கரிகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் (A) பயிற்றப்பட்ட, அரை பயிற்றப்பட்ட (B) பயிற்றப்படாத (C) போன்ற பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ள அர்கள், இவை கலவற்றிலும் பெண்கள் B, C என்ற இரு பிரிவுகளாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். குறைந்தபட்ச ஊதிய அளவு அல்லது சேவை ஒப்பந்த சட்டங்களால் நிர்வகிக்கப்படாத வீட்டு வேலைகள், விவசாயம், மற்றும் பலவிதமான தொழிற் பிரிவுகளில் பெண்களை ஈடுபடுத்தி வேலை வாங்கப்படுகின்றார்கள் என்று சொல்லித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விடயமல்ல.

பெண்களின் சமவுரிமை
இலங்கையில் எத்தனை விகிதம்?

குறைந்தபட்ச நாட் சம்பளம் - ஆகஸ்ட் 1978

உற்பத்தியும் தொழிலும்	ஆண் ரூ.ச.	பெண் ரூ.ச.	வேறுபாடு விகிதத்தில்
ஒட்டு பிங்கான் தொழில்	9-63	8-46	12%
தென்னம் பொருள்	9-19	7-60	17%
தும்புத் தொழில்	8-74	8-24	5.7%
தீப்பெட்டி	9-09	8-31	8.7%
நெற்குத்துதல்	7-70	5-95	22%
றப்பர் (வெளிநாட்டுஏற்றுமதி)	11-46	10-40	9.2%
புகையிலை	7-88	7-00	11%
றப்பர் பிளாஸ்டிக்பொருட்கள்	10-94	9-19	16%

பெருந்தோட்ட மற்றும் வினைபொருட்கள்

தேயிலை	8-83	8-66	24%
இறப்பர்	8-44	6-48	23%
தெங்கு	8-44	6-26	25%
ஏலம்	5-77	4-20	15%
கொக்கோ, மினகு	7-58	5-51	27%

பெண்கள் பற்றி இரு.....

(25ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பூர்த்தி செய்வதற்காக வேலையிலிருந்து நீங்கி இருக்க வேண்டும் என்று கருதும் சந்தர்ப்பத்திலும், கல்வி விடு முறை மற்றும் வெளிநாட்டு புலமைப்பரிசில்கள் பெற்றுக் கொண்டு வீட்டுத்தலைவன் வெளிநாடு செல்லும்போது கணவனுடன் செவ்வதற்கும் வேலைசெய்யும் பெண்களுக்கு விடுமுறை வழங்கப்படவேண்டுமென்று கீட்டுக்கொள் கிண்ணாரும், மாலை 6.00 மணியிலிருந்து காலை 6.00 மணி வரை பெண்கள் சேவையாற்றும் விதத்தில் சாப்பு காரியாலை சேவை சட்டங்கள் திருத்தியமைக்கப்படவேண்டும்.

மத்திய கிழக்கில் வேலைவாய்ப்பு ப் பெறும் பெண்கள் என்னைக்கை வளர்ந்துகொண்டு போவதால் இந்த குடியகல்வு பற்றி அரசாங்கம் கூடிய சிரத்தை எடுக்க வேண்டும். இவ்விதம் மத்திய கிழக்கு வேலைக்கு செல்லு பவர்களை சேவையில் இணைத்துக் கொள்ளுதல், ஊதியம் வழங்கல், வேலை செய்யும் ஸ்தானம் என்பவை பற்றி வழங்கல், அரசு கடுமையான கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தும்படியும் சேவை ஒப்பந்தம், வேலை செய்யும் நிலைமை, பெண்களின் நன்மைக்காக எச்சரிக்கையாக இருக்கும் என்பவற்றுக்கான மத்திய கிழக்கில் இலங்கையில் பிரதிநிதி ஒருவரை நியமிக்கும்படி நாம் ஒரு தீர்மானத்தை முன்வைக் கிண்ணாரும்.

மாதர் குரல் ஸ்தாபனம்

25-3-79இல் நடைபெற்ற பெண்ணின்குரல் (காந்தா ஹன்ட) கூட்டத்தின் பின் விடுக்கப்பட்ட அறிக்கை கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

அன்மையில் விளம்பரம் செய்யப்பட்ட பஞ்ச கல்யாணி போட்டியை காந்தா ஹன்ட என்னும் பெண்கள் சங்கம் அவர்களது அழகுக்கு பரிசுவிப்பதென்பது பெண்களை இழிவு படுத்தும் வகைகளில் நடத்தப்படும் ஆடு மாடு களின் அனைவருக்கேயாழிய வேறொன்றுமல்ல என்றே நாம் நினைக்கின்றேயும் இத்தகைய அழகுப் போட்டி களானது பொருட்களின் விளம்பரத்திற்கான வியாபாரத் தந்திரமே இச்சந்தரப்பத்தில் முகத்திற்குப் பூசும் பவுடருக் கான விளம்பரமாகும்.

பொருட்களின் விளம்பரத்திற்காகவும், வியாபாரப் பெருக்கத்திற்காகவும் பெண்களை பாலியல் பொருட்களாக ஆக்கி அவர்களை இழிவுபடுத்தலுக்கு எதிராக இன்று உலம் முழுவதும் எதிர்ப்புக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

இன்று 'பெண்ணின் நிலையாது' அவள் சமூகத்தில் என்ன பங்கு வகிக்கிறான் என்பதைக் கொண்டு கண்கீக்கப்பட வேண்டுமேயொழிய அவளது உடலமைப்பையோ அழகையோ கொண்டல்ல இந் நாட்டின் பொருளாதார அரசியல் சமூக வாழ்விலே ஆண்களைப் போன்றே பெண்களுக்கும் சம இடம் வகிக்க முடியும் என்று பல இடங்களிலே நிருபித்துள்ளார்கள். இவர்கள் தாங்கள் மற்ற வர்களுக்கு பணிந்து நடக்கும் நிலைக்கு படிப்படியாக தள்ளப்படுவதையும் வெறும் பஞ்ச கல்யாணிகளாகவோ அல்லது காமப் பொருளாகவோ ஆக்கப்படுவதை எதிர்க்கின்றனர்.

1. பஞ்ச கல்யாணி போட்டியை நடத்த விரும்புவர்கள் உடனடியாக இந்த அழகுப் போட்டியை இரத்து செய்யுமாறு கேட்கிறோம்.

2. ஏனைய ஸ்தாபனங்களையும் எமது இந்த எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஒத்துழைக்க அழைக்கின்றோம்.

3. மேலும் தமிழையே இழிவு படுத்தும் இப்போட்டியில் பங்கு பற்ற வேண்டாமென இளம் பெண்களை கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

4. இத்தகைய சம்பவங்களுக்கு எதிர்ப்பு காட்டுமாறு பொது மக்களை வேண்டுகிறோம்.

பாருபாடுகளினால் அல்லறப்படும் இச் சமூகத்தை ஆண் பெண் என்ற வித்தியாசத்தைக் காட்டி மேலும் பாருபடுத்துவது இச்சமூகத்தினர் மீது சமத்தப்பட்டு வரும் துண்பங்களையே காட்டுகின்றது. காலனித்துவ ஆட்சியில் நாம் பெற்று, தொடர்ந்து காட்டப்படும் பாருபாடு களில், தோட்டத் தொழிலாளருக்கு ஆண், பெண் என்ற அடிப்படையில் வித்தியாசமான சம்பளம் வழங்கப்படுவதும் ஓன்று.

அனைத்துலக தொழில் நிறுவனமேரா, பெண்கள் அனைத்துலக ஆண்டின் போதும் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களோ பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்குமிடையே காட்டப்பட்டு வரும் நியாயமற்ற பாருபாட்டில் எவ்வித மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தலில்லை. தொடர்ச்சியாக ஆட்சிக்கு வந்த அரசுகள் பலவித வாக்குறுதிகளை அளித்த போது மூம், இவை நிறைவேற்றப்படவில்லை. பாருபாடு தொடர்ந்தும் இருந்து வருகிறது.

இந்த வண்ணங்கள்...

— கெஸ்டி D. வசந்தி —

இந்தவண்ணங்கள் வண்ணங்களாகவே இருந்திருந்தால் உங்கள் சித்திரங்கள் தீட்டடப்பட்டிருக்காது உங்கள் தூரிகைக்கு நாங்கள் வண்ணங்களான போதெல்லாம் நீங்கள் சித்திரம் தீட்டடத் தயங்கியதில்லை.

வரலாற்றின் பல காலங்களில் நாங்கள் சித்திரமாகவே இருந்திருக்கின்றேயும் நாங்கள் சித்திரமாகவே இருந்ததானால் நீங்கள் எங்களை சிறையில் வைத்தீர்கள்.

நீண்ட உங்கள் பயணங்களில் எல்லாம் நாங்கள் சுமைதூக்கிகளாகவே இருந்தோம் அந்த சுமைகளை இறக்கிவைத்தபோது உலகத்துக்கு அது புதிய சுமையாகியது.

எங்களை நீங்கள் கடையால் அடித்தபோது கல்லாக இருந்து தாங்கிக்கொண்டோம் கடற்பாறையால் உடைத்தபோதோ...? கண்ணீரைத் தவிர வேறு வழியே இருக்கவில்லை.

பாரதக் கதையில் படித்திருக்கின்றேன் துச்சாதனன் துகில் உரிந்தது பற்றி எங்கள் கதைகளிலும் எத்தனை துச்சாதனர், கண்ணை மட்டும் காணவே இல்லை.

இந்தத் துச்சாதனர் துகிலுரிவிரதில்லை துகிலுக்கு விலை கூறுகின்றார்கள் அந்தக் கண்ணன்கூட அவர்களுக்கு (திரெளபதைக்கு) ஆருவது காதலனுமே! (ஒரு கதை).

காதலன்று நீங்கள் சத்தமிட்டுச் சொல்வதெல்லாம் கன்னியரின் அடிமைக்குக் கைச்சாத்திடத் தானே? கறைபடிந்த உங்கள் கொள்கைக்கு காதலன்றுல் வெறும் கணதுடைப்பே!

உடல் பொருள் ஆவித்தை உங்களுக்கே தந்த பின்னும் சீதனத்தால் எவ்வாழ்வை சூனியமாய்ச் செய்கின்றீர் காலமெல்லாம் எவ்வாழ்வை கண்ணீராய் கரைப் [பதற்கு கற்பென்ற சொல்கொண்டு கவிதைபல புனைகின்றீர். ராமன் சீதத்தை ஒருநாள்தான் தியிலிட்டான் நீங்களோ எங்களை தீயிலேயே வைத்திருந்தீர் வரலாற்றை வனிதையரே வளர்த்திருந்தும் வரலாற்றில் அவர்களுக்கு வரலாறே இருக்கவில்லை.

இருந்துவிட்டோம் நாமிங்கு சாதுகளாய் வெறும் போதைத்தரும் வஸ்துவாக பல்காலம் இனிமேலும் இந்நிதையை அனுமதித்தல் எம்வாழ்வின் நிதர்ச்சனமே புளித்துப்போகும்.

எமக்காக எம்கரங்கள் உறுதிபெற்றால், எதற்காக இவர்முன்னே பணிதல் வேண்டும் இனிமேலும் யாமிவர்க்கு அடிபணியோம் அடிபணியும் வனிதையரை யாம் மதியோம்.

ஒருகால் சமாரிமைக் கோழுமிட்டோம் இவர்கள் பலவீனர், பயந்த விட்டர் எம்கரங்கள் உயர்வதற்கு வழிவகுத்து இதன்பின்னும் இவர்க்கு யாம் அமையவில்லை என்று [முரைப்போம்.

இந்த வண்ணங்கள் எப்போதும் வண்ணங்களல்ல, இந்த சித்திரங்கள் எப்போதும் சித்திரங்கள் அல்ல, இந்த சுமைகள் எப்போதும் சுமைகளும் அல்ல, உறங்கும் எரிமலைகள் விழித்தெழுதல் கூடும்.

பெண்கள் பற்றிய மேற்கோள்கள் சில :-

- (1) “மாதர் பூரண விடுதலையை வென்று பெருத வரையிலும் தொழிலாள் வர்க்கம் பூரண விடுதலையை அடைய முடியாது.” — ஸெனின்
- (2) “மாதர் தம்மை இழிவுபடுத்தும் மட்மையைக் கொளுத்துவோம்.” — பாரதி
- (3) “மங்கையராகப் பிறப்பதற்கு நல்ல மாதவம் செய்திட வேண்டுமெம்மா.” — கவிமணி.
- (4) “பெண்களை ஆண்பால் ஒடுக்கும் ஒடுக்குமுறை தான் முதல் வர்க்க ஒடுக்குமுறையாகும்.” — ஏங்கல்ஸ்
- (5) “தன் மனைவியை அடிக்கும் ஒரு மனிதனை சாகும் வரையில் சவுக்கால் அடித்தால் கூட மார்க்ஸ் ரசித்திருப்பார்” — கார்ல்மார்க்ஸ் நினைவுக்குறிப் பில் வீல்கெலம் லீப்ளெக்ட்.
- 6) பெண்களின் ஏந்த வெகுஜன இயக்கமும் இருக்க முடியாது.

வாசகர்களுக்கு !

“பெண்ணின் குரல்” மும்மொழிகளிலும் வெளி யிடப்படும் முற்போக்கு சஞ்சிகையாகும். ‘பெண்ணின் குரல்’ சிங்களப் பிரதி ஏற்கெனவே வெளிவந்துவிட்டது. சிங்கள வாசகர்கள் மத்தியில் மிக ஐனரஞ்சசமான ஒன்றுகவும் பெண்களின் ஐனநாயக உரிமைகளுக்கு குரல் கொடுக்கும் ஒன்றுக விளங்குகின்றது. ஆங்கில சஞ்சிகை தற்போது அச்சில் இருக்கின்றது பெண்ணின் குரலுக்கான கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், நிதி உதவி என்பனவற்றை கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விலாசத்திற்கு அனுப்பி வையுங்கள். ‘பெண்ணின் குரலை விற்க விரும்பும் முகவர்கள், மற்றும் கடிதத் தொடர்புகொள்ள விரும்புபவர்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் விலாசத்தோடு தொடர்பு கொள்ளவும்.

தொடர்புகொள்ளவேண்டிய முகவரி :-

ஆசிரியர்,

“பெண்ணின் குரல்”,

16/1, டொன் கரோவிஸ் மாவத்தை,
கொழும்பு-5.

பெண் விற்பனைக்குரிய பண்டமல்ல !

காந்தா ஹண்ட (பெண்ணின் குரல்)

காந்தா ஹண்ட (பெண்ணின் குரல்) 1978 செப்டம்பர் மாதம் ஒரு குழுவாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது ஒழுங்காகக் கூடி பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை கலந்துரையாடி பொது உடன்பாடான விடயங்களில் தேவையான் சந்தர்ப்பத்தில் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகின்றது.

அதன் நோக்கங்களையும் கொள்கைகளையும் கருக்க மாக கீழே தருகின்றோம் :-

(1) சமூக, பொருளாதார, அரசியல், சட்டாந்தியான உரிமைகளுக்கான இயக்கங்களை நடத்துவதோடு இலங்கையின் அபிவிருத்தியில் பங்குகொள்வது.

(2) பெண்களை, அரசாங்கக் கொள்கைகள், மற்றும் தனியார் பொதுத்துறைகளை பொருளாதாரம், பொதுத்தொடர்பு சாதனங்கள் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கின்றன என்பதை மதிப்பிட்டு அவற்றிற்கெதுராக எச்சரிக்கையாகவும் விழிப்போடும் இருப்பதோடு, அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

(3) பெண்கள் பிரச்சினை சம்பந்தமாக நாடு முழுவதும் கூட்டங்கள், கலந்துரையாடல்களை ஒழுங்கு செய்தல், பெண்களின் குழுக்களுக்கும் இயக்கங்களுக்கும் பேச்சாளர்களை வழங்குதல்.

(4) பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு அதன் முடிவுகளை நகர, கிராம, தோட்டப் புறம் மற்றும் பெண்கள் குழுக்களின் அடிமட்டங்களுக்கு பரப்புதல்.

(5) மொழிபெயர்ப்புகள், துண்டுப் பிரசரங்கள் பெண்களினதும் ஆண்களினதும் உணர்வினை தூண்டுவதற்காக பிரசரங்களை வெளியிடல். இவற்றைப் பொதுத்தொடர்பு சாதனங்கள் மூலம் பரப்புதல்.

(6) சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூம்மொழிகளிலும், பெண்களின் பரந்த அணிபினர் மத்தியில் கிடைக்கக்கூடிய விதத்தில் தொடர்ச்சியான சஞ்சிகை வெளியிடல்.

அங்கத்துவம் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நோக்கங்கள், கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு உரித்தாகும். அங்கத்துவ சந்தா வருடம் ஐந்து (5/-) ரூபாவாகும்.

ஆர். டெப் வீரசிங்க,
செயலாளர்,

காந்தா ஹண்ட (பெண்ணின் குரல்)
16/1, டொன் கரோவிஸ் மாவத்தை,
கொழும்பு-5.

எங்களைப் பற்றி . . .

“பெண்ணின் குரல்” [சிங்களத்தில் “காந்த ஹன்ட்”, ஆங்கிலத்தில் “Voice of Women”] பல்வேறு துறைகளையும் அமைப்புக்களையும் சமூகத்தையும் சார்ந்த பெண்கள் யாவரையும் இனைக்கும் ஓர் அமைப்பாகும். பெண்களின் விடுதலை, நாட்டின் பொருளாதார, அரசியல், சமூக வாழ்வில் முழுமையாக பெண்கள் பங்குபற்றுவதே எம்முள் பொதுவாக உள்ள கோட்பாடாகும். எமது சஞ்சிகையில் பெண்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்படுவதையும் அவர்கள் உழைப்பு சுரண்டப்படுவதையும் அம்பலப்படுத்துவோம்; இலங்கையிலும் பிற நாடுகளிலும் தமது உரிமைகளுக்காக பெண்கள் போராடும் செய்திகளுக்கும் முக்கியத்துவமளிப்போம்.

பெண்களின் பொருளாதார, சமூக விடுதலை இயக்கம், பொதுவிடுதலைப் போராட்டமேயன்றி ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கு மிடையிலுள்ள முரண்பாடல்ல என நாம் கருதுகிறோம். இதனால் எயது இயக்கம் பெண்களை அடிமை நிலையில் வைத்திருக்கும் அடக்கமுறை அமைப்புகளை உடைப்பதிலேயே கருத்தாகவுள்ளது. இதன் காரணமாகவே நாம் பெண்களையும் ஆண்களையும் எமது விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு உதவும்படி வேண்டுகிறோம். ஏனெனில் ஒரு நாட்டின் பெண்கள் அடிமைகளாக இருக்கும்போது ஆண்கள் சுதந்திரமாக இருக்கமுடியாது. சார்ஸ்ஸ் போரியர் என்ற 19ஆம் நூற்றுண்டு பிரெஞ்சு எழுத்தாளர் ஒருமுறை கூறினார் : ‘‘ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியை அந்தாட்டு பெண்களின் அந்தஸ்திலிருந்தே கணிக்கலாம்’’. இக்கூற்றை உண்மையென நாம் நம்புகிறோம்.

இவ்விதமில் பெண்களைச் சார்ந்த பல முக்கிய விஷயங்களுக்கு முக்கியத்துவமளித்துள்ளோம். பெண்களுக்கு சம ஊதியம், பெருந்தோட்டம், சுதந்திர வர்த்தக வலையம், விவசாயம், கைத்தொழில்கள், அரேபிய நாடுகளில் பெண் தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் ஆகியவை பற்றியும் பொருளாதார ரீதியில் ஆராய்ந்துள்ளோம். விளம்பரம், சினிமா, கவிதைகள், பாட நூல்கள், வானைவி ஆகிய பொதுசன தொடர்பு சாதனங்களில் பெண்கள் பற்றி தவருன கருத்துகள் கூறப்படுவது பற்றியும் கூறியுள்ளோம். சிதனம், பிற நாடுகளில் பெண்கள் இயக்கம் பற்றிய செய்திகளும் தந்துள்ளோம்.

வாசகர்களை தமது கருத்துகளையும் பெண்கள் பற்றிய புதிய கண்ணேட்டங்களையும் எதிர்வரும் இதழ்களில் எழுதும்படியும் வேண்டுகிறோம். பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகள், ஒடுக்குமுறைகள் பற்றி கட்டுரைகள், கவிதைகளையும் வேண்டுகிறோம். இவ்விதழ்களை இத்துறையில் ஆர்வமுள்ளவர்களிடம் கைமாறும்படியும் வேண்டுகிறோம்.

பட்டின்கள்

பெண்ணின் குரல்

தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் வெளிவரும் ஓரேயொரு முற்போக்கு மாதர் சஞ்சிகை.

பிற பத்திரிகைகள் பாராட்டுகின்றன:

பிற மாதர் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் மாதர் பக்கங்கள் ‘பெண்களின் விருப்பம்’ என்ற அடிப்படையில் பாஷன், சமையல், குழந்தை வளர்ப்பு ஆகியவற்றையே தொடர்ந்து எழுதுகின்றன. இவ்வேளை புதிய சஞ்சிகை ஒன்று பெண்கள் பற்றிய பகுத்தறிவுக் கோட்பாட்டுடன் வெளிவருவது இதயத்தை டூரிக்கச் செய்கிறது. ஆங்கிலம் கற்றவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, சிங்கள - தமிழ் புத்திஜீவிகளுக்கும் சமுதாய அடிப்படையில் உழைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய சஞ்சிகையாகும்.

— ஸங்கா கார்த்தியன்

பெண்கள், அவர்களது உழைப்பு தொடர்பான பொது நன்மை பற்றி ஆராய்ந்து பெண்களால் வெளியிடப்படும் முதலாவது சஞ்சிகை இதுவாகவே இருக்கவேண்டும்.

— சண்டே ரைம்ஸ் —

இரு புதிய பெண்களின் சஞ்சிகை பெண்கள் சஞ்சிகைகளில் வழமையாக வெளியிடப்படும் பெண்களின் அற்ப, வெளிப்புற விடயங்களில் வாது..... சமுதாயம் பெண்களை சுரண்டுவதை அம்பலப்படுத்துகிறது.

— சண்டே ஓப்சேவர்